

சரஸ்வதி

சரஸ்வதி

சரஸ்வதி

SARASWATHY MAHA VIDYALAYAM - BADULLA.

1968

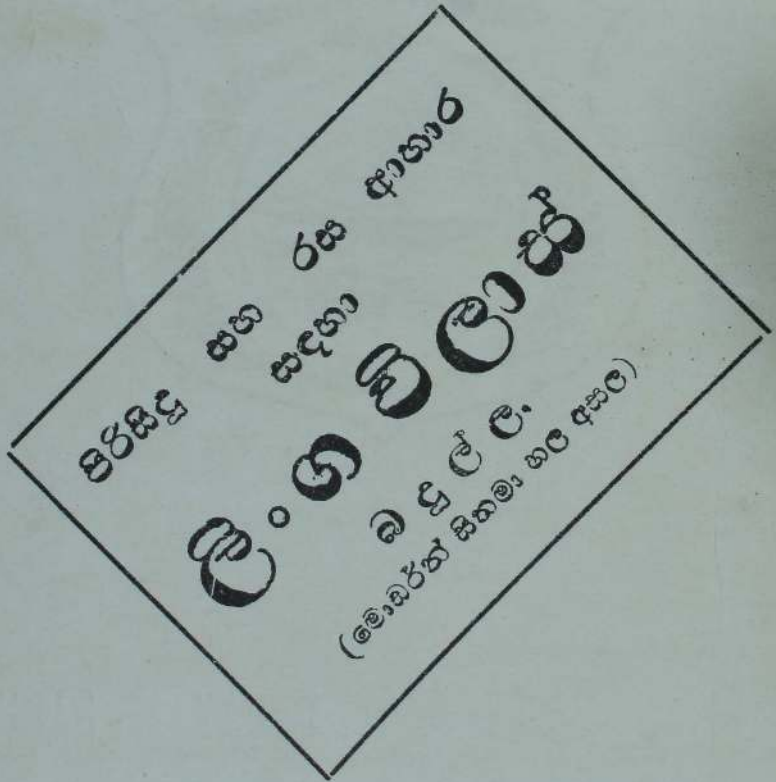
மலர் 1

சுத்தமான, சுவையான
உணவு வகைகளுக்கு

லிங்க விலாஸ்

பதுளை.

(மொடர்ன் தியேட்டருக்கு அருகில்)

LINGA VILAS

BADULLA.

(NEAR MODERN THEATRE)

FOR CLEAN AND TASTY FOOD

பதுளையில்

T'Grams: RANEES

யாழ்ப்பாண முறைப்படி தயார்செய்யப்படும்,
சுவைமிக்க பலகாரங்களுக்கும், எல்லாவிதமான
உணவுகளுக்கும் பெயர் பெற்ற இடம்

ராணி ஸ்டோர்ஸ் அன்ட் போசனசாலை

யாழ்ப்பாணத்து

- அறுசுவை உணவுகள்
 - சுவையான பலகாரங்கள்
 - சுவையான குளிர் பானங்கள்
 - யாழ்ப்பாணம் திறம் சுருட்டுகள்
 - புகையிலை
 - இந்தியன் பீடிகள்
 - யாழ்ப்பாணம் திறம் நல்லெண்ணெய்
- மற்றும் பலதரப்பட்ட சாப்புச் சாமான்களுக்கும்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்!

ராணி ஸ்டோர்ஸ் அன்ட் போசனசாலை,

116, லோவர் வீதி, பதுளை.

RANI STORES & EATING HOUSE

116, LOWER STREET, BADULLA.

தங்களின்

இல்லங்களை

அலங்கரிப்பதற்குத்

தேவையான,

● ரெடியிலக் பெயின்ட்ஸ்

● லக்ஷோல் பெயின்ட்ஸ்

● சிமெந்தி

● மின்சார உபகரணங்கள்

ஆகியவற்றிற்கும், மற்றும்

கட்டிடங்களுக்குத்

தேவையான

இரும்புப் பொருள்களுக்கும்,

நம்பிக்கையான இடம்,

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்!

லங்கா டிரேடர்ஸ்

24, பஜார் வீதி, பதுளை.

The Principal and the
Staff of the
Sarastwathy Maha
Vidyalaya

Thank all Advertisers,
Honors and Helpers
for their willing
Support in making
this event a
success.

With the Best
Compliments
of

EASTERN HOTEL

BAZAAR STREET
BADULLA

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீவாணி சகாயநீதி நிலையம் (இலங்கை) லிமிட்டெட்.

இல: 189, பிரதான வீதி, ஆலி-எல.

நேர்மையே எங்கள் இலட்சியம் !!

நிபந்தனையே நீங்கள் மேற்கொள்ளும் நேர்வழி !!

நினைவு உயர்வுண்டு நிலையில்லை !!

கவ்வியறிவுண்டு செல்வம் இல்லை !!

இக்குறை நீங்கி நிறைவு பெற எம்மை நாடுங்கள் !

விபரங்கட்கு:—A. M. வேலுச்சாமி அவர்கள்

ஸ்ரீ வாணி (இலங்கை) லிமிட்டெட்,

இல: 189, பிரதான வீதி, ஆலி-எல.

SARASWATHY MILLS

21, WARD STREET,
BADULLA.

PROMPT SERVICE
IN
GRINDING

For your

Daily Requirements

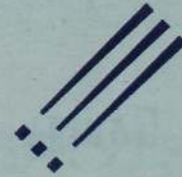
Phone: 454, Badulla.

உரிய வயதில்
கல்வி கற்கத்
தவறி விட்டீர்களா

அப்படியானால்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

லிங்கன் கலாசாலை

ஆலி-எல.

LINCOLN ACADEMY
HALI-ELA.

J. S. C. வகுப்பு வரை விண்ணப்பம்
ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

LIBERTY CINEMA - BADULLA

THE LATEST AND UPTODATE CINEMA IN THE PROVINCE OF UVA
EQUIPPED WITH WESTREX SOUND SYSTEM

லிபர்டி சினிமா-பதுளை லெர்ரி சிதிரா, லெட்ரே

தங்க
நகைகளா ?

அவை

உறுதியுடன்
உத்தரவாதத்துடன்
நம்பிக்கையுடன்

செய்து தரும் ஒரே ஸ்தாபனம்

சித்திரா ஜுவல்லர்ஸ்

145, லோவர் வீதி, பதுளை.

இப்பகுதி,

அதிவிரவில்

பதுனையில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும்

பதுனை

பிரின்ட்டர்ஸ்

ஸ்தாபனத்தாரின்

அன்பளிப்பு

தாங்கள் முதலீடு செய்வதிலிருந்து
50% இலாபம் பெற, அங்கத்தவர்
சேமிப்பு இலாபத் திட்டம்,
கல்வி, திருமணம், குதுசாந்தி,
முஸ்லிம் மார்க்கச்சடங்கு, காதணிவிழா
தாயகம் செல்வோர், கலை கலாச்சார
நிகழ்ச்சிகள், அந்தியகாலம் போன்ற
வற்றிற்கு உண்மையாகவும், நேர்மை
யாகவும், உழைக்கும் ஒரே ஸ்தாபனம்

த பிறிலங்கா பெனியிட்ஸ்
லிமிட்டட்,

No. 4, பேங்க் ரோட், பதுனை.

இன்றே அங்கத்தவருகங்கள்.

நிர்வாகி : பொருளாளர் :
S. செல்வையா, S. நடராஜா

செயலாளர் :

பாண்டியன் நடராசா,

குறிப்பு:- ஏஜெண்டாக விரும்பு
பவர்கள் விண்ணப்பிக்கலாம்.

Space Donated by

P. RAMASAMY

&

BROS.

GENERAL MERCHANTS

205/5, MAIN STREET,

HALI-ELA.

With the Best

Compliments of

R. VYTHIALINGAM LTD.

BAZAAR STREET.

BADULLA

Telephone : 303

Telegrams : TEXTHARD

நா ம க ள் வா ழு த் து

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கவி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாயநளி னுசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றெருகால முஞ்சிதை யாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகல கலா வல்லியே !

ச ம ர் ப் ப ண ம்

கங்கைச் சடையோன் கண்ணருளிற் கவினத் தோன்றிக் காவிரியைக்
கண்ட பொதியக் குறுமுனிவன் கரத்திற் றவழ்ந்து காப்பியமாம்
காவற் கியலுங் காப்பணிந்து கருதுஞ் செந்நாய் புலவனருள்
காத லறமாம் பொருளாகிக் கலந்த முப்பால் தனையுண்டு

தங்கக் கிழவி ஓளவையெனுந் தமிழின் செவிலி தாலாட்டத்
தளரு மழகக் குறுநடையாற் தாவிச் சங்கப் புலவர் கவித்
தரள வடமும் மே கலையும் தாவில் சிந்தா மணியுடனே
தாங்கிச் சிறுகாற் சிலம்பணிந்து தாழங் குழல் குண்டலகேசி

சங்கத்தியலும் வளையொளிர்ச் சாருங் கச்சிப் பெரும் புலவன்
தலையிற் சூட்டும் வலம்புரியுஞ் சலியாக் கம்பன் முதற் புலவோர்
சாற்றுங் கவிகள் பூந்துகிலாச் சந்தத் திலகங் குன்றையர்கோன்
தந்த தமிழாய் நுதலொளிர்ந் தாவில் மூவர் முனிமுலன்

பொங்கச் சாத்தும் அருண் முறையைப் புலனுண்ணுணர்வாப் பொலியவரு
பொன்னே கன்னித் தமிழன்னே புகழ்சேர் உன்றாள் இணைபோற்றிப்
புவியார் கடல்முத் தனவீழப் பொருவில் வதுளை நகர்மேய
போதந் திகழுஞ் சரசவதி புனையும் மலர்கொண் டருளுதியே.

பூத்தது புதுமலர்

தெய்வத் தமிழன்னையின் திருவடிக்குச் சூட்டி மகிழ்வதற்கு எமது வித்தியாலயத்தின் கன்னி மலராய்க் கவினுறப் பொலியும் 'சரஸ்வதி' யாகிய இம் மலரை அத் தமிழன்னைக்கே காணிக்கையாக அர்ப்பணிப்பதில் நாம் அகமகிழ்வடைகின்றோம். கடந்த சில காலமாக எங்கள் வித்தியாலய அதிபர், மற்றும் ஆசிரியர்கள் உள்ளங்களிலே முனையுண்டு அரும்பாகி வளர்ந்து வந்த மொட்டு, இன்று கட்டவிழ்ந்த மலராகி மணமுட்டுகின்றது. கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பாதுகாத்து, நீருற்றி, உரமிட்டு வளர்த்து வந்த பூங்கொடியானது தனது முதற் பூவை—கன்னி மலரைத் தருகின்றபோது அப்பூங்கொடியை வளர்த்தவன் பெறுகின்ற பேரின்பம் எத்தகையதோ அத்தகைய இன்பத்தைப் பெற்ற மகிழ்வில் இன்று நாம் திளைக்கின்றோம்.

மலர் என்றால் மணம் வீச வேண்டும்; அழகு மிளிர வேண்டும்; புதுமை பொலிய வேண்டும்; இன்பத் தேனையும் துளிக்க வேண்டும். ஆம்! இவையெல்லாம் ஒருங்கேயமைந்த நறுமலராகப் பொலிகின்றது 'சரஸ்வதி'.

சித்தாந்தசாகரம், பண்டிதமணி, சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள், சுவாமி சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர், கல்வியமைச்சு, ஆரம்பக் கல்விப் பகுதி, வித்தியாபதி B. P. M. சேனநாயக்க, உதவிக் காரியதரிசி, தேசிய உயர் கல்விச்சபை, திரு. G. A. W. de. அல்விஸ், ஊவா மாநில வித்தியாதிபதி திரு. வி. வீரவர்தனா, வட்டாரக் கல்வியதிகாரி திரு. V. தம்பிராசா ஆகிய அறிஞர்ப் பெருமக்கள் இம் மலருக்கு ஆசி கூறி வாழ்த்துகின்றனர். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் புவியியல் விரிவுரையாளர், திரு. சோ. செல்வநாயகம் எம். ஏ. (லண்டன்) அவர்கள், 'ஆக்கம் தரும் ஒழுக்கம்' என்ற இலட்சியக் கனவோடு இதழை விரிக்க, ஆத்மசோதி, திரு. நா. முத்தையா அவர்கள் 'என் பிறந்தோம்' என வாய் விண்டு மலரச் செய்ய, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளர், திரு. ம. சற்குணம் பி. ஏ. அவர்கள் நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னை வாய்ப்ப, இன்னே பெறுதி நீ முன்னிய வினையே' என ஆற்றுப்படுத்துவதாகிய 'ஆற்றுப்படை இலக்கியத்' திணல் வண்டுகள் நாடக் கூடிய வண்ணத்தைக் குழைத்துத் தீட்ட, பண்டிதை செல்வி நா. பாக்கியம் அவர்கள் 'என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றே' என உன்னதமான பண்பின் மணத்தைக் கலந்துட்டச் 'சரஸ்வதி' வண்ண நறுமலராக விவங்குகின்றது. இம் மலரானது இவ் வண்ணஞ் சிறப்புற அமைய வாழ்த்தி

யும், கட்டுரைகள் வழங்கியும் உபகரித்த அறிஞர்ப் பெருமக்களுக்கு எமது இதயங்களிந்த நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றோம்.

மலர் இதழ்களை ஒட்டி நின்று அணி செய்யும் பனித்துளிகளாக மாணவர்களின் எண்ணக் குவியல்கள் இடம் பெற்று அழகூட்டுகின்றன. எமது வித்தியாலய மாணவர்கள் சகல துறைகளிலும் வல்லவர்களென்பதை மலருக்காக அவர்களால் எழுதிக் குவிக்கப்பட்ட கட்டுரை, கவிதை சிறுகதை முதலியனவே நிரூபித்துள்ளன. மாணவர்களது விடயங்களில் அநேகம் தகுதியுடையனவாயிருந்தும் மலருக்குத் தாங்க முடியாத சுவையைச் சமத்த முடியாமையினால் அவை இடம் பெறவில்லை. மாணவர்கள் தங்கள் விசேட ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த இடம் மலர் இயன்ற வரை உதவியுள்ளது கவிதை, சிறுகதை, இலக்கியத் துறைகளில் இளம் எழுத்தாளர்களாய் விளங்கக் கூடிய மாணவர் பலர் நம்மிடையே உள்ளனர். இலட்சியக் கனவுகளுடன் எழுத்துலகில் முன்னேறத் துடித்து நிற்கும் இந்த இளம் உள்ளங்களை வாழ்த்துகின்றோம்.

மலர் சிறந்த முறையில் வெளிவருதற்கு விளம்பரங்கள் சேகரித்தும் விடயங்கள் பெற உதவியும், மற்றும் வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்தும் மலராசியர் குழுவுக்கு ஒத்தாசை நல்கிய எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம். மேலும் விளம்பரங்கள் தந்துதவிய பெருமக்களுக்கும், மிகக் குறுகிய காலத்திலே சிறந்த முறையில் இம் மலரை அச்சிட்டுத் தந்த வதுளை காந்தி அச்சகத்தாருக்கும், அதிபர் சார்பிலும், வித்தியாலயத்தின் சார்பிலும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இந்த மலர் வெளியீடானது இனிதே நிறைவெய்தத் தோன்றத் துணையாய் இருந்து வழி நடாத்திய எல்லாம் வல்ல இறையயனை வாழ்த்தி, இத் தேன் மலரை உங்கள் முன் வைக்கின்றோம்.

வாழ்க நம் தமிழ்மொழி !

வணக்கம்.

மலராசியர் குழு.

Message

I am indeed very happy to send this message to your school magazine. It gives me great pleasure to hear that Saraswathy Maha Vidyalaya is playing a significant part in the Educational scene at Uva. I take pride in this fact because I was privileged to have on my staff at Uva College, your energetic and efficient Principal and also two members of your present staff. I refer, of course, to Mr. R. Veerakathy who worked loyally and well as the Headmaster and Mr. N. Joseph - an unobtrusive but capable teacher.

I need hardly reiterate that as long as Mr. V. K. Nagarajah is your Principal, Saraswathy is in safe and secure hands. Any job entrusted to him will be well done and he is sure to win the confidence of his staff and the parents of his students. The students themselves are undoubtedly the first to appreciate what he is doing for them.

I hope you will pardon me if I recall with nostalgia the seven years I spent as Principal of Uva College. In fact, Uva College, in particular, and Badulla generally is part of our treasured memories. As a matter of fact, I still have a 'soft corner' for students from Badulla and I try to help them in my own small way.

Badulla is uppermost in my mind where educational matters are discussed. After spending nearly seven years at Uva College, I know that there is plenty of talent among the students and also that there are capable and painstaking teachers who go all out to produce good results. In fact, there are many teachers who take pride in their students' achievements especially after the hard work they put in. This indeed is a happy augury. It was my good fortune to work with a very fine set of students & teachers not only at Uva College but also in the many Associations I held office.

There is a tremendous demand for higher education in our country today and I think Uva is in the running for University education - among other things. More and more students are clamouring for education in science and technology and I hope Uva will not be left behind for want of qualified teachers.

At the National Council for Higher Education, we are trying to find ways and means of providing higher Education for those who are fit for it and I hope I will have the pleasure of seeing, in abundance, students from Saraswathy, Uva College and the other colleges in Uva entering the portals of higher educational institutions.

I wish to conclude by wishing your Principal, the staff and the students a very happy and successful period of stewardship at Saraswathy.

Gerald de Alwis
Asst. Secretary,
National Council of Higher Education
and Secretary Central Agency
for University Admission.

ஊவாப்பிரதேசக் கல்வி அதிகாரியின் வாழ்த்துச் செய்தி

புதுளை சராஸ்வதி மகாவித்தியாலயத்தின் முதலாவது சஞ்சிகையுடன் தொடர்புகொள்வதில் பெரும் மகிழ்வடைகிறேன். எனது பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு முதன்மையான தமிழ்ப்பாடசாலையாகிய இது தனது சமுதாயத்திற்கு பெரும் கடமைகள் ஆற்ற வேண்டியுள்ளது. மாணவர்களின் உள்ளக் கருத்துக்களை வெளியிட ஒருசாதனம் அவசியம். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதையிட்டுச் சந்தோஷமடைகிறேன்.

கல்வித்துறையில் மாற்றங்கள் நடைபெறும் காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். உலகம் வேகமாக முன்னேறுகின்றது. நாமும் எம்மாலியன்ற சிறிய பங்கைத் தேசிய முன்னேற்றத்திற்காக அளிப்போம். சூழலை அறிந்திருத்தல் அவசியம். ஒரு பாடசாலைச் சஞ்சிகை எதிர்காலச் சமுதாயத்தின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதாய் அமையும். கருத்துலகின் வேகமான முன்னேற்றத்தை அறியத்தரும்.

எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் இப்பாடசாலைச் சஞ்சிகை நிலையானதாகவும் முன்னேற்றமுள்ளதாகவும் அமைய எனதாசிகள்.

(ஒப்பம்) — V. வீரவர்தன

பிரதேசக் கல்வி அதிகாரி

ஊவாப் பிரதேசம்.

கல்விக் காரியாலயம்,

பண்டாரவளை.

14-11-68.

Message from Regional Director of Education, Uva.

It gives me great pleasure to be associated with the first issue of the Badulla Saraswathy Tamil Maha Vidyalaya's school Magazine. As a leading Tamil School in my Region, I feel that this school has a duty to perform towards its community as a whole. The expression of ideas of children deserves to be published and I am indeed happy that steps have now been taken to do so.

We are living in momentous times, especially in the field of Education. The entire world is moving forward at a very rapid pace, and it is very necessary that we too do our mite to contribute to the national progress. We must be alive to what is happening around us. A school magazine expresses the ideas of the next generation, and helps us to judge the rate at which progress is being made in the world of ideas.

May I therefore take this opportunity of wishing this school magazine all the best, a firm beginning and progressive strength.

V. Weerawardene
Regional Director of Education.

Education Office,
Bandarawela.
14th November, 1968.

Message

I have watched with interest the progress made by Saraswathy Maha Vidyalayam since its elevation to the present status. Hindu parents, well wishers and public are always ready to help the school and provide facilities to enable Hindu children to get a broad based education. I am aware that Principals past and present have worked untiringly to improve this Maha Vidyalaya. Several new buildings have been constructed and plans for putting up a Science Lab. and playground have been drawn up. The Ministry is aware of the position that Hindu children of Badulla deserve a very good school to cater to their educational needs. May Saraswathy Maha Vidyalaya grow from strength to strength fulfilling the intentions of its founders

B. P. M. Senanayake
Director of Education.

Ministry of Education and
Cultural Affairs,
Malay Street, Colombo 2.
5th November, 1968.

ஆசிச்செய்தி

சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயம் இன்றைய நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்ட காலம் முதல் அடைந்த முன்னேற்றத்தை ஆர்வத்துடன் கவனித்துள்ளேன். இந்துப் பெற்றோர்களும் நல்லெண்ணம் கொண்ட பதுளைப் பெருமக்களும் இந்து மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக வேண்டிய பணிகளை ஆற்றுவதற்கு அவர்கள் என்றும் ஆயத்தமாக உள்ளனர். இன்று வரையுள்ள சரஸ்வதி மகா வித்தியாலய அதிபர்கள் அயராது உழைத்தனர். இன்றும் உழைக்கின்றனர். பல புதிய கட்டிடங்கள் தோன்றியுள்ளன. ஒரு விஞ்ஞான கூடமும், விளையாட்டு மைதானமும் அமைக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. பதுளையில் இந்து மாணவர்களின் கல்வித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு சிறந்த பாடசாலை தேவை என்பதைக் கல்வி அமைச்சு அறிந்துள்ளது. சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயம் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து அதன் ஸ்தாபகர்களின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுமாக.

(ஒப்பம்) B. P. M. சேனநாயக்க

கல்வி கலாச்சார அமைச்சு,
மலே வீதி, கொழும்பு 2.

கல்வி அதிகாரி,
ஆரம்பக் கல்விக் கிளை.

5-11-68.

பதுளை வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியின் வாழ்த்துரை.

மலைவளஞ் செறிந்த பதுளை நகரிலே தமிழை வளர்க்கும் ஆக்கப் பணிகளில் சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயம் ஈடுபட்டு வருவதைக் கண்டு பேருவகை கொள்கின்றேன். கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு குறிப்பாக மலையகம் போன்ற பகுதிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்குச் சில கஷ்டங்கள் உளதாயிருப்பதும் உண்மையே. தங்கள் சுயநன்மைகளைக் கூட மறந்து சேவையே பெரிதெனக் கருதும் ஆசிரியர்களினது பணியினால் தான் நாடு நலமடைகிறது. நாட்டுக்கு நற்பிரஜைகளை ஆக்கித் தருவன கல்வி நிலையங்களே. அக் கல்வி நிலையங்கள் வெறும் புத்தகப் படிப்பை மாத்திரம் உடைய மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்கும் நிலை மாறி, அவர்களிடையே பொதிந்து கிடக்கும் இயற்கையாற்றலை வெளிப்படுத்திச் சிறந்த சிந்தனையாளர்களாகச்—செயற்றிறன் வாய்ந்தவர்களாக மாணவர்களை ஆக்கும் பணியில் ஈடுபடவேண்டும். இந்த வகையில் உங்கள் வித்தியாலயம் பல துறைகளிலும் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தி முன்னேற்ற மடையச் செய்து வருவது போற்றற் குரியதாகும். சமயம், கலை, இலக்கியம், விளையாட்டுக்கள், சாரணர் இயக்கம் ஆதியாம் துறைகளில் மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வருவதை அறிகின்றேன். விசேடமாக இவ்வித்தியாலயத்தின் முதல் முயற்சியாக 'சரஸ்வதி' என்னும் மலரொன்று வெளிவருவதைக் கண்டு பெரு மகிழ்வெய்துகிறேன். இம் முயற்சி மேலும் வளர்ந்து வர வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன். வித்தியாலயத்தின் உயர்வுக்காகவும் மாணவர்களின் நலனுக்காகவும் அயராது உழைத்து வரும் அதிபருக்கும் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் எனது மனங்களிந்த வாழ்த்துக்கள் உரியதாகுக.

பதுளை

25-11-68

V. தம்பிராஜா

வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி
தமிழ் பகுதி.

Message from Mr. S. Thondaman, M.P.

I am happy to send this message on the occasion of the publication of the first issue of your School Magazine. It is a matter of regret that though the country is celebrating its Education Centenary this year, the larger benefits of a fuller education have not yet reached out to the children of plantation workers. It is therefore incumbent on us one and all to redress the injustice that is being perpetrated on this section of the population and re-dedicate ourselves to the task of giving practical meaning to the universally accepted principle of "Equal Access for Equal Education".

It is in the fitness of things that your School has come to be named after Saraswathy - a name that reminds us that all education in essence is an exploration of the Universe in search of excellence.

In our passion and effort for education we should not miss the significance of either the exploration or the search, lest our education ends in a ramble through life without a goal.

Those of you who take to the Arts should seek to understand man, to acquire a true knowledge of human nature which will give guidance in your relations with Society. Those whose interest is in the Sciences, in their endeavour to understand physical nature should seek an insight into the Governing Law of Nature that will help to build a new and better World for all mankind.

In our enthusiasm led us not forget that education is only the preparation for life, that learning has to be fitted into life. Life demands achievement - the translation of thought into action-Realisation - the Invocation ever and ever of Excellence into reality in never ending rhythm.

May I conclude by wishing your Magazine a bright future and express the hope that your efforts in the cause of education will be crowned with success.

வித்தியாலயக் கீதம்

திருவளர் மதுரத் தமிழொளி பரவத்

தெய்வ நலங்களி தேவி சரஸ்வதி

திறமை பொறுமை யொடு சேவை பூசை மனச்

செம்மை வளந் திகழ எம்மை வளர்க்கு மன்னே

மருவு பொருள் விளக்கு மாநில மேதையர்கள்

வந்து சொன் மாரிபொழி சுந்தர பீடிகையே

வதுளை நகரமெனுங் கமல மலருறைவாய்

வானம் பரவு மருண் ஞான மணிவிளக்கே

உருவளர் மாவித்தி யாலய மேசித்தி

ஒங்குக தேங்க நல மெல்லாம் ஒருங்கினிதே

உறுதியும் நீ யெம துய்தியும் நீயே

ஊழிதோ றாழிமுற்று முலகு புரந்திடுவாம்

தரும மரசிய லெண் சரிதமும் ஆங்கிலமும்

சமயம் விஞ்ஞான முயர் சாத்திரங்கள் சாதனையும்

சகல கலையுமுரு மிளிர அருள் புரியுந்

தாயே வணக்க மெனத் தாழ்ந்து பணிந்திடுவோம்.

Original Record

OUR PRINCIPAL

MR. V. K. MANGALAM

OUR PRINCIPAL

Mr. V. K. NAGARAJAH, B. A. [MADRAS]

Principal's Report

I am aware of the importance of these lines since they constitute the introduction of our maiden school magazine at a time of history of its existence as the Saraswathy Maha Vidyalayam over a period of five years. In fact the school had its origin in 1934.

History of Saraswathy M. V.

In the early days, the system of education did not extend beyond the concept of Guru-Disciple relationship. The advent of the first organised school in the 19th century in the form of the Anglican Missionary School (now, Jaffna College, Vaddukoddai) in the north of Ceylon naturally upset the existing patterns of education and further, the balance of power. It was inevitable that Hindu Colleges did come up as did Ananda College in Colombo subsequently.

Changes in the economy of the country brought about by the cash crop plantations in the Hill country, recruitment of clerical staff conversant in English and a sound knowledge of Arithmetic formed the nucleus of Tamils found in Uva. The Kachcheri system of administration contributed in no small measure to this nucleus. While these constituted the articulate section of the Tamils, there was the plantation section comprising the "imported immigrants" together with the business community forming the bulk of the Tamils in Uva.

It was inevitable that the articulate section, the majority of whom were Hindus, faced the problem of educating the children while retaining their identity as Hindus. The Saiva Paripalana Sangam, established in 1926, comprising the articulate and business sections of the community, built a school not without opposition from a section of the community which preferred a temple. Such a school, started on 17-10-1934, and situated in Devale Vidiya, was named Saraswathy Vidyalayam. For want of legal status on the part of the Saiva Paripalana Sangam the Government refused to approve this school. Thereafter, the Hindu Board of Education, Jaffna, was invited to control the management of the school. A Board of management

was locally constituted being responsible to the Hindu Board of Education.

The need for a Hindu College, a prototype of the Northern ones, was still felt and the Saiva Paripalana Sangam, in 1950, commenced the drive for funds to establish their long cherished dream of a Hindu College. To ensure this in 1954 the Hindu Board of Education handed over the complete control of Saraswathy Vidyalayam to the Saiva Paripalana Sangam which the same year had become an incorporated body by an act of Parliament No. 24 of 1954. The initial building for the proposed Hindu College at the present site in Gregory Road, Badulla, commenced and the senior section of the students of Saraswathy Vidyalayam moved into temporary occupation of a building on the adjoining land, a tablet therein, indicates it as the Vythilingam Memorial Library donated to the Saiva Paripalana Sangam.

A move from this building to the main block, completed in 1959, was effected and a reshuffle enabled the remaining section of the upper classes to be brought in from the Devala Vidiya section of the school. Lacking funds to proceed with the building programme, the Sangam sold part of the land acquired earlier. Further plans were abruptly terminated in 1960 when the schools take over was effected by Government. Nevertheless, the Saiva Paripalana Sangam plans to erect a second building which has been approved by the Education Department. Work should commence shortly.

In 1964, with the re-organisation of schools, the Saraswathy Vidyalayam in Devala Vidiya was redesignated as Saraswathy Kanista Vidyalaya for primary school children in the Tamil medium and the section at Gregory Road, Badulla was designated as Saraswathy Maha Vidyalaya for senior children in the Tamil medium.

In recapitulating the history of the school, the intention is to record the events leading to the present status of the school in chronological order. Perhaps in the future, the researcher wanting access to any facts pertaining to the school might seek it in this maiden publication of the School Magazine. It is only for this that this history is warranted.

Staff: There are presently 23 members on the teaching staff of whom five are graduates, four English trained teachers,

one certificated teacher, one Physical Education teacher and the rest being trained teachers (Tamil). There is one on the clerical staff. Mr. A. Mahadevan and Mr. S. Nallathamby are delegated from the staff as Deputy Principal and Head Master respectively.

The following teachers left us during this year.

Mrs. S. S. L. Nadarajah, Mrs. R. Sivasubramaniam, M/s. K. Arumugam, C. Gnanasundaram, V. C. Kathiresan, K. Krishna pillai, S. Muthukumarasamy, J. Soosaidas, N. Subramaniya Iyer, K. Thirunavukkarasu, P. Veerapathiran, K. Vadivel and S. Yogasamy.

The following teachers joined us this year.

M/s. N. Joseph, S. Nallathamby, K. Nagappan, T. Nalliah, C. Ramasamy, R. Rasiah, S. Rasa, S. R. Veerakathy and S. Yogachandran.

The imbalance in the teaching capacity is apparent from a curricular point of view. Constant and mass transfers of the staff is a great hindrance to the progress of the school.

Grades, Buildings and Furniture: There are presently classes from Grade 7 to Grade XI and the number on roll is 581. The Grade XI class corresponding to the G.C.E. (A.L.) 1st year was started in June 1968. In 1969 with the proposed re-organisation the school will cater to the children from Grade 8 to Grade 12. It is not yet known as to what specifically lies in store for us. However, in 1969, we have hopes of commencing classes in Commerce and Handicrafts.

In respect of buildings there are two blocks built in three stages. The plans for the third block to be erected by the Saiva Paripalana Sangam has been approved and work should start shortly. In keeping with the vesting orders, the handing over of the Saiva Paripalana Sangam's Library floor space would be finally effected. A building for the Commerce and Handicraft classes inclusive of workshop, library and staff room is expected to gain the approval of the authorities. In respect of furniture the situation is far from satisfactory. Nevertheless at this point, one must express dissatisfaction

at the destruction of furniture and fittings by vandals. Until such time the school perimeter is fenced these risks will remain. It has been the experience of most of the staff that the greatest damage to the furniture ensues when the school hall is used for public and school occasions. This is bound to continue as long as the civic mindedness of the public falls short of concern for state and public property. The students themselves have to improve in their handling of furniture and would do well to remember that to destroy is far more easier than to build.

Library : Until June 1968, the Library service was inadequate for the purpose of a Maha Vidyalaya and provided no reference books whatsoever. We have now rectified this defect aggravated by the influx of G. C. E. (A.L.) students and made substantial additions worth Rs. 750/- approximately. These books were donated by the well wishers of the school. Credit is due to Miss R.Chinniah and Mr.C.Ramasamy for their efforts in this direction as joint Librarians. It is hoped that the students use this facility fruitfully and intelligently.

Examination Results : Our examination results, in spite of various handicaps and shortcomings, had been satisfactory. At the G.C.E.(O.L.) examination of December 1967, out of 81 students sent up for the examination, 22 passed in five or more subjects and nine qualified for (A. L.) studies.

Extra Curricular Activities :-

Societies : There are presently literary Societies in Tamil and English media and each is sub-divided into the Senior, Intermediate and Junior groups. Joint participation is effected in public and school occasions by the school Kala Manram. In addition to these there are two religious societies, the Saiva Manava Manram and the Students, Christian Movement. The G.C.E. (A.L.) students have their own society for participating in more serious activities. The Kala Manram is making arrangements to stage a Kalai Vila towards the early part of December. The religious societies have the added responsibility for ceremonies associated with public and school occasions.

Scouting : Scouting has been given a fillip by the Group Scout Master Mr. J. S. Pillai who has the honour of being the

Badulla District Scout Master. The customary outings which are part and parcel of Scouting continues to be the main attraction. This year the Scouts participated in the Bandarawela J. I. M.

Sports Activities: Our outdoor sports activities have been entirely on public playgrounds. Perhaps due to the seasonal preparations for competitive sports and the lack of proper facilities, Athletics hitherto has been the main sports activity of the school. In addition to the participation in the Group sports meets, the school successfully organised its own Inter House Sports Meet towards the end of last term. The school had the honour of finishing as runners up to the Badulla Maha Vidyalaya at the Badulla Schools Circuit meet. Our representatives qualified for the Public Schools Meet but did not participate due to unforeseen difficulties.

Soccer: Presently the under 20 and under 17 soccer teams are participating in the Inter Schools Soccer tournament with mixed success. Nevertheless it is encouraging to note that the enthusiasm for this sport is waxing. Messrs. R. Easwaramoorthy, S. Yogachandran and A. Mahadevan deserve credit for this steady progress.

Hockey: The school had two teams in the Inter school tournament in the under 20 and under 17 groups. The seniors fared well and were able to provide three representatives for the Uva Schools' Team at the Matale Hockey Nationals for schools. The school also helped in sending three of its juniors for special coaching classes under Mr. Gian Singh who was in Ceylon. Special mention must be made of Mr. Mahadevan, a reputed Hockey player himself, for the services to the school in improving the standard of play.

Badminton: This was introduced into the list of sports activities only this year as a result of the available talent and the influx of Badminton playing students with the G. C. E. (A.L.) classes introduced this year.

Volley Ball: The Volley Ball section was active throughout the year. The school was Champions and Runners up for the Daily News Trophy in 1966 and 1967 respectively. No competitions were held this year.

Agriculture and work Experience : In keeping with the Government Policy the students and staff participated in the Island Wide Work Experience Weeks. The students performed allotted tasks including shramadana work at the various Government Departments in Badulla. In respect of the agriculture development programme the school took its turn at the local farm project at the Badulla M. V. meant for Badulla Schools. Apart from enjoying the novelty of this project of work experience, the students have definitely gained knowledge. For a school lacking in workshop facilities, this perhaps is the closest approach to training in manual dexterity and appreciation of the dignity of labour.

Parent-Teacher's Association: It is gratifying to report that the P. T. A. - School relationship has been very cordial. It is noteworthy of mention that the P.T.A. has had a very good record of co-operation in the past. In 1965, the shrine room was built with the help of the P.T.A. In 1966, they met the cost of providing electricity to the school. In 1967 furniture was the main item supplied. The P.T.A. support has been excellent for the maintenance of the morale of the school. I wish to record a special word of thanks to the P. T. A.

We are at the moment at the threshold of immense changes in the patterns of Education, selection and guidance of students. Whatever the views on the various changes, one overall provision should not be forgotten, namely that any individual, whatever he may choose or may be chosen to do, could eventually if he so desires, enter the Universities. This is due to saving provisions governing admissions. This, I feel, should dispel any doubts regarding the efficacy or genuineness of any measures contemplated now.

In conclusion, I should like to express my gratitude to Mr.A.Mahadevan, the Deputy Principal who in his own unobtrusive way has been of immense help to me in all administrative matters, to Mr. S. Nallathamby, the Head Master, for relieving me of much work in the Junior section; to all teachers who have helped with advice and their co-operation; to Mr.V.Chandrasekeran who has been working very hard in the office with patience and forbearance and to the parents, well wishers and Old boys who have been most understanding and helpful.

அதிபர் அவர்களின் அறிக்கை

மேது கல்லூரி கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலமாக மகா வித்தியாலயமாக விளங்கி வந்த போதிலும் அதனுடைய ஆரம்பம் 1934 ஆம் ஆண்டாகும். ஆகையால் எங்களுடைய கல்லூரியின் முதல் சஞ்சிகையில் அதன் வரலாறு இடம் பெற வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை நான் நன்குணர்ச்சிபெற்றேன்.

சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்தின் வரலாறு :—

ஆரம்ப காலம் தொட்டு இலங்கையின் கல்வி முறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியுடன் இந்து, பௌத்த பாடசாலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

மலைநாட்டில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் வளர்ச்சியின் விளைவாக ஆங்கில அறிவுள்ள தமிழர்களும், மற்றும் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய அயல் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டோரும் ஏனைய வர்த்தகர்களும் சேர ஊவாவில் ஒரு தமிழ்ச் சமூகம் உருவாகியது.

இவர்களில் பெரும் பான்மையினமாக இருந்த இந்துக்கள் 1926 ஆம் ஆண்டில் சைவ பரிபாலன சங்கத்தை நிறுவினர். இச்சங்கம் இந்துப் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியைக்கருத்திற் கொண்டு, பலவித கருத்து வேறுபாடுகளுக்கிடையே 17-10-1934 இல் தேவாலய வீதியில் சரஸ்வதி வித்தியாலயம் என்ற பெயருடன் ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பித்தது. சைவ பரிபாலன சங்கம் அரசாங்கத்தின் சட்டபூர்வமான அங்கீகாரத்தைப் பெறாமையால் யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திடம் இப்பாடசாலையை நடத்தும் பொறுப்பு ஒப்புவிக்கப்பட்டது.

வடமாகாணத்தில் இருந்த இந்துக் கல்லூரிகளைப்போல இங்கும் ஒரு இந்துக் கல்லூரி நிறுவப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த சைவ பரிபாலன சங்கம் 1950 ஆம் ஆண்டில் அதற்குத் தேவையான நிதியைத் திரட்ட முற்பட்டது.

1954 ஆம் ஆண்டில் இச்சங்கம் அரசாங்க அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற பின் சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தின் முழு நிர்வாகப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டது. அதன்பின் இந்துக் கல்லூரியின் கட்டடத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் கிரகரி வீதியில் தொடங்கப்பட்டன. சைவ பரிபாலன சங்கத்திற்கு நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட வைத்திலிங்கம் ஞாபகார்த்த நூல் நிலையத்திற்கு சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தின்

சிரேஷ்ட மாணவர்கள் தற்காலிகமாக மாற்றப்பட்டனர். 1959ஆம் ஆண்டு முதல் கட்டடம் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பின்னர் எஞ்சிய சிரேஷ்ட மாணவர்களும் அங்கு மாற்றப்பட்டனர். மேலும் கட்டடங்களை அமைக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் 1960 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்றமையால் தடைப்பட்டன. எனினும், இச்சங்கம் இன்னொரு கட்டடத்தை நிறுவுவதற்குத் திட்டமிட்டு அதற்கான அங்கீகாரத்தை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுள்ளது. அக் கட்டடத்தை நிறுவும் வேலைகள் விரைவில் தொடங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1964ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கல்லூரிப் புனரமைப்பின் காரணமாக தேவாலய வீதியில் உள்ள சரஸ்வதி வித்தியாலயம் 'சரஸ்வதி கனிஷ்ட வித்தியாலயம்' என்றும், கிரகரி வீதியில் இருந்த பிரிவு 'சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயம், என்றும் பெயர் பெற்றன.

ஆசிரியர் குழு :—

ஆசிரியர் குழுவில் தற்போது 23 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் ஐந்து பட்டதாரிகளும், நான்கு பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியர்களும், ஒரு தராதரப்பத்திரம் பெற்ற ஆசிரியரும், ஒரு உடற் பயிற்சி தராதரப்பத்திரம் பெற்ற ஆசிரியரும் உள்ளனர். ஏனையோர் பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர்களாவர். எழுதுவினைஞர் ஒருவரும் உள்ளனர். திரு. A. மகாதேவன் உப அதிபராகவும், திரு. S. நல்லதம்பி, கனிஷ்ட பிரிவு தலைமை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றுகின்றனர். அடிக்கடி ஆசிரியர்கள் இடமாற்றம் செய்யப்படுவதனால் கல்வியின் முன்னேற்றம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை வெவ்வேறு பாடங்களுக்கு ஏற்ப அமையாமலிருப்பது ஒரு பெருங் குறையாகும்.

வகுப்புகள், கட்டடங்கள், தளபாடங்கள் :—

தற்போது ஏழாம் தரத்திலிருந்து பதினொராம் தரம் வரை வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. மாணவர்களின் தொகை 581 ஆகும். பதினொராம் தரம் (க. பொ. த. உயர்தரம்) இவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1969 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்படவிருக்கும் கல்விப் புனரமைப்புத் திட்டப்படி இப்பாடசாலையில் எட்டாம் தரத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் தரம் வரையுள்ள மாணவர்களுக்குக் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்படும். வர்த்தக, கைப்பணி வகுப்புகளும் 1969ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்படலாம் என நம்புகிறோம். இக் கல்லூரிக்குத் தேவையான தொழிற்கூடம், வாசகசாலை, ஆசிரியர் இளைப்பாறும் அறை, வர்த்தக கைப்பணி வகுப்புக்களுக்கான ஒரு கட்டடம் என்பனவற்றை அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் நிறுவும் சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன. தளபாடங்களைப்

பொறுத்தவரை நிலைமை திருப்திகரமாக இல்லை. பொதுமக்களின் தேவைகளுக்கும், பாடசாலை விசேட தினங்களுக்கும் மண்டபங்களை உபயோகிப்பதால் தளபாடங்கள் பெரும் சேதத்திற்குள்ளாகின்றன பொது நல மனப்பான்மை வளரும் வரை இவ்வித சேதங்கள் இருந்து கொண்டே வரும். மாணவர்களும், 'எதனையும் அழிப்பது இலகு; ஆக்குவது கடினம்' என்பதை உணர்ந்து தளபாடங்களைக் கவனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். பாடசாலையைச் சுற்றி வேலி அமைக்கப் படாமலிருப்பதால் பாடசாலையின் உடமைகள் பல களவு போகின்றன.

நூல் நிலையம் :—

1968 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரை எமது நூல் நிலையம் ஒரு மகா வித்தியாலயத்தின் தேவைக்கேற்ப அமைந்திருக்கவில்லை. க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் இந்தக் குறைபாட்டை ஓரளவு நீக்குமுகமாக ஏறக்குறைய 750 ரூபா பெறு மதியான நூல்கள் நூல் நிலையத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. கல்லூரியின் நலனில் நாட்டங் கொண்டோர் பலர் இந்நூல்களை நன்கொடையாக வழங்கினர். மாணவர்கள் நூல் நிலைய வசதிகளை நன்கு பயன்படுத்து வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் :—

கல்லூரியிலிருக்கக் கூடிய பல வசதியினங்களுக்கிடையே பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் திருப்திகரமாகக் காணப்படுகின்றன. 1967 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் நடைபெற்ற க. பொ. த. பரீட்சைக்கு 81 மாணவர்கள் தோற்றி 22 பேர் ஐந்தாம், ஐந்துக்கு மேற்பட்ட பாடங்களிலும் சித்தி எய்தினர். 9 பேர் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பில் பயில வேண்டிய தகுதிகளுடன் சித்தி எய்தினர்.

மன்றங்கள் :—

ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் இலக்கிய மன்றங்களும், சைவ மாணவ மன்றம், கிறிஸ்தவ மாணவ மன்றம் ஆகிய சமய மன்றங்களும் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பு மாணவ மன்றமும் பாடசாலைக்குப் பொதுவாக கலா மன்றம் ஒன்றும் இயங்கி வருகின்றன. கலா மன்றம் டிசெம்பர் மாதத்தில் கலை விழா ஒன்றினை நடாத்த முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றது. மன்றங்கள் யாவும் தத்தம் பணிகளைத் திறம் படச் செய்து வருகின்றன.

சாரணியம் :—

பதுளை மாவட்ட சாரண ஆசிரியரான J. S. பிள்ளை அவர்களே எங்கள் சாரண அணிக்குப் பொறுப்பாக இருந்து சாரணியம் வளர உதவுகிறார். இந்த ஆண்டு பண்டாரவளையில் நடைபெற்ற JIM நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றினார்கள்.

வினையாட்டுக்கள் :—

இவ்வாண்டு இரண்டாம் தவணையின் இறுதிப் பகுதியில் எங்கள் பாடசாலையின் வருடாந்த இல்ல வினையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்றது பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற போட்டிகளில் எமது மாணவர்கள் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றனர். எமது பாடசாலையில் கால் பந்தாட்டம், ஹாக்கி, பாட்மிண்டன் முதலிய வினையாட்டுக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வினையாட்டுப் போட்டிகளில் மாணவர்கள் திறம்படப் பங்குபற்றிப் பாடசாலைக்குப் பெருமையை ஈட்டித் தந்துள்ளனர். வெவ்வேறு வினையாட்டுகளுக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள ஆசிரியர்களின் திறமையும், உழைப்பும் எமது முன்னேற்றத்துக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. எமது மாணவர்கள் சிலர் மாகாணப் பிரதிநிதிகளாக வினையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றியிருக்கின்றனர்.

விவசாயக் கல்வியும், வேலை அனுபவமும்: —

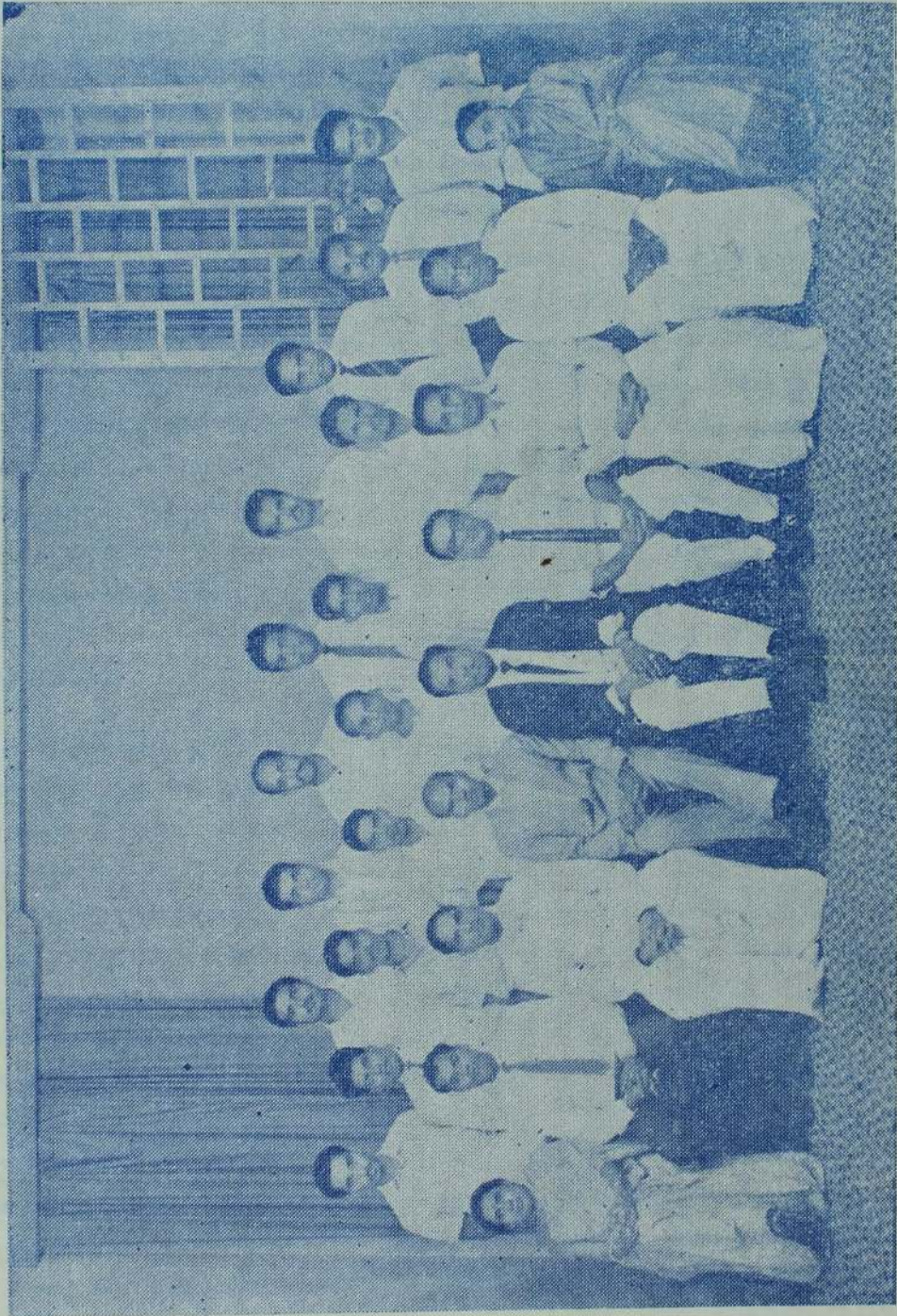
அரசாங்கக் கொள்கைக்கு அமைய எமது மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இத்துறைகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு நற்பயனைப் பெற்றுள்ளனர். இவ்வித இயக்கங்களில் மாணவர்கள் ஈடுபடுவதினால் உழைப்பின் மகத்துவத்தை உணர்வதோடு விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்திகளைச் செய்யக் கூடியதாகவும் உள்ளது. வேலை அனுபவ தினங்களில் எமது மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் பதுளையிலுள்ள பல அரசாங்க அலுவலகங்களில் கடமை புரிந்தனர்.

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் :—

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்திற்கும், பாடசாலைக்குமிடையில் நல்லுறவு நிலவுகின்றது. 1965 ஆம் ஆண்டு இச்சங்கம் ஒரு ஆலயத்தையும், 1966 ஆம் ஆண்டு மின்சார வசதிகளையும், 1967 ஆம் ஆண்டு தளபாட வசதிகளையும், வினையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்த வேண்டிய பண உதவிகளையும் வழங்கியது. பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்கு பெ. ஆ. சங்கம் எல்லா உதவிகளையும் செய்து வருகின்றது.

இறுதியாக, கடமையே கருத்தாகக்கொண்ட உப அதிபர் திரு. A. மகாதேவன் அவர்களுக்கும், தலைமை ஆசிரியராக இருந்து என் பொறுப்பைப் பல விதத்திலும் குறைத்த திரு. S. நல்லதம்பி அவர்களுக்கும், தங்களுடைய ஒத்துழைப்பாலும், நல்ல ஆலோசனைகளாலும் எனக்கு உறுதுணையாக இருந்து வரும் ஆசிரியர்களுக்கும், பொறுமையுடன் அயராது அலுவலகத்தில் கடமையாற்றும் திரு. V. சந்திரசேகரன் அவர்களுக்கும், எமது கல்லூரி விடயங்களில் ஆதரவு காட்டி வரும் பெற்றோர், நல்லபிமானிகள், பழைய மாணவர்கள் ஆகியோருக்கும் என் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(ஆங்கில மூலத்தின் சுருக்கம்)

STAFF - 1968.

ஆற்றுப்படைப் பிரபந்தம்

ம. சற்குணம்-பீ. ஏ. (ஒனஸ்) இலங்கை

உதவித் தமிழ் விரிவுரையாளர்.

தமிழ்த்துறை - இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

தமிழிலே தொண்ணூற்று வகைப் பிரபந்தங்கள் உண்டு என்பர். மடல், உலா, கோவை, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், அந்தாதி, ஆற்றுப்படை, பாணி முதலியன அவற்றுள் அடங்கும். பொதுவாக எல்லாப் பிரபந்தங்களும் புலவன் தான் வழிபடுகின்ற தெய்வத்தையோ, அடியாரையோ, தனக்கு உபகாரஞ் செய்த வள்ளலையோ புகழ்ந்து பாடுவதாகவே அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஆற்றுப்படைப் பிரபந்தம் தனக்கு உபகாரஞ் செய்த வள்ளலைப் புகழ்ந்து பாடுவதாகவே அமைகின்றது. ஆரம்பத்தில் வழி கூறி விடுதலோடமைந்து பின்னர் மக்கள் வாழ்வியல் விரிவடையவே அதனைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியமும் நெகிழ்ச்சியடைந்து விரிவடைய நேர்ந்தது.

உலகிலே ஒவ்வொருவரும் தாம் பெற்ற பெருவளத்தை இரவலருக்கு அறிவுறுத்தி ஆற்றுப்படுத்துதற்குரியராயினும் பொருநர், பாணர், கூத்தர், விறலியர், முதலியவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாகச் செய்யுள் செய்தலே கனிமரபு. பரிசு பெற்றுத் திரும்புகின்ற அந்நால்வரும் தாம் பெற்ற பரிசிலை எதிர்வந்தவருக்குக் கூறி அவரையும் அது பெறச் செலுத்துவது ஆற்றுப்படை எனப்படும். (ஆறு வழியில், படை-படுத்தல், செலுத்தல்)¹ தமிழிற்றோன்றிய பிரபந்தங்களில் ஆற்றுப்படைப் பிரபந்தம் ஒன்றே முதன் முதலில் இலக்கிய வடிவமாக எழுந்தது. தொல்காப்பியம் எழு முன்னர் அது முழு இலக்கிய வடிவமாகக் காணப்பட்டது. ஏனைய பிரபந்தங்களின் கருவூலங்கள் தொல்காப்பியம் எழு முன்னர் காணப்பட்டாலும் தொல்காப்பியம் எழுந்த பின்னர்தான் முழு இலக்கிய வடிவங்களாக எழுந்தன. பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், மடல், அந்தாதி, கோவை போன்றவற்றை நோக்கலாம். எனவே தொல்காப்பியர் ஆற்றுப்படைக்கு இலக்கணம் வகுக்கும்போது ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தினை வைத்துக் கொண்டதான் இலக்கணம் வகுத்தார் எனலாம். இந்த

1. மு. இராகவையங்கர்—தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி

ஆற்றுப்படை இலக்கிய மாபிணை வேறு எம்மொழியிலும் காண வியலாது. அது தமிழுக்கே சிறப்பாக அமைந்தது என்று கூறலாம்.²

அரசனைப் பாட எழுந்த பாடாண்டிணையில் ஆற்றுப்படை என்பதும் ஒரு துறையாகும். பாணர் முதலிய கலைஞர்கள் ஒருவர் தாம் பெற்ற பெருஞ் செல்வத்தை எதிர்வந்த ஏழைக் கலைஞர் ஒருவருக்கு அறிவுறுத்தி அவருக்கு ஆண்டுச்சென்று தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறி வழிகாட்டி விடுதலே ஆற்றுப்படையின் இலக்கணமாகக் காணப்படுகின்றது. இதனையே தொல்காப்பியரும் கூறுகின்றார்.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சியுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெரூர்க்கறிவுறி இச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”³

ஆற்றுப்படுத்தும் கலைஞன் சுற்றத்துடன் எதிர்ப்படும் கலைஞனை ஒருமையால் விளித்து மேற்கூறிய அனைத்தும் கூறிச் செல்லுங்கள் என்று பன்மையாய் முடிப்பான். இது தொல்காப்பியர் ஆற்றுப் படைக்குக் கூறும் மற்றுமோர் இலக்கணம் எனலாம்.

“முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக்கிள வி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலையின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்”⁴

இவ்வாறு தொல்காப்பியர் கூறும் ஆற்றுப்படைப் பண்புகளை நோக்கும்போது அதனை நான்காக வகுக்கலாம்.

1. கூத்தர் முதலானோர் ஆற்றிடைக் காட்சியுறழத் தோற்றுதல்.
2. பெற்ற பெருவளம் பெரூர்க்கறிவுறுத்தல்.
3. சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கம்.
4. ஒருமை பன்மை முடிவு என்பன.

2. சி. பாலசுப்பிரமணியன்—தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (3ம் பதிப்பு)

3. தொல்காப்பியம்—புறத்திணையியல்—சூத்திரம் 36.

4. தொல்காப்பியம்—சொல்லதிகாரம்—சூத்திரம் 462.

தொல்காப்பியர் ஆற்றுப்படைக்குக் கூறும் பண்புகளைத் தழுவினியே பன்னிருபாட்டியலும் கூறுகின்றது.

“புரவலன் பரிசில் கொண்டு மீண்ட
இரவலன் வெயிறெறு மிருங்கானகத்தீடை
வறுமையுடன் வருடம் புலவர் பாணர்
பொருநர் விறலியர் கூத்தர் கண்டப்
புரவலனூர் பெயர் கொடைபராஅய்
ஆங்கு நீ செல்கென விடுப்பதாற்றுப்படை”

என்பது பன்னிரு பாட்டியற் சூத்திரம்⁵ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 9ம் சூத்திரமும் ஆற்றுப்படை பற்றிக் கூறுகின்றது.

ஆற்றுப்படை இலக்கிய வடிவங்களைப் பத்துப்பாட்டு என்ற பழந்தமிழ்ச் செய்யுட் தொகுப்பொன்றிலேதான் காணமுடியும். எனினும் அவற்றின் கருவூலங்களை எட்டுத் தொகை நூல்களான புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து என்பவற்றிலும் காணலாம். புறநானூற்றிலே பதினமூன்று பாடல்களும்⁶ பதிற்றுப்பத்திலே எட்டுப்பாடல்களும்⁷ ஆற்றுப்படைச் செய்திகளைக் கொண்டவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அப்பாடல்களுக்குத் துறைவகுத்த முன்னோர்களும் அவற்றை ஆற்றுப்படைப்பாடல்களாகவே கொண்டனர். எனவே ஆற்றுப்படைப் பிரபந்தங்கள் தனி இலக்கிய வடிவங்களாகத் தோன்றுவதற்கு எட்டுத்தொகை நூல்களிரண்டிலும் காணப்படுப. குறிப்புகளை காரணமாய் இருந்திருக்க வேண்டும் எனலாம். சங்கநூற் குறிப்புக்களின் விரிவான செய்திகளாகவே அவை காணப்படுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட இருபத்தொரு பாடல்களையும் ஒருசேரத்தொகுத்து நோக்கும்போது அவற்றிலே பத்துப்பாடல்கள் விறலியாற்றுப்படைச் செய்திகளையுடையதாகவும்⁸ மூன்று பாடல்கள் புலவராற்றுப்படைச் செய்திகளையுடையதாகவும்⁹ எட்டுப் பாடல்கள் பாணாற்றுப்படைச் செய்திகளையுடையதாகவும் காணப்படுகின்றன.¹⁰ எனவே எட்டுத்தொகை நூல்கள் எழுந்த

5: சு. அருளம்பலவனார்—பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை (1937) பக்கம் 34.

6. புறநானூறு—48, 49, 64, 68, 69, 70, 103, 105, 133, 138, 141, 155, 180.

7. பதிற்றுப்பத்து—40, 49, 57, 60, 66, 67, 78, 87.

8. விறலியாற்றுப்படை :

புறநானூறு — 64, 103, 105, 133.

பதிற்றுப்பத்து—40, 49, 57, 60, 78, 87.

9. புலவராற்றுப்படை—புறம்-48, 49. பதிற்-66.

10. பாணாற்றுப்படை—புறம்-68, 69, 70, 138, 141, 155, 180. பதிற்: 67

காலத்தில் விறலியரை ஆற்றுப்படுத்துவதே வழக்கில் அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனலாம்.

தொல்காப்பியரும் விறலியரை ஆற்றுப்படுத்துவதைக் கவிமயமாகக் கொண்டு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். ஆனால் பத்துப்பாட்டுக் காலத்திலே பொருநர், பாணர், கூத்தர் என்போர் ஏற்கப்பட்டு விறலியாற்றுப்படை என்னும் துறையை முற்றாகக்கைவிட்டனர். இவ்வாற்றுப்படை தனி நூலாக எழாதபோதும் ஏனைய ஆற்றுப்படைகளில் விரவிவருதலைக் காணலாம். பொருநர் என்னும் சொல்லுக்கு வீரர் அல்லது மற்றொருவர் போல வேடம் கொள்வோர் என்று இரண்டு பொருள் கொள்ளலாம். எர்க்களம் பாடுவோர், போர்க்களம் பாடுவோர், பரணி பாடுவோர் எனப் பொருநர் பலவகைப்படுவர். பொருநராற்றுப்படையிலே பேசப்படுபவர் போர்க்களம் பாடுவோராகும். பாணர்களில் யாழ்ப்பாணர், இசைப்பாணர், மண்டைப்பாணர் எனப் பலவகையினர் உண்டு. யாழ் கொண்டு பாடும் பாணனை பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

எட்டுத் தொகைப் பாடல்களில் பாடாண்டினையில் அமைந்துள்ள பல துறைப்பாடல்களையும் கோவைப்படுத்தி ஒரு நீண்ட நூலாக ஆக்கப்பட்டதே இந்த ஆற்றுப்படை இலக்கியம் எனக் கொள்ள இடமுண்டு. புறநானூறுபதிற்றுப்பத்து ஆகிய நூல்களில் வரும் வாழ்த்தியல், பரிசில்கடாதல், செவியறிவுறாஉ, போன்ற செய்திகளை ஆற்றுப்படை நூல்களில் வரும் செய்திகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது இதனை அறியலாம். பொதுவாக எல்லா ஆற்றுப்படைகளிலும் இரவலனை விளித்தல் காணப்படுகின்றது.¹¹ மன்னனை வாழ்த்தும் பெய்திகளும் பரிசில் அளிக்கும் செய்திகளும் ஆற்றுப்படை நூல்களிலே சரி பாதி இடத்தைப் பெறுகின்றன. புறநானூறு 68ம் பாடலிலே “பிடு செழுநெடுந்தகைமன்பதை புரக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்...என்றும், 69ம் பாடலிலே “பிறங்கு நீலைமாடத்து உறந்தையாள்...என்றும் வரும் மன்னனைப்பற்றிய செய்திகளும் “தைஇத்திங்கள் தன்கயம் போலக் கொளக் கொளக் குறைபடர்க் கூழுடைவியநகர்.. (புறம் 70) போன்ற நாட்டு வர்ணனைச் செய்திகளும் ஆற்றுப்படை நூல்களில் அதிக இடங்களைப் பெறுகின்றன.

11. புறநானூறு—48, 69, 70, 103, 105, 133, 138, 180.

பதிற்றுப்பத்து—66, 67, 78, 87. பொருநராற்றுப்படை—1—3

சிறுபாணாற்றுப்படை—40—41. பெரும்பாணாற்றுப்படை—21—22.

மலைபடுகடாம்—49—50. சிறுமுருகாற்றுப்படை—281—284.

“கையது கடனிறையாமேமெய்யது
 புரவலரின்மையின் பசியே அரையது
 வேற்றிழை துளைந்த வேர்நனைசிதாஅர்
 ஒம்பியுடுத்த உயவற்பான” (புறம்69)

என்னும் செய்திகள் யாழ் வர்ணனையுடனும், இரவலனின் ஆற்றிடைக்காட்சியுறழத் தோன்றும் செய்திகளுடனும் இணைத்துப் புனை யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு தெளியலாம்.

பத்துப்பாட்டுத் தொகுதியிலே செம்பாதி நூல்கள் ஆற்றுப்படை நூல்களாகவிருப்பதால் அக்காலத்திலே அவ்விடக்கியமரபுக்கிருந்த மதிப்பை ஓளவு அறிந்துகொள்ள முடியும். அரசர்கள் முதலியோர் வாழ்ந்து வந்த நகர்கட்குச் சென்று அவர்களின் புகழையும், கொடைச்சிறப்பையும், குலத்தொன்மையையும் பாடி மகிழ்வித்துப் புலவர்கள் ஆதரவு பெற்று வந்த பண்டைக்காலத்திலே இத்தகைய பிரபந்தங்கள் தோன்றுவதில்லை.¹² அக்காலத்திற் தோன்றிய ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் இரு வகையாகக்கொள்ள இடமுண்டு. பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்னும் நான்கினையும் துயராற்றுப்படை எனக் கொண்டால் திருமுருகாற்றுப்படையை முருகாற்றுப்படை எனக்கொள்ளலாம்.¹³ முன்னர் கூறிய துயராற்றுப்படைகள் நான்கினையும் ஆராயும் போது அவை நான்கும் ஒரே அமைப்பு முறையினைக் கொண்டு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவற்றிலே இரண்டு ஆற்றுப்படைகள் பாணனை ஆற்றுப்படுத்திய செய்திகளைக் கொண்டிருப்பதால் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை வேறுபடுத்தும் நோக்கம் கருதிச்சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை எனப் பிரித்துப் பெயர் வைக்க நேர்ந்தது எனலாம். ஆற்றுப்படுத்தும் பாணர்களில் ஏழு நரம்புள்ள சீறியாழ் கொண்டு பாடுவோரைச் சிறுபாணன் என்றும், இருபத்தொரு நரம்புள்ள பேரியாழ்கொண்டு இசை காட்டுவோரைப் பெரும்பாணன் என்றும் சுட்டுவது மரபு.¹⁴ அவ்வாறு கொண்டால் யாழின் மூலம் பாணர்கள் வேறுபடுத்தப் பட்டு நூல்கள் இரண்டும் பெயர் பெற்றதாகக்கொள்ள வேண்டும். யாழின் மூலம் நூல்கள் பெயர் பெறும் முறை வழக்கில் இல்லையாய் இருக்கும்போது இது அத்துணை சிறவாததாகும். யாழ்ப்பாணரில் சிறுபாணரை ஆற்றுப்படுத்தியதால் சிறுபாணாற்றுப்படை என்றும்

12. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை (பதிப்பு)
 திருமுருகாற்றுப்படை— முன்னுரை (1943) செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்
 13. மொ, ஆ. துரையாங்கசாமி—கருவிலேதிருவுடையான் (1963) பக்கம் 27
 14. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்—
 பத்துப்பாட்டு மூலமும், நச்சினூக்கினியர் உரையும் (1961) முகவுரை.

பெரும்பாணரை ஆற்றுப்படுத்தியதால் பெரும்பாணற்றுப்படை என்றும் வழங்கப்பெறுகின்றன என்றும் சிலர் கொள்வர். அதற்கு ஆதாரங்களாக அவ்விரு ஆற்றுப்படைகளிலும் வரும் செய்யுளடிகளைக் காட்டுவர். சிறுபாணற்றுப்படையிலே “இன்குரற்சீறியாழி வயிற்றழீஇ” (35) என்றும் பெரும்பாணற்றுப்படையிலே “இடனுடைப்பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி” (462) என்றும் வரும் தொடர்களைக் கொண்டு தம் வாதம் நிறுவுவர். அப்படியாயின் அவ்விரு நூல்களும் சீறியாழ்ப்பாணற்றுப்படை என்றும் பேரியாழ்ப்பாணற்றுப்படை என்றும் பெயர் கொள்ளுமே தவிரச் சிறுபாணற்றுப்படை பெரும்பாணற்றுப்படை என்று பெயர் கொள்ள இடமில்லை எனலாம். ஒரே நூலில் இரண்டு பாணற்றுப்படைகள் வந்ததால் ஒன்றை மற்றொன்றினின்றும் வேறுபடுத்தி அறிதற்கு சிறிய, பெரிய என்ற அடைமொழிகள் அளிக்கப்பட்டன என்றே கொள்ள வேண்டும்.¹⁵ அதற்கு அவ்விரு நூல்களின் அடியளவும் துணைசெய்யும். பெரும் பாணற்றுப்படை 500 அடிகளையும் சிறுபாணற்றுப்படை 269 அடிகளையும் கொண்டிருந்ததால் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று சிறியது பெரியதாக அழைக்கப்பட்டது போலும். பொருநராற்றுப்படை பொருநனை ஆற்றுப்படுத்தியதால் அப்பெயரைப் பெற்றது. மலைபடுகடாம் கூத்தராற்றுப்படை என்றும் பெயர் பெற்றது.

“ அலகைத் தவிரந்த வெண்ணருந்திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத்தியம்ப” (347—348)

என்ற அடிகளால் மலைக்கு யானையை உவமித்து அதன்கட் பிறந்த ஓசையைக்கடாம் எனச் சிறப்பித்ததனால் இப்பாட்டு மலைபடுகடாம் எனப்பெயர் பெற்றது.

தங்கள் கரல அரசர்களைத் தலைவனாகக் கொண்டு அவன் புகழையும் சிறப்பையும் நேர்முகமாகவும், மறைமுகமாகவும் பாடுவதாகவே துயராற்றுப்படை நூல்கள் நான்கும் காணப்படுகின்றன. பொருநராற்றுப்படையில் கரிகாலன் புகழை முடத்தாமக்கண்ணியாரும், சிறுபாணற்றுப்படையில் ஓய்மாண்டு நல்லியக்கோடனின் புகழை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனாரும், பெரும்பாணற்றுப்படையில் தொண்டைமான் இளந்திரையன் புகழைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரும், மலைபடுகடாம் அல்லது கூத்தராற்றுப்படையில் நன்னன்சேய்நன்னன் புகழை இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கொளசிகனாரும் பாடுவதால் அறிந்து

கொள்ளலாம். அவை நான்கும் உலகியல்லெளகிகச் செய்திமனையே தருவன. நான்கும் ஒரே அமைப்பில் எழுந்தாலும் பெருமளவு ஒற்றுமைப் பண்பும், சிறிதளவு வேற்றுமைப் பண்பும் கொண்டிருக்கின்றன. முடத்தாமக்கண்ணியார் பொருநராற்றுப்படையிலே கரிகாலனைத் தலைவனாகக்கொண்டது போலவே கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரும் பட்டினப்பாளையிற் கரிகாலனைத் தலைவனாகக்கொண்டள்ளார். அத்துடன் அவரே பெரும்பாணாற்றுப்படையையும் பாடிய வராகக்காணப்படுகின்றார். எனவே பொருநராற்றுப்படையும், பெரும்பாணாற்றுப்படையும் சம காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் எனக் கொள்ள இடமுண்டு. பொதுவாகப் பார்த்தாற் பொருநராற்றுப்படையை அடிப்படையாக கொண்டெழுந்ததே ஏனைய ஆற்றுப்படைகள் எனலாம். பொருநராற்றுப்படை ஆரம்பத்திலே பொருநனை விளித்துப் பின்னர் யாழின் அமைப்பைக்கூறித் தொடர்ந்து செல்லுகின்றது. அதே போல பெரும்பாணாற்றுப்படையும் யாழின் வர்ணனையுடன் தொடங்கிச் செல்லுகின்றன. சிறுபாணாற்றுப்படை அவ்வாறன்றி ஆரம்பத்திற் வேனிற்கால வர்ணனையுடன் தொடங்கிச் செல்லுகின்றது. வஞ்சி, மதுரை, உறந்தை நகரச்சிறப்புக்களை பெல்லாம் கூறுவதுடன் கடை எழுவள்ளல்களைப்பற்றியும் கூறுகின்றது. பாடினியின் பாதாதிசேவரணனை பொருநராற்றுப்படையிலும், சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் உண்டு. மலைபடுகடாத்தில் விடயங்கள் யாவும் முன்னரே தொகுத்துக்கூறப்படுகின்றன. வள்ளல் பரிசிலுக்கு வருவோரை முகமண்கூறிவரவேற்கும் முறை இந்நூலில் மட்டுமே உண்டு. அதிக அளவு மலைவர்ணனைகள் இடம் பெறுவதுடன் கூத்தருடன் பாணரும் விறலியரும் காணப்படுகின்றனர்.

ஆற்றுப்படுத்துவோர் இன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆற்றுப்படுத்துவோர் தரம்பற்றியே ஆற்றுப்படை நூல்கள் பெயர் பெறுகின்றன. முன்னர் கூறிய துயராற்றுப்படை நூல்கள் நான்கும் அவ்வாறே பெயர் பெற்றுள்ளன. ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படை பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரோடு சார்ந்து வழங்குகின்றன. துயராற்றுப்படையிலே மண்ணக வேந்தர்கள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர். திருமுருகாற்றுப்படை தெய்வமணங்கமழும் சார்பைக்கொண்டு வேலனிடம் ஆற்றுப்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு நோக்கும்போது திருமுருகாற்றுப்படை ஏனைய ஆற்றுப்படைகளிலிருந்து வேறுபடுவதைக் காணமுடியும் சிறிதளவு ஆற்றுவர்ணனையும், மலைவர்ணனையும் காணப்பட்டாலும், முருகனின் அறுபடை வீட்டின் சிறப்பும் அவனின் பெருமையுமே நூல் முழுவதும் பேசப்படுகின்றன. உலகியல் இலெளகிக நோக்கங்களின் பொருட்டே ஆற்றுப்படைகள் தோன்றின. ஆரம்பத்தில் வேறு நோக்கங்கள்

இருக்கவில்லை. தொல்காப்பியரும் அதனைக் கருதினரில்லை. எனவே இலெளகிகச் செய்திகளை விட்டு விலகிச் செல்லும் திருமுருகாற்றுப் படை பிந்திய காலத்தது என்றே கூறலாம்.¹⁶ திருமுருகாற்றுப் படை பற்றி நச்சினூர்க்கினியர் கூறும்போது “வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தானே இரவலனை வீடு பெற்றானெருவன் முருகனிடத்து ஆற்றுப்படுத்தது என்றார்.¹⁷ எனைய ஆற்றுப்படை நூல்களிற் காணப்படுவனவாகிய ஆற்றுப்படுத்துவானே விளித்தலும் அவனது நிலையை விரித்தலும், ஆற்றுப்படுத்துவான் தனது பழைய நிலை, பரிசில் பெற்ற முறை என்பவற்றைக் கூறுதலும் திருமுருகாற்றுப் படையிலே விளக்கப்படாமல் உய்த்துணர வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன என்று டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் கூறுகின்றார்.

திருமுருகாற்றுப்படையைத் துருவி ஆராயும் பொழுது வீடு பெற்றான் வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தானே ஆற்றுப்படுத்தியதாகக் காணப்படவில்லை. நக்கீரர் பெருமானே அடியவர்களாகிய உலகோரைவர்க்கும் முருகப்பெருமான் உறையும் இடங்களையும் அவனை வழிபடும் முறைகளையும் அவன் வரம் தரும் இயல்புகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார் போலத் தெரிகிறது. பல இடங்களிலும் தேடிக்காணாது திகைத்து நிற்கும் உலகோராகிய அடியார்க்கு அருட்பரிசில் தர அவர்பால் முருகப்பெருமானே நக்கீரர் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார். இங்ஙனம் ஆற்றுப்படுத்தும் அடியார் யாவரெனின் அவர் நம் முருகனருள் பெற்ற குறமகளார். எனவே திருமுருகாற்றுப்படை என்பதற்கு முருகனருள் பெற்ற குறமகளாராகிய அடியார் அவனருள் பெறுதற்கு முனைந்து நிற்கும் உலகவராகிய அடியவர்பால் முருகனை ஆற்றுப்படுத்தது என்று பொருள் கூறலாம் போலத் தோன்றுகிறது.¹⁸

இவ்வாறு ஆற்றுப்படையின் போக்கு மாற்றப்பெறுவதற்குக் காரணம் இருந்திருக்க வேண்டும். திருக்குறள் எழுந்த காலத்தின் பின்னர் ஒரு வள்ளலிடம் போய் அழியும் பொருட்செல்வத்தை இரத்தல் இழிவாகக் கருதப்பட்டது.

“ ஆவுக்கு நீ ரென்றிரப்பினும் இரவற்க
நா விற்கு இரவின் இளிவந்ததில் ” (குறள் 1066)

16. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை—இலக்கிய தீபம் (1964) பக்கம் 14.

17. தொல்காப்பியம்—புறத்திணையியல் 36ம் சூத்திரம் (நச்சினூர்க்கினியம்)

18. தெ. பொ. மீ. மணிவிழாமலர் (1961) “திருவும் தெளிவும்”

க. ஆறுமுகன்-பக்கம் 509.

என்று திருக்குறள் கூறுகின்றது, எனவே பெருமன்னர்கள் களப்பிரர் என்றும் அந்நிய மன்னர்களிடம் அடிபணிந்து நின்ற காலத்திலே சிறிய வள்ளல்களிடம் போய் அழிவுப் பொருள்களை இரத்தல் வேண்டியிருந்ததால் இரத்தலைப் பொருளாகக்கொண்ட ஆற்றுப்படை இலக்கிய மரபு மாற்றம் பெற்றது. நக்கீரர் இறைவனிடம் அழியாப் பொருளான பேரின்பத்தை இரப்பதாகக்கொண்டு நூல் செய்தார் போற்றெரிகிறது. பொதுவாகப் பார்க்கும்போது திருமுருகாற்றுப் படை எனைய ஆற்றுப்படைகளைக் கண்டு செய்த ஆற்றுப்படைப் புரட்சியே எனலாம்.

திருமுருகாற்றுப்படைக்குப் புலவராற்றுப்படை என்றொரு பெயரும் உண்டு. இப்பெயரால் நூலில் துதலிய சமயப் பொருள் விளங்க மாட்டாது போகவே அப்பொருள் எளிதில் விளங்குமாறு பாட்டுடைத்தெய்வத்தின் பெயரோடு சார்த்தி வழங்கலாயிற்று. இந்நூலில் புலவர் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை. இயற்கை அருளாளனை முருகனைத் தான் பெற்ற அன்பு போன்ற அன்பினைப் பெறுமாறு அன்பரிடம் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. முருகாற்றுப்படையிலே உள்ள 227—244 என்னும் அடித்தொடர்கள் கூறும் செய்திகள் முருகனை ஆற்றுப்படுத்திய செய்திகளையுடையதாகவே காணப்படுகின்றன.

“ உருவப்பல் பூத்தா உய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக்குறமகள்
 முருகுஇயம் நிறுத்துமுரணினர் உட்க
 முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழுவினகர் ” (241—244)

இத்தொடர்களைக்கொண்டு அகநானூற்றுச் செய்திகளுடன் ஒப்பிடும் போது உண்மை விளங்கும்.

“ களநன் கிழைத்துக்கண்ணிசூட்டி
 வளநகர் சிலம்பப் பாடிப்பலிகொடுத்
 துருவச் செந்தினை குருதியொடுதூ-உய்
 முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழு நடுநாள் ” (அகம் 22)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கும் முருகனை ஆற்றுப்படுத்தப் படுகின்றான். எனவே திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனை அடிய வர்களிடம் ஆற்றுப்படுத்தப்படுகின்றான் எனக் கொண்டால் ஆற்றுப் படுத்தப்படுவோர் தரம் பற்றி ஆற்றுப்படை நூல்கள் பெயர் பெறுவது இங்கும் பொருத்தமாகவே காணப்படும் எனலாம்.

ஆரம்ப நிலையின் நோக்கத்திலிருந்த திருமுருகாற்றுப்படை யின் பின்னர் ஆற்றுப்படை இலக்கிய மரபு மாற்றப்பெற்றுச் சென்ற போது அவ்வகை இலக்கிய மரபு காலகெதியில் மறைய நேர்ந்தது. அதற்கு ஒரு காரணம் கூறலாம். போக்குவரத்து வசதிகள் யாவும் தெளிவான பின்னர் இவ்வகை இலக்கிய மரபுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்க வில்லைப்போலும். எனவேதான் பிற்காலத்திலே எழுந்த காவியங்களில் வரும் நாட்டு நகரப்படல வர்ணனைகளுக்கு அடிக் கல்லாக இப்பிரபந்தம் துணைசெய்தது எனலாம்.¹⁹ அதனைத் தொடர்ந்து பிற்கால நூல்களாம் கலம்பகம், தனிப்பாடல்கள், புலவ ராற்றுப்படை, திருத்தாணிகையாற்றுப்படை, திருப்பாணாற்றுப் படை, காதலியாற்றுப்படை முதலியவற்றில் வளர்ந்து சென்றதைக் காணலாம்.

19. ரா. சீனிவாசன் — தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கட்டுரைகள். பக். 22.

“ ஒரு துறையில் அதன் நடுஅச்சை அறிந்து முறையாகப் பயின்றவன் பார்வை வெகுதூரம் ஊடுருவிச் செல்லும் அவன் பிழை களைக் காணச் சகிக்க மாட்டான். எடுத்துச் சொல்லாமலும் இரான். அதனால் பலர் அவனைப் பகைத்தாலும் அவன் அஞ்சான்”

—எஸ். ஆர். பெளண்ட்

“ தன்னைத் தான் காதலன், சுயநலக்காரன், அவன் உண்மையிலேயே சுயநலக்காரன். ஆனால் ‘எனைத் தொன்றும் துன்னற்க தீவினைப்பால்’—எத்துணைச் சிறியதொரு தீமையையும் பிறருக்குச் செய்யமாட்டான். பிறருக்கு ஒருவன் தீமை செய்தால் அது தனக்கு நட்டம். பிறருக்கு ஒருவன் நன்மை செய்வது தனது நயத்துக் காகவே. அயல் வீட்டுப் பிள்ளைக்கு ஒரு பிடி அன்னம் கொடுத்தால் தன் பிள்ளைக்கு ஒரு பிடி தசை வளருமென்று காரியம் தெரிந்த நல்ல நாய் சொல்லுவாள் ”

—பண்டிதமணி சி. க.

“உலகிலே மிகச் சிறந்த சீர்திருத்தக்காரன் யார் தெரியுமா? தன்னைச் சீர்திருத்திக் கொள்பவனே”

—பெர்னாட்டோ

ஏன் பிறந்தோம்?

ஆத்மஜோதி திரு. நா. முத்தையா அவர்கள்
நாவலப்பிட்டி.

கீதீர்காமத்தில் ஒருநாள், இரவு மூன்று மணி இருக்கும், கோயில் வாசலுக்குச் சென்றேன். ஒருவர் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவரது இனிய குரலும், பாடலின் பொருளும் என்னைக் கவர்ந்துவிட்டன. ஓசைப்படாமல் சென்று பக்கத்தில் அமர்ந்தேன். கண்களை மூடினேன். அவரது கானாமிர்தத்தில் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்தேன்.

‘ ஏன் படைத்தாய் ’

என்று ஆரம்பித்தார், நான் பொருளுக்குள் ஆழ்ந்துவிட்டேன். கேள்வி மிகப் பெரிதாய் இருக்கிறதே என்று நினைத்தேன். எப் பொழுதோ என்னை நானே கேட்டுப் பார்த்திருக்க வேண்டிய கேள்வி. முருகன் தான் இவர் மூலமாகக் கேட்கின்றானே என்று உள்ளத்தில் கேள்வி எழுந்தது. ஊன்றிக் கவனித்தேன்.

‘ வீணனை ஏன் படைத்தாய் ’

என்று அடுத்த அடி வந்தது. அதில் ஒரு புதுத்திருப்பம் ஏற்பட்டது. அதன் உண்மையைச் சந்தேகமில்லாமல் ஒப்புக்கொண்டேன். பூமிக்குப் பாரமாய் இருப்பவர்களைப் படைத்திருக்க வேண்டியதில்லை. என்னைப் பற்றியே எவ்வளவோ சிந்தனைகள் பிறந்தன. நான் பத்து மாதம் தாய்க்குப் பாரமாய் இருந்தேன். பூமியில் வந்தபின் பூமிக்குப் பாரமாக அல்லவா வாழ்கின்றேன்; உண்ணுகின்றேன்; உறங்குகின்றேன்; இதுதானே எனது தொழில். இப்படிப்பட்ட ஒருவன் பிறந்திருக்க வேண்டியதில்லையே. என்னால் யாருக்கு என்ன பயன்? எனது சிந்தனைக்கு வேரூர் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. ‘வேலவனே’ இந்த வீணனை ஏன் படைத்தாய்?

வீணனென்று பொதுவாகச் சொல்லவில்லையே, தன்னையே சொல்லிக்கொள்கிறான் பிச்சைக்காரன். தன்னுடைய எளிய நிலை கருகி வருந்துகிறான் என்று பரிதாபம் ஏற்பட்டது. அவனுடைய பரிதாப நிலையைப் பார்த்து நானும் பரிதாபப்படலாமே தவிர என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? வேலன்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். பரம ஏழையாக அவனைப் படைத்துவிட்டு அவரால் தான் என்ன பதில் கூறமுடியும்.

இந்த வரி எனது உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது. கப்பும் கிளையுமாகப் பரந்து உள்ளத்தில் வேரோடி விட்டது. பன்முறை மனத்திலும் மெல்ல வாய் விட்டும் சொல்லிப்பார்த்தேன்

ஆரம்ப நிலையின் நோக்கத்திலிருந்த திருமுருகாற்றுப்படையின் பின்னர் ஆற்றுப்படை இலக்கிய மரபு மாற்றப்பெற்றுச் சென்ற போது அவ்வகை இலக்கிய மரபு காலகெதியில் மறைய நேர்ந்தது. அதற்கு ஒரு காரணம் கூறலாம். போக்குவரத்து வசதிகள் யாவும் தெளிவான பின்னர் இவ்வகை இலக்கிய மரபுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்க வில்லைப்போலும். எனவேதான் பிற்காலத்திலே எழுந்த காவியங்களில் வரும் நாட்டு நகரப்படல வர்ணனைகளுக்கு அடிக் கல்லாக இப்பிரபந்தம் துணைசெய்தது எனலாம்.¹⁹ அதனைத் தொடர்ந்து பிற்கால நூல்களாம் கலம்பகம், தனிப்பாடல்கள், புலவ ராற்றுப்படை, திருத்தாணிகையாற்றுப்படை, திருப்பாணாற்றுப் படை, காதலியாற்றுப்படை முதலியவற்றில் வளர்ந்து சென்றதைக் காணலாம்.

19. ரா. சீனிவாசன் —தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கட்டுரைகள், பக். 22.

“ ஒரு துறையில் அதன் நடுஅச்சை அறிந்து முறையாகப் பயின்றவன் பார்வை வெகுதூரம் ஊடுருவிச் செல்லும் அவன் பிழை களைக் காணச் சகிக்க மாட்டான். எடுத்துச் சொல்லாமலும் இரான். அதனால் பலர் அவனைப் பகைத்தாலும் அவன் அஞ்சான்”

—எஸ். ஆர். பௌண்ட்

“ தன்னைத் தான் காதலன், சுயநலக்காரன், அவன் உண்மையிலேயே சுயநலக்காரன். ஆனால் ‘எனைத் தொன்றும் தன்னற்க தீவினைப்பால்’—எத்துணைச் சிறியதொரு தீமையையும் பிறருக்குச் செய்யமாட்டான். பிறருக்கு ஒருவன் தீமை செய்தால் அது தனக்கு நட்டம். பிறருக்கு ஒருவன் நன்மை செய்வது தனது நயத்துக் காகவே. அயல் வீட்டுப் பிள்ளைக்கு ஒரு பிடி அன்னம் கொடுத்தால் தன் பிள்ளைக்கு ஒரு பிடி தசை வளருமென்று காரியம் தெரிந்த நல்ல தாய் சொல்லுவாள் ”

—பண்டிதமணி சி. க.

“உலகிலே மிகச் சிறந்த சீர்திருத்தக்காரன் யார் தெரியுமா? தன்னைச் சீர்திருத்திக் கொள்பவனே”

—பெர்னாட்டேஷா

ஏன் பிறந்தோம்?

ஆத்மஜோதி திரு. நா. முத்தையா அவர்கள்
நாவலப்பிட்டி.

கீதர்காமத்தில் ஒருநாள், இரவு மூன்று மணி இருக்கும், கோயில் வாசலுக்குச் சென்றேன். ஒருவர் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவரது இனிய குரலும், பாடலின் பொருளும் என்னைக் கவர்ந்துவிட்டன. ஓசைப்படாமல் சென்று பக்கத்தில் அமர்ந்தேன். கண்களை மூடினேன். அவரது காணொளித்தத்தில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தேன்.

‘ ஏன் படைத்தாய் ’

என்று ஆரம்பித்தார், நான் பொருளுக்குள் ஆழ்ந்துவிட்டேன். கேள்வி மிகப் பெரிதாய் இருக்கிறதே என்று நினைத்தேன். எப்பொழுதோ என்னை நானே கேட்டுப் பார்த்திருக்க வேண்டிய கேள்வி. முருகன் தான் இவர் மூலமாகக் கேட்கின்றானே என்று உள்ளத்தில் கேள்வி எழுந்தது. ஊன்றிக் கவனித்தேன்.

‘ வீணனை ஏன் படைத்தாய் ’

என்று அடுத்த அடி வந்தது. அதில் ஒரு புதுத்திருப்பம் ஏற்பட்டது. அதன் உண்மையைச் சந்தேகமில்லாமல் ஒப்புக்கொண்டேன். பூமிக்குப் பாரமாய் இருப்பவர்களைப் படைத்திருக்க வேண்டியதில்லை. என்னைப் பற்றியே எவ்வளவோ சிந்தனைகள் பிறந்தன. நான் பத்து மாதம் தாய்க்குப் பாரமாய் இருந்தேன். பூமியில் வந்தபின் பூமிக்குப் பாரமாக அல்லவா வாழ்கின்றேன்; உண்ணுகின்றேன்; உறங்குகின்றேன்; இதுதானே எனது தொழில். இப்படிப்பட்ட ஒருவன் பிறந்திருக்க வேண்டியதில்லையே. என்னால் யாருக்கு என்ன பயன்? எனது சிந்தனைக்கு வேரூர் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. ‘வேலவனே’ இந்த வீணனை ஏன் படைத்தாய்?

வீணனென்று பொதுவாகச் சொல்லவில்லையே, தன்னையே சொல்லிக்கொள்கிறான் பிச்சைக்காரன், தன்னுடைய எளிய நிலை கருதி வருந்துகிறான் என்று பரிதாபம் ஏற்பட்டது. அவனுடைய பரிதாப நிலையைப் பார்த்து நானும் பரிதாபப்படலாமே தவிர என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? வேலன் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். பரம ஏழையாக அவனைப் படைத்துவிட்டு அவரால் தான் என்ன பதில் கூறமுடியும்.

இந்த வரி எனது உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது. கப்பும் கிளையுமாகப் பரந்து உள்ளத்தில் வேரோடி விட்டது: பன்முறை மனத்திலும் மெல்ல வாய் விட்டும் சொல்லிப்பார்த்தேன்

‘வேலவனே இந்த வீணை ஏன் படைத்தாய்?’ நான் அவ்வரியை விட்டாலும் அது என் உள்ளத்தை விடாத அளவுக்கு நானும் அதுவும் இரண்டறக் கலந்து விட்டோம்.

திடீரென்று ஓர் எண்ணம் எழுந்தது. இந்த வீணை என்ற சொல் என்னையல்லவா நூற்றுக்கு நூறு குறிக்கிறது? அந்தப் பிச்சைக்காரனைக் குறிக்கவில்லையே. நானுமா வீணை? அவனைவிட எனக்கு பணம், பட்டம், பதவி, மனைவி, மக்கள், நண்பர், சுற்றம் இத்தனையும் உண்டே, நானும் வீணைவேனோ? என்றொரு கேள்வியைக் கேட்டு வைத்தேன்.

‘எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாமல் வேறொன்றைச் செய்வது வீண் செய்கை.’

‘பொய்மையைப் பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலையனேன்’ என்று கூறியது என்னைக் குறித்துத்தான் கூறப் பட்டதோ? எது செய்யப் படைத்தான் என்னை? இறைவா, ஏனே நீ என்னைப் படைத்தாய்? என் செய்வான் தோன்றினேன், ஏழையேனோ? இப்படிப் பல எண்ணங்கள் எனது உள்ளத்திரையிலே சினிமாப் படம் போல நிழலிட்டன.

நாட்கள் பல கடந்தன. வாரங்கள், மாதங்கள், வருடங்கள் பல கடந்து விட்டன. ஆயினும் கோயிலில் கேட்ட வரி நான் சும்மா இருக்கும் போதெல்லாம் திரும்பத் திரும்ப வந்து என் மனதை வாட்டிப் பதில் தா என்று வற்புறுத்தியது. கதிர்காமம் என்று யாராவது சொன்னால் போதும், அந்த வரிகள் என் முன்னே வந்து விடும். வீட்டில் கதிர்காமத் தண்ணீர்ப் பந்தலுக்குக் காசுக்கு வந்த வர்களைக் கண்டாலே அவ்வரிகள் முன்னே வந்து விடும். அந்த வரியை எவ்வளவுக்கு மறக்க முயன்றேனோ? அவ்வளவுக்கு அது என்னை விட்டகலாமல் இருந்தது.

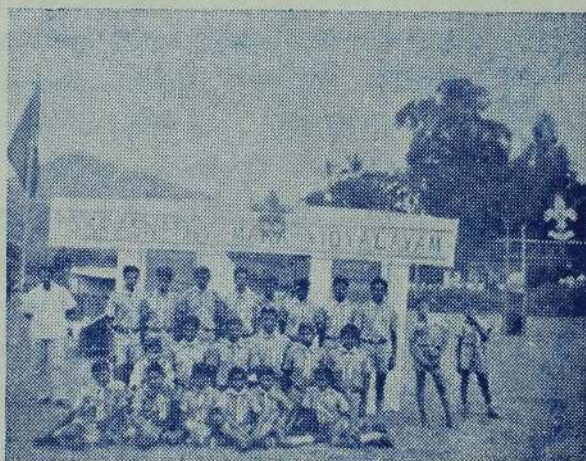
பிச்சைக்காரன் கேட்ட கேள்வி மிகமிகப் பெரியது என்பதும், என்னால் பதில் காண முடியாதது என்பதும் உள்ளத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. பெரியவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் சிரிக்கக் கூடும். சிலர் பிறப்பறுக்கப் பிறந்தோம் என்று கூறலாம். இன்னும் சிலர் வினையின் வந்தது; வினைக்கு வினாவாவது, அவ்வினையை அநுபவிக்க வந்தோம் என்று கூறலாம். பிறிதொரு சிலர், ஆண்டவன் நம்மைப் படைத்தான், அதனால் பிறந்தோம் என்றும் கூறலாம். இவ்வ எல்லாம் சரியாக இருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லும்போது நமக்கு விளங்குவதுபோல் தலையும் அசைக்கலாம். ஆனால் உணர்ச்சியில் பதியவில்லை.

‘ஏன் பிறந்தோம்?’

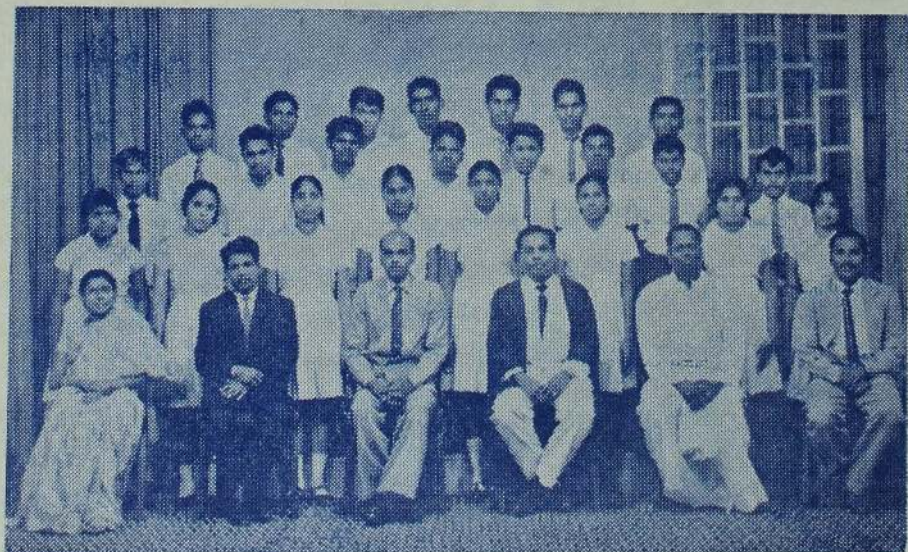
இனிப் பிறவாமல் இருப்பதற்காக, என்று விடை கூறலாம். அதனை நாம் உணருகின்றோமா? என்பதுதான் கேள்வி. ஏன் பிறந்தோம்? ஏன் பிறந்தோம்? என்று நம்மை நாமே பல முறை திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கும்போது ஒரு நாளைக்கு உணர்வு வந்தே தீரும்.

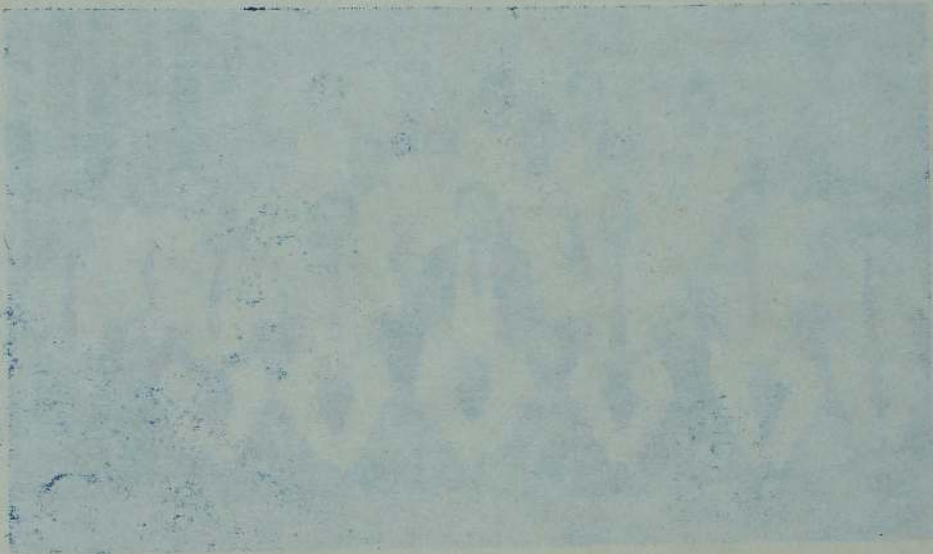

OFFICE BEARERS - SOCIETIES

SCOUTS AT CAMP

OFFICE BEARER - SOCIETY

SCOUTS AT CAMP

என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ?

பண்டிதை, செல்வி. நா. பாக்கியம்
(ஆசிரியை, விக்னேஸ்வர வித்தியாசாலை, தொல்புரம்.)

புலியுகத்திலே தருமத்தைக்காணமுடியாது என்பது பெரியோர் கருத்து. தருமத்தைக் காண முடியாத காலத்திலே தரும வழியில் வாழ வேண்டுமென்று நினைப்பதும், தருமத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதும் எத்துணைக் கஷ்டகாரியம்? பழைய காலத்திலே முனிவர்களுடைய ஆச்சிரமங்கள் திருவருட்குறிப்பாகிய தருமத்தை அனைவருக்கும் போதித்துக் கொண்டிருந்தன. இன்று தருமத்தைப் போதிக்கும் முனிவர்களும், ஆச்சிரமங்களும் இல்லாமையால் நாம் தருமத்தைக் கைவிடலாமா என்றால் அதுவும் இயலாத காரியம். அதற்குக் காரணம் தருமம் 'இருமையின் இன்பமும் எளிதின் ஆக்குவது.' ஆகவே அதனைப் போதிக்கின்ற இரு நூல்களாகிய பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இரு நூல்களையும் நாம் நன்றாகக் கற்கவேண்டும். அந்நூல்களில் கற்றற்கு ஒழுக வேண்டும். பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இரு நூல்களும் ஒருவனை, "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் உய்ப்பண." தமிழ்நாடு அரிதற் சேகரஞ் செய்த எய்ப்பில் வைப்புக்கள் இவ்விரு நூல்களுமாம்.

இவ்விரு நூல்களுள்ளும் இராமாயணத்தைக் கவிச்சக்கரவர் த்தியாகிய கம்பர் னுணுகிச் சிந்தித்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கமையப் பாடிக் கம்பராமாயணமாகத் தந்துள்ளார். அந்நூலில் வரும் கதாநாயகன் ஸ்ரீராமன் ஆவான். மகாவிஷ்ணு எடுத்த தசாவதாரங்களுள் இராமாவதாரமும் ஒன்றாகும். அவர் அரக்கர் பாவமும் அல்லவாயிற்றிய அறமுற் காரணமாகத் தசாதச் சக்கரவர் த்தியின் பன்னெடுங் காலத்தவத்தின் பின்னர் திருவவதாரம் செய்தவர். பெற்றவர் தசாதரேயெனினும் அவரை உருவாக்கியவர் வசிட்ட மகா முனிவர். தமக்குக் கிடைக்கும் மாயாகாரியங்களை எங்ஙனம் முறை செய்வது என்பதைத் தன் உயர்ந்த பிறப்பினாலும், பிழைப்பில் செய்தவத்தில் வருந்தினாகிய வசிட்டரீடத்துக்கற்ற அறிவினாலும் நன்கு அறிந்தவன் ஸ்ரீராமன். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இராமனுடைய வாழ்க்கையில் மேலும் அவனைப் புடம்போடுவது போன்றதொரு

நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அச்சந்தர்ப்பம்தான் கூனியின் சூழ்ச்சியால், கைகேசியின் வஞ்சனையால் தசரதன் கூற்றாகக் கைகேசியின் வாயிலிருந்து வந்த,

“ஆழிசூ முலக மெல்லாம் பரதனே யாள நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைக டாங்கித் தாங்கருந் தவமேற் கொண்டு
பூழிவெங் கான நண்ணிப் புண்ணியத் துறைக ளாடி
ஏழிரண் டாண்டின் வாவென் றியம்பின னரச நென்றான்”

என்ற பாடல் கூறப்பட்ட சந்தர்ப்பம். தசரதச் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து அரசரிமையை இராமன் கேட்கவில்லை. தசரதன் தனக்குண்டான முதுமையை உணர்ந்து இனி இராச்சியத்தை இராமருக்குக் கொடுப்போமென எண்ணிக் கொடுக்க முற்பட்டார். “தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லை” என்றும் முதுமொழியை இராமர் போற்றுபவராகையால் தந்தை கட்டளைக்குத் தலை பணிந்தார் இராச்சியபாரத்தைக் கொண்டு செலுத்துவது ஒரு இலேசான காரியமல்ல என்பதை உணர்ந்தும்; முறையைப் பேணவேண்டுமென்பதற்காக ஒருப்பட்ட அவருக்கு, “ஆழி சூமுலகமெல்லாம் பரதனேயாள, நீ பூழிவெங்கானம் நண்ணிப் புண்ணியத் துறைகளாடி ஏழிரண்டாண்டின் வாவென் றியம்பினன் அரசன்” என்ற வார்த்தை எத்தகைய மனப்பான்மையை உண்டுபண்ணியிருக்கும்? சாதாரணமாக உலகிலாயின் இத்தகைய வார்த்தை வெளி வந்ததும் கூறியவர் உயிரை விடவேண்டியும் ஏற்படலாம். இந்த உலகிலுள்ள ஒரு சாதாரண மனிதனாக இராமர் இருப்பாரானால் சிற்றன்மையைப் பலவாறு தூற்றியிருப்பார். என் தந்தை சிற்றன்மையின் மொழிகேட்டு மனம் மாறினாரே என எண்ணித் தசரதர் மீது வசைமாரி பொழிவார். ஆனால் இராமர் அவ்வாறு செய்தாரல்லர். தசரதன் கூற்றாகத் தன் மனக்கருத்தை வெளியிட்ட கைகேசியே வாய்புதைக்குமாறு, ‘மன்னவன் பணியன்றாகில் தும்பணி மறுப்பனோ’ வெனக் கேட்கின்றார். இந்த அளவிலேயே இறும்புதெய்தி நின்ற கைகேசி அடுத்து இராமர் என்ன சொல்லப் போகின்றாரெனச் சிந்திக்குமுன்னரே “என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்ற தன்றோ” என்றார். இந்தக் காட்சியை ஒரு சினிமா உலகம் எப்படி கற்பனை பண்ணிச் சித்திரிக்கும்? அதன் சத்திக்கு இது அகப்படுமா? “பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்” என்ற மெய்ப்புலவரின் கட்டளைக்கலுக்கு விளக்கமாகி நின்றார் இராமபிரான்.

கேவலம் மெய்யே போலத் தோன்றிப் பொய்யாகிப் போகின்ற அரசுச் செல்வத்தை விரும்பி இராமர் முறை தவறிச் சென்றிருந்தாரானால் இன்று நாம் உலகம் பரவும் உத்தமராகிய இராமரைக்

காணமுடியுமா? தன் பின்னவனாகிய பரதனுக்கும் தனக்கும் உடலா
லன்றி உள்ளத்தால் வேறுபாடு கண்டறியாதவர் இராமர்.
ஆதலாற்றான் என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்ற
தன்றோ எனத் துணிந்து கூறுகின்றார்.

இன்னும், இராமருக்கு இராச்சியம் ஒரு பாரமாகத் தெரிந்ததே
யன்றி இன்பத்தைக் கொடுக்கவில்லை. இராச்சியம் பெறுவதற்கு
முன்னரே அரசாட்சியென்றால் எப்படிப்பட்டது என்பதை வசிட்டர்
பாலுணர்ந்தவர் அவர்.

“கோளு மைம்பொறி யுங்குறை யப் பொருள்
நாளுங் கண்டு நடுக்குறு நோன்மையின்
ஆளு மவ்வா சேயர சன்னது
வாளின் மேல்வரு மாதவ மைந்தனே”

என அரசாட்சி பற்றி இடித்துரைத்துள்ளார் வசிட்டர். வசித்
டர் அரசாட்சியை வாளின்மேல் நின்று செய்யும் தவத்தோடு
ஒப்பிட்டுக் கூறியிருக்கின்றார். தவம் செய்வதென்பது ஒரு இலேசான
காரியமல்ல. தவம் எப்பொழுதும் ‘வழுக்கிலாத் தவ’மாக இருக்க
வேண்டுமென உமாபதிசிவாசாரியார் கூறியிருக்கின்றார். சாதாரண
தவமே பல இடையூறுகள் காரணமாக வழுக்கிவிழுத்திக், குளிக்கப்
போய்ச் சேறபூசியது போலாக்கி விடுமாயின் வாளின்மேல் வரும்
மாதவத்தைப் பற்றி என்னென்பது? அது எத்துணை அவதானத்
துடன் இயற்றவேண்டியதொன்று? அந்த வான் மேற்றவத்துக்கு
ஒப்பாகச் செய்வதும் தவிர்வதும் தெரிந்தவரான வசிட்டர் இராச்சி
யத்தை கூறியிருக்கின்றார். இந்த மந்திர வார்த்தை இராமர்
மனதில் நன்கு பதிந்திருந்ததாகையால், அழிசூழலகமெல்லாம்
பரதனையாள் என்ற கைகேசியின் வார்த்தையை அவர் அமிர்த
மெனச் செவிமடுத்தார். அதனால் அவர் முகம் அப்பொழுதலர்ந்த
செந்தாமரையினை வென்றது. மன்னலுடைய ஏவலுக்குப் பணிந்து
இராச்சியத்தை ஏற்கத் துணிந்தவன், கைகேசி காட்டுக்குப் போகு
மாறு பணித்தவுடன்,

“தெருளுடை மனத்து மன்ன னேவலிற் றிறம்ப லஞ்சி
இருளுடை யுலகந் தாங்கு மின்னலுக் கியைந்து நின்றான்
உருளுடைச் சகடம் பூட்ட வுடையவ னுய்த்த காரே
றருளுடை யொருவ னீக்க வப்பா மகன்ற தொத்தான்.”

தசரதனாகிய காரேறுர்மையாளன், இராமனாகிய காளையை,
இராச்சியமாகிய சகடத்திற் பூட்ட, இராமன் அப்பாரத்தைச் சமந்து
களைப்படையக் கூடாதேயென்ற எண்ணத்தினால், அருளுடையொரு

வனாகிய கைகேசி அப்பாரத்தை நீக்கினிட்டாள். அவ்வாறு இராச்சிய பாரத்தினின்றும் தன்னை நீக்கிய கைகேசிக்கு “என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனைன் பெற்றதன்றோ” என்று கூறுவதைவிட வேறெவ்வாறு நன்றிக்கடன் செலுத்தமுடியும்? அவ்வாறு கூறிய தோடு திருப்தியுறாத இராமன் பின்னும், “மின்னொளிர் கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்” என விடையும் பெற்றுக் கொண்டு தவம் செய்யத் தலைப்படுகின்றான்.

“அடக்கப்படாத மனம்—நெறியில் உய்க்கப்படாத மனம் நம்மை என்றென்றும் கீழ்நோக்கியே இழுத்துச்செல்லும்; நம்மை கீழிறக்கும்; நம்மைக் கொல்லும். அடக்கப்பட்ட—நெறியில் உய்க்கப்பட்ட மனமோ நமக்குப் பாதுகாப்பளிக்கும்; விடுதலையைத் தரும்”
—சுவாமி விவேகானந்தர்.

“இக்காலத்திய மாணவனோ எந்த நேரமும் புத்தகக் குவியலுக்குள்ளேயே வாழ வேண்டியிருக்கின்றது. அந்தப் புத்தகக் குவியலே அவனை மூச்சுத் திணரும்படி செய்துவிடுகின்றது. மாணவ வாழ்க்கையென்பது எதிலுமே தன்னடக்கத்தைப் பயிரிட்டு வளர்த்துக் கொள்வதற்காகவே ஏற்பட்டுள்ளது.”
—கார்திஜீ.

“எந்தச் சமூகம் தன் பாதுகாப்புக்காகத் தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைகளைப் பறிக்கிறதோ, தன் அமைதிக்காக அவர்களின் கலாச்சாரத்தைச் சிதைக்கிறதோ அந்த ஜன சமூகம் தன் குழந்தைகளையே விழுங்கும் அரக்கியைப் போன்றது. தனிப்பட்ட எந்த ஒரு மனிதன் தன் சுயநலத்துக்காக சமூக ஒழுங்குகளை நாசஞ் செய்கின்றனோ அந்த மனிதன் தான் பிறந்த வீட்டுக்கே கொள்ளிவைக்கும் குழந்தையைப் போன்றவன்”
—ஆகஸ்டி ஸ்பாடர்.

“நீ எப்படி உயர்ந்தோர்களோடு ஒட்டிக்கொள்ள முயலுகின்றாயோ அவ்வாறே சாதாரண மக்களும் உன்னோடு ஒட்டிக்கொள்ள முயல்வார்கள். அது நீதி”
—பண்டிதமணி சி. க.

“தர்மம் செய்வதில் தீவிரமாக இருங்கள். ஏனெனில் தர்மத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு துன்பங்கள் வந்து அணுகா”

“உங்கள் பெற்றோருக்கு நன்றி புரியுங்கள். உங்கள் மக்கள் உங்களுக்கு நன்றி புரிவார்கள்”
—நபிகள் நாயகம்.

ஆக்கந் தருவது ஒழுக்கம்

சோமசுந்தரம் செல்வநாயகம், எம். ஏ. (லண்டன்)

புவியியல் விரிவுரையாளர்,

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்.

ஒழுக்கம் என்பது நேர்மையாக நடத்தல் எனப் பொருள்படும். செம்மை நெறி நின்று வாழ்பவனை நாம் ஒழுக்கம் உடையவன் என்று கூறுகின்றோம். ஒழுக்கம் என்னும் சொல் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்று அடைபெற்று வழங்குமானாலும் ஒழுக்கம் என்று பொதுவாகக் கூறும்பொழுது அது நல்லொழுக்கத்தையே சுட்டிநிற்கும். இது தமிழ் மரபு ஆகும். திருவள்ளுவர் ஒழுக்கமுடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் எட்டாவது குறளில் (குறள் 138)

“நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.”

என்று ஒழுக்கத்தினை நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளாரெனினும் ஏனைய குறள்களில் நல்லொழுக்கத்தினை உணர்த்தும் பொருளில் ஒழுக்கம் என்னும் சொல் வழங்கப்பட்டிருப்பது உய்த்துணரப்பாலது.

மக்கள் வாழ்விற்கு ஒழுக்கம் இன்றியமையாதது. மக்களை ஏனைய விலங்குகளிலிருந்து வேறப்படுத்திக் காட்டுவது அவர்களது ஒழுக்க நெறியாகும். நன்றையும் தீதையும் பிரித்தறியும் பகுத்தறிவு மக்களுக்கு உண்டு. எனவே தீதெனக் கண்டவற்றை நீக்கி நன்றெனத் தெரிந்தவற்றைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்க சீலர்களாக மக்கள் வாழுகின்றபொழுதே அவர்கள் நன்மக்களாகக் கருதப்படுவர். ஒழுக்கத்தின் சிறப்பை உணர்ந்த தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரை

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்”

என்று உறுதியாகக் கூறிப்போந்தார். ஒழுக்கத்தினும் சிறந்த ஒன்று இல்லை; ஆகவே உயிரினும் ஒழுக்கம் ஒம்பப்படுதல் வேண்டும் என்று வள்ளுவரைக் கூறுவதிலிருந்து ஒழுக்க நெறி நின்று வாழாதார்க்கு உயர்வு இல்லை என்பது தெளிவாகின்றது. உயர்வு இல்லை என்று மட்டும் கூறியதோடு அமையாது மேலும் ஒருபடி சென்று,

“ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி”

என்று வள்ளுவனார் கூறியுள்ளார். — உலகிலே வாழுகின்ற மக்கள் எல்லோரும் ஒழுக்கமுடையவர்களாக வாழ்ந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக மேம்பாட்டை அடைவர்; அவ்வாறில்லாது ஒழுக்கத்திலிருந்து வழுவித் தீயசெயல்களிலீடுபட்டு வாழ்வார், அடையத்தகாத பெரும் பழிக்கு இலக்காவர் என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை திட்பதுட்பமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

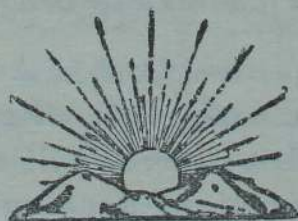
மானிடப் பிறவி கிடைத்தற்கரியது. புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய்ப் பலவித பிறப்புக்களைக் கடந்து கிடைத்தற்கரிய மானிடப் பிறப்பைப் பெற்ற மக்கள் செம்மை நெறியில் ஒழுக்கிவராராகில் மீண்டும் பெரும் பிறவிப் பெளவத்து வீழ்ந்து பெரும்பழி எய்துவர், இது உறுதி.

மக்கள் மேம்பட்ட வாழ்க்கை வாழக் கல்வியும் பொருளும் வேண்டும் என்பர். இவை இரண்டும் இருந்தும் ஒழுக்கம் இல்லாத பொழுது அம்மக்களது வாழ்வு இழிந்த வாழ்வாகவே அமையும். கல்வி, பொருள் என்பனவற்றிலும் பார்க்க ஒழுக்கம் உயர்வுடையது இதனாலேயே உயிரினும் ஒம்பப்படுவது ஒழுக்கம் எடைப்பட்டது. ஒருவன் ஒழுக்கம் உடையவனாக வாழவேண்டும் என்று கூறும் பொழுது பிறர் கண்ணுக்கு அவன் நல்லொழுக்கம் உடையவனாகத் தோன்றவேண்டும் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது. ஒருவன் பிறர் நோக்காதவிடத்துக் தீய செயல்களிலீடுபட்டும் ஏனைப்பொழுதில் நல்லொழுக்கம் உடையான்போல் நடித்தும் வருவானாகில் அவன் உண்மையில் ஒழுக்க நெறிப்பட்டவனாகக் கருதப்படமாட்டான். உள்ளத்தாற் பொய்யாது ஒழுக்குபவனே ஒழுக்கநெறி வின்று வாழ்பவனாவான். எமது சமூகத்தில் பலர் புறத்தில் ஒழுக்கசீலர்கள் போன்று நடித்து வருவதை நாம் அறிவோம். இத்தகைய நடிப்பு ஒருவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றுவதற்கு ஒப்பாகும். அகத்திலே தூய்மையில்லாது புறத்திலே தூய்மையுடையவன் போன்று ஒழுக்கும் ஒருவனுக்கு அருளில்லை; அவனுக்கு மேன்மை இல்லை.

தற்காலத்தில் ‘நாகரிகம்’ என்ற போர்வையில் பலர் செம்மை நெறியினின்றும் பிறழ்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலாரிடத்தும் இன்று எத்தனையோ பண்பில் செயல்களை நாம் கண்ணுறுகின்றோம். இதற்குக் காரணம் பொருந்தாக்கல்வி முறையும், கண்மூடித்தனமாய்ப் பிறரின் நாகரிகப் பண்புகளைப்

பின்பற்றுகலுமாகும். இங்ஙனம் கூறுவதனால் பிறநாட்டார் மொழிகளைக் கற்கக் கூடாது என்றும், பிறநாட்டாரின் சிறந்த பண்புகளைப் பின்பற்றக் கூடாது என்றும் பொருள்கோடல் தவறாகும். பிறநாட்டாரின் பயனுடைய மொழிகளைக் கற்றல் நன்று. கைத்தொழில் துட்பங்களையும், அறிவியற் கருத்துக்களையும் உணரிக் கற்றல் வேண்டும். பிறரின் சமய உண்மைகளையும், நீதி நூல்களையும் அறிதல் அவசியம். ஆனால் இவற்றைக் கற்பதன் மூலம் எமது ஒழுக்க நூல்களையும், சமய உண்மைகளையும் உதறித் தள்ளிவிடுதல் கூடாது. “ஆத்திசூடி” “கொன்றை வேந்தன்” “சைவ வினாவிடை” முதலாம் ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கும் சிறு நூல்கள் பெரும் பயனைத் தருவன. தமிழ் மக்கள் பல்லாண்டு காலமாகப் போற்றிவந்த ஆசாரங்களும் கலைகளும் பலவுள. இவற்றையெல்லாம் முட்டறக் கற்று எமது பண்பாட்டையும் சிறப்பையும் போற்றி வருதல் வேண்டும். 1925ஆம் ஆண்டில் சேந்தமங்கலத்தில் உரையாற்றும்பொழுது தமிழ்க்கடல் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் குறிப்பிட்ட கருத்து இன்றும் பொருத்த முடையதாகவுள்ளது. அவர் கூறியதாவது :

“ஒழுக்கக் கல்வி பயில்வது நலம். திருக்குறள் போன்ற நூல்களைப் பயில்வதால் மனிதர் வாழ்வு எவ்வெவ் வழியில் பண்படும் என்பதை நான் விரித்துச் சொல்ல வேண்டுமெனில்லை. அருளுக்கும், அன்புக்கும், அறத்துக்கும் இவைகட்கு உயிரென இலங்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் உறையுளாயுள்ள சேக்கிழார் பெருமான் அருளிச் செய்த தெய்வ மணங்கமழும் திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் ஒன்றை ஒகி உணர்ந்தால் போதுமே. திருநீலகண்ட நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார், வன்றொண்டப் பெருந்தகையார் முதலிய தமிழ்ச் சான்றோர் வாலாறுகளில் ஒழுக்கமன்றி வேறென்ன ஒழுக்குகிறது? அவ்வரிய நூலை இந்நாளில் எத்துணைபேர் பயில்கின்றார்? அப்பயிற்சிக்குறவை ஒழுக்கக் குறைவை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது.”

“ஒருவன் சிலவற்றைத்தான் நம்ப வேண்டுமெயொழிய எல்லா வற்றையும் நம்பக்கூடாது.”
— ஹாவ்லாக்.

“பிறப்பின்போது இறம்பூது செய்வதும், மாணத்தின்போது கலங்குவதும் ஏன்? நமக்கும் அச்செயல்களுக்கும் தொடர்பில்லை என்பதை அறியவேண்டும்.”
— மார்க்ட்வெயின்.

தோட்டத் தொழிலாளர் சமுதாயம்

நீர்வளம், நிலவளம், மலைவளம், பொருள்வளம் அனைத்தும் ஒருங்கமையப் பெற்ற நாடு நமது ஈழநாடு. இந்நாட்டின் மத்திய பாகத்தில் மலைநாடு அமைந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் அதாவது ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர்கள் தங்களுடைய தேவைகளுக்காக மலைப்பிரதேசத்தில் தேயிலை, இறப்பர்த் தோட்டங்களைத் திறந்தனர். அங்கு வேலை செய்வதற்காகத் தென் இந்தியாவிலிருந்து தமிழர்களைக் குடியேற்றினர். அவர்கள் பெருங் காடாய்க்கிடந்த பிரதேசங்களை, இன்று காணப்படும், தேயிலை, இறப்பர்த் தோட்டங்கள் என்ற உருவிற்குக் கொண்டுவந்தனர். இத்தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களில் என்பது வீதத்தினர் இந்தியத் தமிழர்களேயாவர்.

இலங்கை அறுபது வீதமுதல் அறுபத்தாறு வீதம் வரை அன்னிய செலாவணியைப் பெறுவதற்கு, இன்னும் விரிவாகக் கூறினால் நம்முடைய நாட்டு ஏற்றுமதியில், 52% முதல் 82% வரை வருவாயைப் பெற்றுத்தருவதற்கு உதவி செய்வது இத் தேயிலை, இறப்பரிலிருந்து வரும் வருமானமே. இதன் உழைப்பாளர் தோட்டத் தொழிலாளர்களே. இன்னும் சற்று விரிவாகக் கூறினால் நம்முடைய நாட்டு மக்களின் உணவுத் தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவும், நாட்டின் வருமானத்திற்குப் பெருமளவு வரி மூலம் உதவி செய்பவர்கள் இத் தோட்டத் தொழிலாளர்களே என்பது மறுக்கவோ, மறைக்கவோ, மறக்கவோ முடியாத ஒன்றாகும். நம் நாட்டின் உயிர் நாடி இத்தேயிலை, இறப்பர்த் தோட்டங்களே. நம் நாட்டின் முதுகெலும்பு தோட்டத் தொழிலாளர்களேயாவர்.

1963ம் ஆண்டுக் குடிசன மதிப்பீட்டின் புள்ளி விபரத்தின்படி தேயிலை, இறப்பர்த் தோட்டங்களில் உள்ளவர்கள் 9,39,380 பேராகும். இவர்களுள் இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டவர்கள் 1,04,850 பேராகும். மற்றவர்கள், அதாவது 8,35,020 பேர் நாடற்றவர்களாக அனாதைகள் போல் காட்சியளிக்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நிலையைச் சிறிமா—சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினால் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாவர்கள். இம் மொத்தத் தொகையில் தொழிலாளராக வேலை செய்பவர்களில் ஆண்களை விடப் பெண்களே கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இத்தோட்டச் சமுதாயத்தினரிடையே வேலையின்றி அன்றாட வாழ்க்கைக்கே தண்டாடும்

வாலிபர்கள் இன்று ஆயிரக்கணக்கானோர் இருக்கின்றனர். இவ்வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இலங்கை முழுவதும் காணப்பட்ட போதிலும், இம்மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே இந்நிலை பல்கிப் பெருகியுள்ளது.

நமது நாட்டில் ஆசிரியர்கள் போன்ற சில அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களைத் தவிர்த்து ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், வர்த்தகச் சிப்பந்திகள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் நாளொன்றுக்கு ஏட்டு மணி நேரம் வேலை செய்பவர்கள் என்பது உண்மை. இவர்களுள் தோட்டத் தொழிலாளர்களைத் தவிர்த்து ஏனையோர் தம் உழைப்பிற்கேற்ற போதியளவு ஊதியத்தைப் பெறுகின்றனர். சமீபத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு ஏற்றம், நாணய மதிப்புக் குறைப்புக் காரணமாக எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் போதிய அளவு சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இலங்கைவாழ் தொழிலாளர்களுள் மிகுந்த கஷ்டத்துக்குள் வாழ்பவர்களும், அதிக கடினமாக உழைப்பவர்களும், ஏனையோரிலும் குறைவாகச் சம்பளம் பெறுபவர்களும் இத் தோட்டத் தொழிலாளர்களேயாவர். ஆனால் இலங்கைவாழ் சாதாரணத் தொழிலாளி ஒருவன் நாட் சம்பளமாக ஐந்து ரூபாவிற்குக் குறைவாமல் பெறுகிறான். தோட்டத் தொழிலாளர்களுள் ஆண்கள் நாட்சம்பளமாக மூன்று ரூபா ஒரு சதமும், பெண்கள் இரண்டு ரூபா நாற்பத்தைந்து சதமும் மாத்திரம் பெறுகின்றனர். இது அவர்களுடைய ஒருநாள் உணவுச் செலவிற்குக் கூடப் போதாமல் இருக்கின்றது. இந்நிலையை ஆராயுமிடத்துச் சட்ட ரீதியாகவும், தர்ம ரீதியாகவும் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமேயில்லை.

தோட்டத் தொழிலாளர் தம் ஒருநாள் வாழ்க்கையில் நடத்தும் போராட்டம் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத துயரங்கள் நிறைந்தவை. இத் தொழிலாளர்கள் காலை ஏழு மணி ஆவதற்கு முன் குறிப்பிட்ட இடங்களில் தங்களுக்குரிய வேலைகளை ஆரம்பித்துவிட வேண்டும். நேரம் பிந்தினால் அன்று வேலையில்லை. காலை ஏழுமணி முதல் மாலை நான்கு மணி வரை வெயில் ஆல்லது மழை என்ற இயற்கைச் சக்திகளுடன், நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்தத் தன் சக்தி முழுவதையும் கொண்டு போராட வேண்டும். பகல் பன்னிரண்டு மணி தொடக்கம் ஒரு மணி வரையும் மதிய போசனத்திற்கு ஒய்வு கொடுக்கப்படும். சாதாரணமாக ஒரு மணிதனுக்கு மலையிலிருந்து மலை அடிவாரத்தில் இருக்கும் தன் வீட்டிற்கு—இல்லை! இல்லை!! தோட்டத்துரை மார்களுடைய மிருகம் வளர்ப்பதற்கு கட்டப்பட்டிருக்கும் கொட்டில்

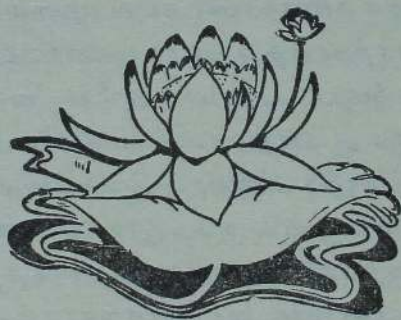
கள் போன்றும் இல்லாத, வீடு என்ற புனை பெயரையும் சூட்டியிருக்கும் அந்தக் கொட்டிலுக்கு வந்து சாப்பிட்டுச் செல்வதற்கு இரண்டு மணித்தியாலங்கள் கொடுத்தாலும் போதாது. அதனால் பெரும் பாலான தொழிலாளர்கள் பகற் போசனத்தைத் தங்களின் பிள்ளைகளின் மூலம் வேலை செய்யுமிடத்திற்குக் கொண்டுவரச் செய்து அங்கேயே சாப்பிட்டுவிட்டு வேலையை ஆரம்பிக்கின்றனர். மாலை நான்கு மணி ஆனவுடன் வேலையிலிருந்து வீடு திரும்புகிறார்கள். அதன் பின்னர் அவர்கள் வேலை செய்த களைப்பைப் போக்க ஆறுதல் பெறுவதா, உடலழுக்கைப் போக்கக் குளிப்பதா, குடும்பத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்களைத் தேடுவதா, பிள்ளைகளைக் கவனிப்பதா? இவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை பெருந் திண்டாட்டமானது. பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கவனிக்க நேரமில்லாத வாழ்க்கையில், பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கும், படிப்பிற்கும் அக்கறை காட்ட நேரமேது? இதனால் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை முன்னேற்றம் பாழாய்ப் போகிறது.

இப்படிக்கஷ்டப்படும் நிலையில் பல போராட்டங்களாலும், அரசாங்கத்தின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணத்தாலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு முப்பது சதம் சம்பள உயர்வு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் வேண்டாவெறுப்பாக வழங்கிய காரணமாக, இக்கூலி உயர்வை முறியடிக்கும் விதத்திற் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளனர். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு செறிவானவை என்பதால், வார வேலைநாட்கள் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றன வாரத்தில் இத்தனை நாட்கள் வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற சட்டரீதியான கட்டுப்பாடு கிடையாது. தொழிலாளர்களுடன் போட்டியிடும் வகையிற் சில இயந்திரங்கள் வந்துள்ளன. உதாரணமாக மருந்தடிக்கும் இயந்திரம், மரமறுக்கும் இயந்திரம் என்பன தொழிலாளர்களின் வேலை நாட்களைக் குறைத்து வருகின்றன. மேலும் தற்காலிகக் கைக்காசு வேலை என்ற போர்வையில் நிரந்தர வேலைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதற்கு 'போனஸ்' 'பிராவிடன்ட்பன்ட்' போன்றவை கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் தோட்ட முதலாளிகள் இவ்வழியைக் கையாளுகின்றனர். இப்படியாகப் பல வழிகளிலும் பாதிக்கப்படும் தொழிலாளர்களைத் தோட்ட உத்தியோகஸ்தர்களும், துரைமாரர்களும் மிரட்டித் துன்புறுத்துகிறார்கள். இம் என்றால் தண்டம் விதிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் வேலை நீக்கம் செய்கிறார்கள்.

இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையை நோக்குமிடத்துப் பிரான்சிய புரட்சிக்கு முன் பிரான்சு தேசத்தில் பிரபுக்களாலும், குருமார்களாலும் கஷ்டப்பட்ட விவசாயிகளைவிட

அதிமோசமான கஷ்டங்களைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கின்றனர். தோட்டப் பகுதியில் வாழ்கின்ற தொழிலாளர்கள் அதிக அளவில் நாட்டுக்காக உழைத்தும், பொருளாதார வசதியற்று, நவீன வாழ்க்கை வசதியற்றுக் கஷ்டத்தின் மத்தியில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மலையகத்தில் வாழத்தொடங்கிய ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலத்திலும் இவர்களின் தொழிற் சங்கங்கள் மலைநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுவதாகக் கூறிக்கொள்ளுகின்றன. தொழிற் சங்கங்கள் மக்களுடைய பணத்தைக் கொள்ளை அடிக்கும் ஸ்தாபனங்கள் என்ற நிலைக்குத் தாழ்ந்து விட்டன. பொருளாதார ரீதியாக மிகக் கேவலமாகச் சுரண்டப்பட்டு, அரசியல் ரீதியாகப் பகடைக்கட்டைகளாக வஞ்சிக்கப்படும் இவர்களின் வாழ்வு தழைக்க வேண்டுமென்றால், அது ஒரு புரட்சிக்கரமான சமூக பொருளாதார அரசியலமைப்பு மாற்றத்தினுற்தான் சாதிக்கப்படுமே யொழிய வேறு வழியில்லை.

செல்வன் வீ. அண்ணாதுரை
10ந் தரம் (E) பிரிவு.

“நாட்டுப்பற்றை வளர்க்கும் கருவியாக வரலாற்று நூல்கள் அமையவேண்டும். ஆனால் பெருமக்கள் சிலரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளின் தொகுப்பாக அவை அமைந்து விடுவதும் உண்டு. பொருமையையும், கருத்து வேறுபாடுகளையும் வளர்க்கவும், சில குறிப்பிட்ட கருத்துக்களைப் பரப்பவும், அரசியலாளர்கள் விரும்பும்போது தம் நோக்கத்துக்கு ஏற்றவாறு நூல்களை உருவாக்கச் சிலரை ஏவி விடுகின்றனர். எனவே இவ்வகை நூல்களை எழுதுவது கடினமான செயலாகி விட்டது.”

✱

“கடவுள் நாட்டை உண்டாக்கினார். மனிதன் நகரத்தை உண்டாக்கினான்.”
—கொளபர்.

வள்ளுவர் காட்டிய வாழ்க்கை நெறி

வாழ்க்கையென்றால் என்ன? ஆம்! இது வியப்புக்குரிய ஒரு வினாத்தான். திருமணம் செய்து மனைவியோடு வாழ்ந்து மடிவதுதான் வாழ்க்கையா? அல்லது திருமணம் செய்யாது பிரம்மச்சாரியாக வாழ்ந்து சாவதுதான் வாழ்க்கையா? யர்வுமே வாழ்க்கைதான். ஆனால் அதைச் சிறந்த முறையில் அமைத்துக் கொள்வதிற்குள் பெருமையிருக்கிறது.

அன்னையின் வயிற்றிலே பத்து மாதங்கள்; சிறு குழந்தையாய்ச் சில மாதங்கள்; சிறு பிள்ளையாய் சில வருடங்கள்; பள்ளிப் படிப்பிலே பத்து வருடங்கள்; இளைஞனாய் சில வருடங்கள்; பின் இவ்வாழ்க்கையில் இன் மனைவியோடு சில வருடங்கள்; பின் முதுமையில் சில வருடங்கள், இப்படியாக நாம் எமது வாழ்நாளை கழிக்கின்றோம். இவ்வாழ்நாட்களை வீணாகக் கழிக்காமல் நல்ல முறையில் நமது வாழ்நாளை அமைத்துக் கொள்வதற்காகத்தான், புலவர்களும், அறிஞர்களும், பெரியோர்களும் நமக்குப் பற்பல அரிய வாழ்க்கை நெறிகளைக் காட்டியுள்ளனர். எமது வாழ்நாளில் எத்தனை எத்தனையோ பிரச்சினைகளை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கின்றது. வாழ்க்கையில் இன்பமும் வரும், துன்பமும் வரும், இதைக் கண்டு மலைக்கக் கூடாது. “வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே” என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, அவ்வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் வாழ்வதற்காகத்தான் தெய்வப் புலவர் வரம்புகழ் வள்ளுவர் திருக்குறள் என்னும் தீர்தமிழ் ஏட்டை நமக்குத் தந்துள்ளார். வள்ளுவர் தம்மை உலகம் போற்ற வேண்டுமெனக் குறளை உலகுக்கு அளிக்கவில்லை. அவர் ஆக்கித் தந்த குறள் தமிழுக்கு மட்டும் சொந்தமுமில்லை, அது எச் சமயத்தாருக்கும், எம் மொழிக்கும், எங்கும், எவர்க்கும் சொந்தமானது எவருக்கும் நன்மையளிக்கக்கூடிய இத்தகைய இப் பொது மறையில் அவர் காட்டிய வாழ்க்கை நெறியினை நாம் சிறிது ஆராய்வோம்.

நாம் தாயின் வயிற்றிலிருந்து ஒருநாள் பிறந்தோம். என் பிறந்தோம்? எதற்காகப் பிறந்தோம்? என்பது எமக்குத் தெரிவதில்லை. எதற்காகப் பிறந்தோம்? வாழ்வதற்காகத்தான் பிறந்தோம். எப்படி வாழவேண்டும்? இதற்குத்தான் வரம்புகழ் வள்ளுவனின் விடை ,

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃகிலார்
தோன்றலிற் தோன்றமை நன்று”

அதாவது தோன்றினால் புகழை அடைவதற்காகத் தோன்றுக! அப்படிப் புகழையடைய முடியாவிட்டால் தோன்றாமலிருப்பதே நன்று என்கிறார். ஆம், நாம் புகழையடைய முடியாமல் இவ்வுலகில் வாழ்ந்துதான் என்ன பயன்? ஒருவன் வாழ்க்கையில் பலவும் கற்றுணர்ந்த பண்டிதனாக இருக்கலாம். அல்லது பொருள், பண்டம், வீடு, வாசல், மனைவி, மக்கள் இவைகளோடு சந்தோஷமாக இருக்கலாம். ஆனால் அவன் கடவுள் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்பதை மறந்து விடலாகாது. கடவுள் இருக்கின்றார். அவரை நாம் வணங்குதல் வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவனாக இருக்க வேண்டும். எவனொருவன் கடவுளை வணங்க மறுக்கின்றானோ அவன் இவ்வுலகில் வாழத் தகுதியில்லாதவனாவான். “கற்றதன் பயன் கடவுளைத் தொழுதல்” என்று எம் வள்ளுவரே,

“கற்றதனால் ஆயபய நென் கொல்வாலறிவன்
நற்றான் தொழார் எனின்”

என்ற குறள் மூலம் எமக்கு வலியுறுத்துகிறார். நாம் சிறு பிள்ளையாய் இருக்கும்போது எதைச் செய்கின்றோமோ அதைத்தான் பின்னாலும் கடைப்பிடிப்போம். சிறு பிள்ளையாய் இருக்கும்போது எதை எப்படிப் பேசுகிறோமோ—அதாவது இனிய வார்த்தைகள், கடுமையான வார்த்தைகள் இவைகளில் எதைப் பேசுகிறோமோ அப்பழக்கம்தான் பின்னாலும் வரும் “தொட்டிற் பழக்கம் சடுகாடு மட்டுமல்லவா” இதனால் நாம் இனிய வார்த்தைகளையே பேசவேண்டும். கெட்ட வார்த்தைகள் பேசுவது, ஒரு மரத்தில் சுவையான பழங்கள் பழுத்திருக்கப் பச்சைக்காய்களைப் பிடுங்கித் தின்பதற்குச் சமனாகும் என்பதனை,

“இனிய உளவாக இன்றாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று”

என்ற குறள் மூலம் எமக்கு விளக்கியுள்ளார். எமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையானது கல்வி, கல்வியின்றி நாம் எமது வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக அமைத்துக்கொள்ள முடியாது. அக் கல்வியைப்பற்றி எமது “வாழ்க்கையின் வழிகாட்டி” யான வள்ளுவன் கூறுமிடத்து,

“தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு”

என்கிரார். அதாவது ஒரு கிணற்றைத் தோண்டுகிறோம் என வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அக் கிணற்றை ஆழமாகத் தோண்டத் தோண்ட அதிலிருந்து நீரும் சுரக்கும். இதைப்போல கல்வியை நாம் ஆராய்ந்து ஆழமாகப் படிக்கப் படிக்க அறிவு பெருகும் என்கிரார். என்னே வள்ளுவனது அறிவுத் திறன்!

நமது வாழ்க்கையில் நாம் எப்படியும் ஒரு நண்பனைத் தேடிக்கொள்கின்றோம். அவனோடு நட்புக் கொள்கின்றோம். அவனுக்கு ஒரு துன்பம் ஏற்படும்போது நாம் அவனுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். இதுவே நட்பு. இதைப்பற்றி வள்ளுவன் கூறுகிறான்,

“உடுக்கை யிளந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

என்கிறான். அதாவது நாம் ஒரு கூட்டத்தில் நின்று சொற்பொழி வாற்றிக்கொண்டிருக்கையில் எமது உடை சிறிது நழுவுகிறது என வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது எமது கை எவ்வளவு வேகமாகச் சென்று அவ்வுடையைக் கீழே விழவிடாமல் தடுத்து நிறுத்துகின்றது. இதேபோல் எமது நண்பனுக்கும் துன்பம் வருகின்ற நேரத்தில் உடுப்பை நிறுத்தச் சென்ற கைபோல் வேகமாகச் சென்று அவனது துன்பத்தைத் துடைத்தெறிய வேண்டும்.

நாம் பாடசாலையில் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இப்படிப்பை நாம் படிக்கக் காரணமானவர் யார்? எம்மைப் படிக்க வைத்தவர் யார்? எம் தந்தையார் தானே! அவர் நாயாய் உழைத்துத்தானே நம்மைப் படிக்க வைத்தார். அவருக்கு நாம் செய்யும் கைமாறு என்ன? செல்வத்தை அள்ளி அள்ளிக் கொட்டவேண்டுமா? அல்லது பெரிய மாளிகையொன்று கட்டி அதனுச்சியில் கொண்டு போய் அவரை வைக்கவேண்டுமா? இதையெல்லாம் செய்யலாம்! ஆனால் இவை யெல்லாவற்றினாலும் எமது தந்தையைப் பூரணமான மகிழ்வாளராக வைத்திருக்க முடியாது! பின் எப்படி தந்தையாரை அல்லது தாயாரைப் பூரணமான மகிழ்ச்சியுடையவராக வைத்திருக்கலாம்? இதற்கு வள்ளுவன் கூறுகிறான்,

“மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவந்தந்தை
என்னோற்றான் கொல் என்னுஞ் சொல்”

அதாவது மகனைப் பார்த்து மற்றவர்கள் “அப்பிள்ளையைப் பாருங்கள் எவ்வளவு சிறந்த அறிவாளியாக இருக்கிறான். இப்பிள்ளையை இப்பிள்ளையின் பெற்றோர்கள் பெற எவ்வளவு புண்ணி

யம் செய்தனரோ” எனக் கூறவேண்டுமாம். இதையே ஒவ்வொரு பெற்றோரும் விரும்புவர், இப் புகழ்ச்சியுரையின் மூலமே நாம் எமது பெற்றோரைப் பூண மகிழ்ச்சியாளராக ஆக்கலாம்.

அடுத்து நாம் இல்வாழ்க்கையில் எடுத்தடிவைத்து விட்டோம். இல்வாழ்க்கை யென்றால் என்ன? தம் மனைவியோடு சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்துவதுதான் இல்வாழ்க்கை. எப்படி நடத்துவது? இதற்கு வள்ளுவனின் விடை,

“அறனைனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன் பழிப்பதில்லாயின் நன்று.”

அதாவது இல்வாழ்க்கையில் நின்று தரும் செய்வதே சிறந்த இல்வாழ்க்கை. இல்வாழ்க்கையின் முக்கிய நோக்கம் தரும் செய்வதே. அதோடு தனக்கு மனைவியெனப் பட்டவள் எப்படி அமையவேண்டுமெனவும் கூறுகிறார்.

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

மனைவியெனப் பட்டவள் தன்னையும் காத்து தன் கணவனையும் காத்து, அவனை நற்சொற்களினாலும், நற்செயல்களினாலும் மகிழ்வாக வைத்திருந்தலும், அவன் உழைக்கும் பொருளை அளவறிந்து செலவு செய்தலும் வேண்டும். அதோடு மனைவியாகப்பட்டவள் அவள் தனது தந்தையார் வீட்டிலிருந்து தன் கணவனின் வீட்டிற்கு மனைவியாக வந்தபின் தன் கணவனையே தெய்வமாக நினைக்க வேண்டும். அவள் தன் கணவனைத் தவிர மற்றத் தெய்வங்களை வணங்கத் தேவையில்லை. பிற தெய்வங்களைக்கூட வணங்காமல் தம் கணவரையே தெய்வமாக வணங்கும் கற்புடைய பெண்டிர் “மழையே பெய்” யென்றால் கட்டாயம் மழை பெய்யும். இதையே வள்ளுவர்,

“தெய்வம் தொழாஅள் கொழு நற்றொழுவாள்
: பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.”

என்றார். கற்புடை மகளிர்க்கு எவ்வளவு சிறப்புக் கொடுத்திருக்கின்றார் என்று பாருங்கள்.

அடுத்து இல்வாழ்வானின் கடமையைப்பற்றிக் கூறும்போது,

“இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் நின்ற துணை.”

என்கிறார். இல்வாழ்வான் தரும் செய்ய வேண்டும். தன் உற்றார், உறவினர், வானப்பிரஸ்தர், சந்நியாசி ஆகியோரை ஆதரிக்க வேண்டும். தெய்வத்திற்கு விழாவெடுக்க வேண்டும். இறந்தவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கருமங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும், வாழ்க்கையின் நன்கலனாகிய நன்மக்கட் பேற்றைப் பெற வேண்டுமெனவும் கூறுகின்றார். மேலும் நாம் தந்தையாகி மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை யென்னவென்றும் கூறுகின்றார்.

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி யவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்.”

அதாவது தந்தை மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவியென்ன வென்றால் மகனைப் படித்தவர்கள் இருக்கும் சபையிலே முந்தியிருக்க வைத்தல். அதாவது மகனை நன்றாகப் படிக்கவைத்துப் பேரறிஞனாக் குதல் என்பதாம். பின் இம்மை மறுமையைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து இவ்வுலகத்தில் நாம் பெரிதும் விரும்புகின்ற சிற்றின்பம் முதலான இவ்வுலக இன்பங்கள் இப்பிறப்புக்கு மட்டுமே பயன்படுமன்றி அடுத்த பிறப்புக்குப் பயன்படாது என்றும், நாம் தூங்குவதுபோல் இறப்பும், தூங்கி விழிக்கின்றதுபோல் பிறப்பும் மாறி மாறி வருகின்றன என்றும், நிலையில்லா உலகியல் வாழ்க்கையை நமக்குத் தெருட்டி வைக்கின்றார்.

“உறங்குவது போலு சாக்கா நறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.”

என்பது அவர் தரும் குறள். ஆகவே எமது வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியான வள்ளுவன் எமக்குக் காட்டிய நல்வாழ்க்கை நெறியினை மனதில் சொண்டு அவன் காட்டிய வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து எமது வாழ்நாளை வீணாக ஆக்காமலிருப்போமாக! வாழ்க வள்ளுவன்! வளர்க குறள்! ஒங்கட்டும் அதன் புகழ்!

செல்வன் எஸ். பி. சண்முகம்

10-ம் தரம் (C)

பாரதி கண்ட சமூகம்

தூழ்வுற்று, வறுமை மிஞ்சி, விடுதலை தவறிக்கெட்டு, பாழ்பட்டு நின்ற பாரத தேசந் தனிலே, சேற்றிலே முளைத்த செந்தாமரையாய்த் தோன்றினார் அமரகவி பாரதி. இந்நிலையில் ஒழிவறு நோயிற் சாபவர்களாய், ஊக்கமொன் றறிய மாட்டார்களாய், கழிவுறு மாக்கள் எல்லாம்

இகழ்ந்திடக் கடையில் நிற்பவர்களாய், சுதந்திர வாழ்வின் சிறப்பை அறியாதவர்களாய், கனவிலும் இன்பம் காணாத நிலையில் உள்ள சமூகத்தையே கண்டார் பாவலன் பாரதி, பாரதத்தின் இந்நிலையைத் தகர்த்தெறிய, பாரத மக்களின் அடிமைத்தனையை அறுத்தெறிய, பாரத மக்கள் வீரமும், தன்மானமும், அன்பும், அறனும், பண்பும் உடையவர்களாய் வாழ வேண்டும் எனக்கருதினார். எனவே உணர்ச்சிக் குமுறலும், சுதந்திர வேட்கையும் பொங்கித் ததும்பும் தனது கவிதைகளிலே அடிமைப் பாரதத்தின்—அங்கு வாழ்ந்த பாமா மக்களின் அவல நிலையை எடுத்துக்காட்டிப் பாரத மக்களின் உரிமை வேட்கையைத் தூண்டி விட்டார்.

சாதிப் பிரிவுகளாலும், சமயச் சண்டைகளாலும், தம்மைத் தாமே ஆற்றல் அற்றவர்களாய்ச் செய்து பிறருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்ந்த பாரத சமூகத்தையே அன்று பாரதி கண்டார். இந்நிலையையே,

“சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி—அதில்
தாழ் வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார்—அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்.”

என்று அழகாகச் சித்திரிக்கின்றார். நாட்டின் விடுதலைக்கு, பாரத மக்கள் சாதி, சமய வேறுபாடின்றி ஒரு தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகளைப் போல் ஒன்றாக வாழ வேண்டும் என்றும், ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை பாரத மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும் எனவும் கருதி,

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்” என்றும்,

“சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்
அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்” என்றும்,

“பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று— அதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.”

எனவும் தனது பாடல்கள் மூலம் பாரத மக்களின் அறி
யாமையை அகற்ற முயன்றார்.

பாரதி காலத்தில் பாரதப் பெண்கள் அடிமைகளாகக் கருதப்
பட்டனர். இக்கொள்கை பாரத நாட்டின் பழம் பெருமையையும்,
பண்பாட்டையும் பாழ்படுத்தியது. தாய்க் குலத்தை அடிமைப்
படுத்தியதால், மீளா அடிமைகளாகக் கிடந்து அல்லறப் படுகின்ற
சேய்க்குலத்தை உடைய பாரத சமூகத்தையே கண்டார் பாரதி.
இந்நிலையில், பாரத நாட்டின் அடிமைத்தனையை அறுத்தெறிய
வேண்டுமானால் முதற்கண் பாரதப் பெண்களின் அடிமைத்தனையை
அறுத்தெறிய வேண்டும் எனப் பாரதி கண்டார். பெண்களை அடிமை
களாகக் கருதும் ஆண்களை பாரதி எள்ளி நகையாடுகின்றார். ஆணும்
பெண்ணும் சமூகத்தில் இரு கண்களாவர். எனவே பெண்களை
அடிமைகளாகக் கருதி அவர்களுடைய அறிவைக்கெடுத்தல், கண்கள்
இரண்டில் ஒன்றைக் குத்திக் கெடுத்துக் கொள்ளுதற்கு ஒப்பாகும்
என்கிறார் பாரதி. எனவே பெண்களை அடிமைகளாகக் கருதக்கூடாது
என்பதற்காக,

“ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ்வையம் தனைக்குமாம்.” என்றும்

“பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் வையம்
பேதமை அற்றிடும் காணீர்.” என்றும்

“துன்பம் தீர்வதும் பெண்மையினுடா
உயிரினும் இந்தப் பெண்மை மேலடா.”

எனவும் பலவாறாகப் பெண்மையின் சிறப்பையும், பெண்களை
ஆண்களுக்கு நிகரெனக் கொள்வதால் உண்டாகும் நன்மைகளையும்
குறிப்பிடுகின்றார்.

இதே நேரத்தில் பெண்களும், மூடக் கொள்கைகளுக்கும்,
பொய்யான கட்டுப்பாடுகளுக்கும் அடங்கி, எடுத்ததற்கெல்லாம் நாண
மும், அச்சமும் உடையவர்களாய் காணப்பட்டனர். அடிமைப்பட்டு
கிடக்கும் பெண் குலத்தின் தாய், ஞானமும், நல்லறமும், வீரமும்
பொருந்திய நன் மக்களைப் பெற முடியாது என்பதை “நிலத்தின்
தன்மை பயிர்க்குள் தாகுமாம்” என்ற சிறந்த உவமானம் மூலம்
எடுத்துரைக்கின்றார். எனவே தன்மானம் உள்ள நன்மக்களைப்

பெறுவதற்கு முதற்கண் பெண்கள் தம்மை கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பொய்யான முட்டுக்கட்டைகளைத் தகர்த்தெறிந்து சுதந்திரம் உடையவர்களாய் விளங்க வேண்டும், ஆகவே பெண்களுக்கு உற்சாகம், ஊட்டும் வகையில்,

“எட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
 நெண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
 வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போமென்ற
 விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.” என்றும்

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
 பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
 எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
 இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி,”

எனவும் அன்னை பராசக்தியின் கோலமாக நின்று அறத்தொடு கலந்த ஆண்மை உரைகளை உரைக்கின்றார்.

அந்நியர் ஆட்சியினால் அடக்கி, ஒடுக்கப்பட்ட அடிமைப் பாரதத்தில் உதித்த பாரதி, சுதந்திர வாழ்வின் சிறப்பையும், அடிமை வாழ்வின் இழிவையும் அறியாமல் அடிமை வாழ்வையே சிறப்பான, மேன்மையான வாழ்வென்று கருதி வாழ்ந்த அடிமைப் பாரத சமூகத்தைக் கண்டார். எனவே சுதந்திரத்தின் சிறப்பையும், சுதந்திர வாழ்வின் மேன்மையையும், இன்பத்தையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அவர்கள் உள்ளத்திலே சுதந்திர தாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார். எனவே சுதந்திரத்தின் பெருமையை உணர்ந்த “கண்ணிலும் இனிய சுதந்திரம்” என்றார்.

மேலும் வானவெளியில் நின்று பேரொளியைப் பரப்பி உலக உயிர்களை உய்விக்கின்ற சூரியனையும், ஆரமுதத்தையும் சுதந்திரத்திற்கு உவமையாக கூறியுள்ளார். பட்டம், பதவி முதலிய சிறிய இன்பங்களுக்காக மாண்புமிக்க சுதந்திரத்தை இழந்து வாழாதல் கண்கள் இரண்டையும் விற்று அழகு நிறைந்த சித்திரத்தை வாங்குவதற்கு ஒப்பாக இருக்கும் என்பதை,

“கண்ணி ரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினால்
 கை கொட்டிச் சிரியாரோ.”

எனக் கூறியுள்ளார். மேலும் சுதந்திரத்தை அறத்தின் வேலி என்றும், களவு, துயர், வறுமை என்னும் இருட்கூட்டத்தை போக்கி ஒளிவிரிக்கும் சோதி என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

சுதந்திரம் பெறாத நாட்டின் இழி நிலையைக் கூறுமிடத்து அந்நாட்டில் உயிர்கள் இல்லை, உண்மை அறிவு இல்லை, ஆக்கங்கள் இல்லை, காவியங்கள் இல்லை, ஞான சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் இல்லை என்றும், சுதந்திரம் பெறாத நாட்டில் அடிமைகளாய் இருந்து வாழ்கின்றவர்கள் எத்துணைப் பெரும் பேறுகளை உடையவர்களாய் மாட மாளிகை, கூட கோபுரங்களில் இருந்து சிறப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும் அவர்களின் வாழ்வு “அணிகள் வேய் பிணத்திற் கொப்பாம்” என்றும் அழகாக சுதந்திரத்தின் பெருமையைக் கூறியுள்ளார்.

பாரத நாட்டில் விடுதலை உணர்ச்சி தீவிரமாகக் காணப்பட்ட காலத்தில், நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, இனப்பற்று என்பன சிறிதும் இல்லாமல் பொது மக்களின் மதிப்பைப் பெறுவதற்காகப் போலி வேடம் பூண்டு நாட்டுப்பற்றுடையவர்கள் போல் நடித்த நடிப்புச் சுதேசிகளைப் பாரதி தன் சமூகத்தில் கண்டார். நாட்டை அடிமைப்படுத்தி ஆளும் பகைவர்களின் கொடுமைகளைவிட நடிப்புச் சுதேசிகளின் நயவஞ்சகக் கொடுமை நஞ்சினும் கொடியது என உள்ளம் குமுறினர் பாரதி. நடிப்புச் சுதேசிகளின் நயவஞ்சகத் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் இவரின் கவிதைகள் உணர்ச்சிக் குமுறலும், கோபக் கனலும், இகழ்ச்சிப் பெருக்கும் அமைந்து எமக்கும் உணர்ச்சியூட்டுகின்றன. இந் நடிப்புச் சுதேசிகளை,

“கண்கள் இரண்டிருந்தும் காணும் திறமையற்ற
பெண்கள் கூட்டத்திற்கு ஒப்பிடுகின்றார் பாரதி”,

“அச்சமும், பேடிமையும், அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்தில் கொண்ட ஊமைச் சனங்களாகவும்”,

“ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையிற் பற்றுமில்லா
மாக்களாகவும்”

இவர்களின் இழி தன்மையை எமக்கு எடுத்துரைக்கின்றார். மானம் சிறிது என்று எண்ணி இவ்வுலக வாழ்வே பெரிதென் றெண்ணும் இந்த ஈனக்குலத்தவர்கள், இப்பூலோகத்தில் இருக்கவே அருகதையற்றவர்கள் எனப் பொங்கி யெழுகின்றார்.

பாரத மக்களுக்கு நாட்டுப்பற்றை ஊட்டும் முகமாக,

“வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு—உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு” என்றும்,

“கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு
வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே—தந்து
வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்றும்

தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும், சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கின்றார். ஒரு நாட்டைத் தாய் நாடாகக் கொண்டவன், தன் உடலில் ஒரு சொட்டு இரத்தம் இருக்கும்வரையும் அந்நாட்டுக்காகப் போராடத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதே பாரதியின் கருத்து.

பாரதி காலத்தில் பாரத சமூகம் தமிழ் மொழியைப் பிழையின்றி செம்மையாகப் பேசத் தெரியாத ஊமையராய், செந்தமிழின் இனிமையைக் கேட்டு இன்பம் அடையத் தெரியாத செவிடர்களாய், தமிழ் மொழியின் நூல்களை ஆராய்ந்து காணும் அகவுணர்ச்சியற்ற குருடர்களாய்,

“பாமராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு” வாழ்ந்தனர்.

இந்நிலையைப் பாரதியால் பொறுக்க முடியவில்லை. எனவே தமிழர் தமிழை நன்றாகக் கற்றுத், தமிழ் மொழியை உலகெல்லாம் பரவச் செய்ய வேண்டும் எனக் கருதி மக்களுக்கு மொழி உணர்ச்சியை ஊட்ட, தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும், இனிமையையும் பழமையையும் எடுத்துக்காட்டினார்.

“யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல்
இனிதாவ தெங்கும் காணோம்.” என்றும்

‘தேமதுரத் தமிழ்’ ‘செந்தமிழ்’ என்றும் தமிழின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டினார். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ் மொழியை ‘கற்க கசடற’ என மக்களுக்கு உபதேசித்தார்.

இதைவிட,

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள்
தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்” எனத்துடித்தார்.

தமிழ் மொழியின் ஆக்கம் கருதி ஒவ்வொருவரும் இப்படி முயன்றல் தான்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்யலாம்.” என்றும், அத்துடன்

“தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம்
செழிக்கச் செய்யலாம்.”

எனவும் பாரதி தமிழ்நியாத தமிழ் பாமர மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

இப்படி ஒவ்வொரு கோணத்தில் இருந்தும் பாரத சமூகத்தின் கீழ் நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் பாரதி. இவரின் கவிதைகளின் ஓசை எழுச்சியும், பெருமித நடையும், உணர்ச்சிக் குமுறலும், உயிர்த் துடிப்பும் அறியாமையில் மூழ்கி இருந்த பாமர ராய பாரத மக்களுக்கு ஒளி பரப்பும் சோதியாய் இருளைப் போக்கிச் சுதந்திர உணர்ச்சியையும், தன்மான உணர்ச்சியையும் ஊட்டிப் பாரதத்தை அடிமைத் தனையில் இருந்து மீட்க உதவின.

அன்று அடிமைச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த பாரதி தன் கற்பனைக் கவிதை உலகில் சுதந்திர சமூகத்தைப் படைத்து பெருமிதமடை கின்றார். கற்பனைக் கவிதை உலகில் பாரதி கண்ட சமூகத்தில் வறுமையில் கொடுமை இல்லை, சாதி சமயச் சண்டைகள் இல்லை. அங்கு,

“பறையருக்குமிங்கு தீய புலையருக்கும் விடுதலை;
பரவரோடு குறவருக்கும் மறவருக்கும் விடுதலை;”

“ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவனும் இல்லை ஜாதியில்
இழிவு கொண்ட மனிதரென்பது இந்தியாவில் இல்லையே.”

என அழகாகச் சாதி, சமயப் பிரிவுகள் அற்ற சமூகத்தைக் கூறுகின்றார் பாரதி.

கல்வி, செல்வம், வீரம் ஆகியவற்றில் மேம்பட்டிருக்கும் பாரத சமூகத்தை தன் கவிதை உலகில் கண்டார் பாரதி. பிற நாட்டு வணிகர்கள் இந்தியாவில் கிடைக்கும் பொருட்களைப் பெறுவதற் காக வந்து நிற்கும் காட்சியையும், இங்கு மேலதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை எட்டுத் திசைகளிலும் சென்று விற்று வரும் காட்சியையும் தன் கற்பனை உலகில் படைத்தார் பாரதி. பொருளாதார அபிவிருத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கும் சமூ கத்தையே காண விழைந்தார். பாரத சமூகத்தின் தொழில் பெருக்கத்தைக் கூறுமிடத்து,

“பட்டினில் ஆடையும் பஞ்சில் உடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதி குவிப்போம்.” என்றும்

“குடைகள் செய்வோம் உழு படைகள் செய்வோம்
கோணிகள் செய்வோம் இரும் பாணிகள் செய்வோம்”

எனவும் கூறுகின்றார். இவற்றைவிட, கலை ஆட்சியிலும் மேம் பட்டு விளங்கும் சமூகத்தைக் கண்டார் அமரகவி பாரதி இதையே

“வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்கள் எங்கும் பல பல பள்ளி.”

என்று அழகாகப் பாடினார்.

பாரதி அன்று கற்பனை உலகில் கண்ட மேன்மையான சமூகத்தை இன்று நாம் எமது கண் முன்னால் காண்கின்றோம். தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பாரதிக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

வாழ்க பாரதி! வளர்க பாரதி கண்ட சமூகம்!

செல்வன் ந. வெங்கடாசலம்
க. பொ. த. வகுப்பு. (உயர்தரம்)

“மேல் நோக்கிச் சறுக்குவது என்பது கிடையாது. கீழ் நோக்கிச் சறுக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் இடையில் நிற்பது என்பதும் கிடையாது”

—ஜார்ஜ் எலியட்.

“உலக விவகாரத்திலே ஒருவன் மற்றவன் மீது பழி சுமத்துகிறான், ஆனால் அன்பின் சாம்ராஜ்யத்திலே ஒவ்வொருவனும் தன் மீதே பழியை இழுத்துப் போட்டுக்கொள்ளப் பார்க்கிறான்.”

—காண்டேகர்.

“நறுமணத்தை உண்மையாகவே விரும்பித் தீய நாற்றத்தை நாம் எப்படி வெறுக்கிறோமோ, அதுபோல தீயதை ஒதுக்கித் தள்ளித் தன் மனச் சாட்சிக்கு உண்மையாக நடப்பதே அன்பான நல்ல மனம் எனப்படும்.”

—கன் பூஷியஸ்.

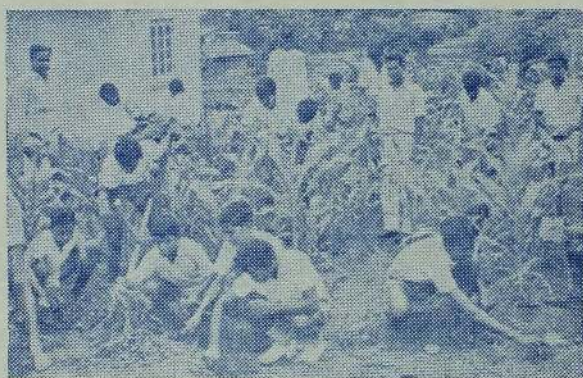
ஈவோரும் ஏற்போரும்

(திரு. க. சீருஷ்ணபிள்ளை, ஆசிரியர்.)

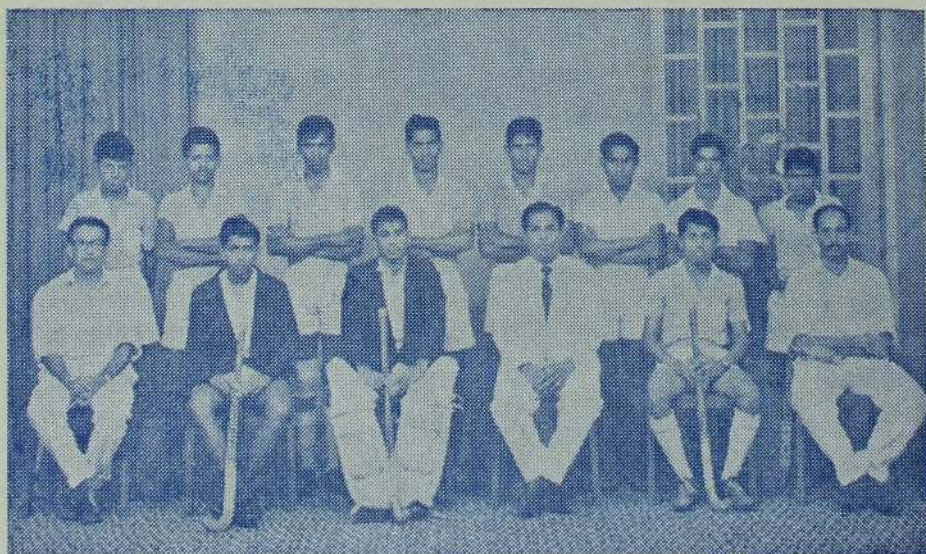
1. ஏழ் பிறப்பி லரிதான மனித ராக
இக பரம் துய்த்தீடவே அவத ரித்தோம்
சூழ் நிலையைத் தனதாக்கிப் பொருந்தி வாழ,
சுயவாற்றல் வெளிப்படவே தன்னை நாட்ட
ஆழ்கடல் முதலாக ஆய்ந்து நோக்க,
ஆதவனை அண்டத்தை அணுவைப் பார்க்க,
வாழ்வினிலே ஆளுமையை வளர்க்க, அண்ணல்
வழி சேர வைப்பதுவே கல்விப் பேறு!
2. பேறுபல உள. உலகில் நிலைப்ப தில்லை,
பேணுவதோ மிகச் சிரமம் கொள்ளை போகும்,
மாறுபல தோற்றுவிக்கும் எரிய முண்ணும்,
மாசற்ற கல்வி தரும் மகிழ்வோ கோடி!
தேறுதற்கும் தெளிவதற்கு மனந்த முண்டு,
திக்கெட்டும் புகழ்மணக்க வீடும் நாடும்
சேறுதனில் வளரு மரவிந்த மாசுச்
செழுமை யுற மாற்றிடுமே மனத்து நோயை!
3. நோயாளி குணமடைதல் ஒன்றே, சால்பு
நோக்கமுறு வைத்தியர்க்குக் கடமை யாரும்.
தாயானுள் தன் மழலைச் சேய் வாழ் வெய்தத்
தன்னமுதப் பாலுட்டித் தியாகம் செய்வான்
வாயார உணவை மென்று கொடுப்ப தாலே
வயிரூர்ப் பூரிக்கும் கைம்மா றில்லை
ஓயாது சுயதொல்லை வருத்தி னாலும்
உபாத்தியாயர் மாணவர்க்காய் வாழல் வேண்டும்!
4. வேண்டுமொரு கலைச்செல்வம் தேட வெண்ணி
வித்தகராய்ச் சித்திபெற, ஏற்றங் காண,
துண்டல் பல தொந்தரவாய் எதிர்த்த போதும்,
துவளாது உளமொடுக்கி முயற்சி தாங்கி,
நீண்டு செல்லும் புகைவண்டி நிதானமாக
நிலை தவருத் தன் பாதை செல்லல் போல
ஆண்டகையின் ஆனந்தம் அறிவு உண்மை
அமைவுபெற மாணவர்கள் கற்றல் நன்றே!

SOCCER - FIRST XI

AT THE SCHOOL GARDEN

HOCKEY - FIRST XI

நிற்க நேரமில்லை..!

நான் இன்று திருமணம் செய்துக்கொள்ளப் போகின்றேன். அதனாற்தான் இந்தக் கோலத்தோடு போகின்றேன். பார்த்தால் தெரியவில்லையா? நான் கொண்டிருப்பது மாப்பிள்ளைக் கோலம், தானே! எத்தனை விதம் விதமான மலர்களை யெல்லாம் சமந்துகொண்டு வருகின்றேன். புது மணம் வீச ஓடி வருகின்றேன். நான் இப்போது வயது வந்த காளையாய் விட்டேன். ஆயினும் எனது கடந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை என் உள்ளத்தில் எழுகின்றது.

சிறு வயதிலே நான் இவ்வளவு அமைதியாக இருக்க மாட்டேன். உயர்ந்த மலைகளில் இருந்து தாவிப் பாய்வேன். குன்றுகளில் இருந்து குதிப்பேன். வாணிகளில் நின்று வழிந்தோடுவேன். அந்தக் காலத்திலே நான் மிகவும் குறும்புக்காரன். எனது குதிப்பும், கும் மாளமும் சொல்லி முடியாது. சொற்புத்தி கேளாது துள்ளித் திரிந்த என்னை அறிவாற் சிறந்த பெரியார்கள் கட்டுப்பாடு விதித்து அடக்கி நல்வழிப் படுத்தினார்கள். நாணும் அறிவு வரப் பெற்றவனாய்ச் சிறிது சாந்தமடைந்து, உலகத்து மக்களுக்குச் சேவை செய்வதெனத் தீர்மானித்தேன்.

வரண்டு கிடந்த குளங்களை யெல்லாம் வளம் அடையச் செய்தேன். பாரந்த வயல்களை யெல்லாம் பச்சைப் பச்சேலெனச் செழிக்கச் செய்தேன், எங்கே எங்கே ஓட வேண்டுமோ அங்கே அங்கேயெல்லாம் ஓடி, உறங்காது உழைத்தேன். வாய்க்கால்களில் விழுந்து ஓடினேன். மதகுகளில் புகுந்து புறப்பட்டேன். இப்படி எல்லாம் நான் ஓயாது ஓடியோடி உழைப்பதைக் கண்ட மனிதர்கள் எனக்கு மேலும் பெரிய பெரிய வேலைகளைத் தந்தார்கள். எரி பொருள்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் பாரிய இயந்திரங்களை யெல்லாம் இயக்குப்படி பணித்தார்கள். எனக்கு இவையெல்லாம் விளையாட்டு வேலைகள். விளையாட்டாக நான் செய்யும் வேலையால் இருள் நீங்கி எங்கும் ஒளி மயமாகின்றது. தொழிற்சாலைகளில் 'இயந்திரங்கள் இயங்குகின்றன. என்ன? அதிசயப்படுகிறீர்களா? நான் மின்சாரத்தையும் உற்பத்தி செய்தேன்!

நான் இல்லாவிட்டால் ஊருக்கு அழகே இல்லை என்பது எவ்வளவு உண்மை! ஓளவையார்ப் பாட்டிகூட என்னைப்பற்றி இப்படிக்கூறியிருப்பதாக ஞாபகம். உங்களுக்கும் நினைவிருக்கலாம். என்றாலும்

எனக்குச் சில வேளைகளில் பொல்லாத கோபமும் வரும். வந்தாலோ பாவ புண்ணியம், சிறியர், பெரியர், நாடு, நகரம் என்பது ஒன்றுமே பார்க்க மாட்டேன். ஒரே பிரஸயமாக்கி விடுவேன். எவ்வளவு அநியாயம்? நான் செய்த பாவத்துக்காக பின்னர்தான் அழுவேன். குற்றத்தை உணர்ந்து அழுவது நல்ல குணந்தானே! கொடுமை செய்த என்னை மக்களும் மன்னித்து விடுவார்கள். என்னிடம் வந்து தாகத்தைத் தணித்துக் கொள்வர். தங்கள் உடல் அழுக்கைப் போக்கவும், ஆடைகளைத் தூய்மையாக்கவும் என்னை நாடி வருவர். எனக்கு அருவருப்பும் கோபமுமாய் இருந்தாலும் 'மற்றவர்களின் நன்மைக்காக நான் வாழ வேண்டும்' என்ற குறிக்கோளை நினைத்துப் பொறுத்துக் கொள்வேன். எனது பக்கத்தில் சிறுவர், சிறுமியர் பாடியாடிக் களிக்க நானும் பாடி மகிழ்வேன். சிலவேளைகளில் வலை கொண்டு எனது செல்வங்களை வாரிக்கொண்டு போய்க் கறியாக்கி உண்டுவிடுவார்கள். நன்றி கெட்டவர்கள், இரக்கமற்றவர்கள். இனி அவர்களோடு நமக்கு என்ன பேச்சு. நான்தான் இனித் திரும்பிப் போகப் போவதில்லையே. ஆம்! மனைவி வீட்டுக்குப் போய் விட்டால் பிறகு என்னைக் காணவே மாட்டீர்கள்!

அதோ! மாமா வீட்டார் வரவேற்க வருகின்றார்கள். ஆமை பரியம் சுமக்கின்றது; திருக்கை ஆலவட்டம் அசைக்கின்றது; நண்டு குடை பிடிக்கின்றது; சங்கு முழங்குகின்றது; முரல் சின்னம் ஊது கின்றது; சுரு வாய் ஏந்தி வருகின்றது. நல்ல தடபுடலான வா வேற்புத்தான்!

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை! என் மனைவி யார் என்று அறிய உங்களுக்கும் ஆசைதானே! அங்கே பாருங்கள்! நீல வண்ணத்திற் காட்சி தருகின்றாள். அவள்தான் என் மனைவி. வேலை என்பது அவள் பெயர். அளவிட முடியாத செல்வத்துக்கதபதி ஆழ்ந்து பரந்த அன்பை உடையவள். சரிதானே! நிற்க நேரமில்லை. சென்று வருகின்றேன். வணக்கம்.

அ. இராசகோபால்

7-ம் தரம் (C)

மாலைக் காட்சி

உச்சிப் பொழுது சாய்ந்தது. மாலைப் பொழுது வந்தது. ஆதவன் வானவீதியிலே தன் ஏழு வர்ணங்களைக்கொண்ட ஏழு குதிரைகளையும் தேரிற் பூட்டித் தன் மறைவிடமாகிய மேற்கு நோக்கிப் பவனி செல்கின்றான். வானமாகிய பொய்கை செம்பொன்னை உருக்கி வார்த்தாற்போலச் செக்கச் செவேலென அமைந்த காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்திருந்தது.

கடற் கரையோரங்களில் மீனவர்கள் தங்கள் படகுகள் நிறைய மீன்களோடும், முகம் நிறைய மலர்வோடும், மனங்கள் நிறைய மகிழ்வோடும், தங்கள் படகுகளிலே ஆடி அசைந்து வரும் காட்சியை வார்த்தைகளால் எப்படிச் சொல்வேன்? சொல்லத்தான் முடியுமா? அதுமட்டும் போதாவென்று கடற்கரையோரங்களில் வீடு கட்டியும், கிணறு தோண்டியும், கோபுரம் கட்டியும், நீரிலே குதித்துக் கும்மாளமிட்டு நீந்தியும் சிறுவர்கள் விளையாடும் காட்சியும், பட்டங்கள் பறவைகளோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு உயர உயர எழும்பிப் பறக்கும் காட்சியும் எம் மனங்களிலே நிச்சயம் இடம் பெற்றுவிடும் இனிய காட்சிகளாகும்.

வயல்களிலே உழவர்கள், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டும், தங்கள் வயிற்றின் பசியைக் களையும் பொருட்டும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பொங்கற்றிருநாளை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடும் பொருட்டும், தங்கள் தங்கள் வயல்களிலே அயராது உழைத்துச் சோர்ந்து “இம்முறை நல்ல விளைச்சல் ஏற்படும்” என்ற பெரு நம்பிக்கையோடும், மன நிறைவோடும், முகத்திலே ஆனந்தம் தாண்டவமாடத் தங்கள் மாடுகளோடும், ஆயுதங்களோடும் வீடு நோக்கிச் செல்லும் காட்சி எல்லோர் மனதிலும் உழைப்பின் பெருமையை இடம்பெறச் செய்து விடுகின்றது.

பசுமாடுகள் நன்றாகப் புல் மேய்ந்து பின் வீடு நோக்கி நடந்து செல்கின்றன. பறவைகள் ஆனந்தமாக “கீச்சுகீச்சு” என கத்திக் கொண்டு கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடு நோக்கிப் பறந்து செல்கின்றன. தெருக்களிலே மாணவர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்து களைத்து—ஆனால் ‘வீட்டுக்குப் போகின்றோம்’ என்ற மகிழ்ச்சி மனதிலே அலைபொங்க வீடு நோக்கி விரைகின்றனர். மோட்டார் வண்டிகள் தேனீக்கள் போல் கூட்டங் கூட்டமாகச் செல்லுங்காட்சி, போர் வீரர்கள் போர்க்களம் நோக்கி அணி அணியாக வீரநடை போடும் காட்சியை எங்கள் மனதிலே அலைமோதவிட்டு உணர்ச்சி நரம்புகளைத் தட்டி எழுப்பி விடுகின்றது.

குளங்களிலே செந்தாமரையும், வெண்டாமரையும் குளிகின்றன. அவற்றிலே தவளைகளும், தேரைகளும் மற்றும் பூச்சிகளும் தாவித் தாவி விளையாடுகின்றன. நீரிலே மீன்கள் குதித்துக் கும்மாளமிட்டு நீந்துகின்றன. கானகங்களிலே மயில்கள் ஆடிக் கொண்டும், குயில்கள் பாடிக்கொண்டும், நரிகள் ஊளையிட்டுக் கொண்டும், யானைகள் பிளிரிக் கொண்டும், குரங்குகள் மரத்துக்கு மரம் தாவி வித்தை காட்டிக் கொண்டும், மான்கள் குதித்துக்கொண்டும் தத்தம் இருப்பிடம் நோக்கிச் செல்லுங் காட்சிகள் எல்லோர் மனதையும் கொள்ளை கொண்டுவிடும்.

பூஞ்சோலைகளில் மக்கள் திரள் திரளாக உலாவ வருகின்றதும், சிறுவர்கள் குதித்துக் கும்மாளமிட்டு பட்டம் விடுவதும், ஒளிந்து விளையாடுவதும் எம் மனங்களிலே இன்ப அலைகளை எழுப்பி ஆனந்தக் கண்ணீர் வரச் செய்யும் அரிய காட்சிகளாகும். மாலையில் மலர்ந்த மலர்சளின் அழகும், மணமும், நிறமும், குணமும் அவற்றிலே தேன் எடுத்துக் கொண்டும், பாடிக் கொண்டும் இருக்கும் வண்டுகளின் அழகும், நிறமும், தென்றலின் இனிமையும் எங்களைப் புல்லரிக்கச் செய்கின்றன.

இக்காட்சியைக் கண்டுதான் புகழேந்திப் புலவர்,

“மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டுதே வான்கருப்ப
வில்லி கணைதெரிந்து மெய்காப்ப—முல்லையெனும்
மென்மாலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே
புன்மாலைந்திப் பொழுது.”

என்னும் சுவை நிறைந்த பாடலைப் பாடினாரோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகின்றது

பிச்சைக்காரர்கள் தங்கள் பணத்தைச் சோர்வாக எண்ணிக் கொண்டு சோகமே உருவெடுத்து வந்தாற் போல் வீட்டுத் துண்டை களையும், சத்திரங்களையும் நாடிச் செல்வது கல்லாகிய நெஞ்சையும் கரைத்து, கண்ணாகிய ஊற்று வழியாக, கண்ணீர் என்னும் நீரையும் வரச்செய்யும் ஓர் சோகமயமான காட்சியாகும்.

இப்படியாக நான் மது அருந்திய மந்திபோல் நினைவிழந்து மாலைக் காட்சியின் அழகை இரசித்துக் கொண்டிருக்குப்போதே உலகை இருள் என்னும் போர்வை சூழ்கின்றது. எங்கும் இருள் மயம். திங்களின் மேற்பார்வையில் விண்மீன்கள் கண் சிமிட்டத் தொடங்கின. உலகம் நித்திரா தேவியின் அரவணைப்பில் கட்டுண்டு சாய்கின்றது. நானே மாலைக் காட்சியின் அழகு நெஞ்சில் அலைமோத நித்திரை வராமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

எல். சீறிஸ்தோபர்

8-ந் தரம் (B) பிரிவு.

ஈழத்தின் விவசாயம்

இன்றைய நிலையில் எமது நாட்டை எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகளுள் விவசாயமும் ஒன்று. அதாவது உணவு ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. வெளி நாட்டில் இருந்து உணவை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் நமது உணவுக் காக வெளி நாட்டை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து உணவை இறக்குமதி செய்யாவிட்டால் நம் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. சில நேரங்களில் அந்நிய நாட்டில் கடனும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. “கடன் இல்லாக் கஞ்சி கால் வயிறு போதும்” என்பது முதுமொழியாகும். இதற்கேற்றபடி பிற நாட்டில் கடன் வாங்காமல் நம் நாட்டில் உள்ள உணவைப் பகிர்ந்து சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

பழைய சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் பராக் கிரமபாகு காலத்தில் அதிகமாக விவசாய முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தமையை நாம் அறிவோம். உணவு அளவுக்கு மிஞ்சி இருந்ததையும் நாம் சரித்திர வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. அப்பொழுது இருந்த சனத் தொகைக்கு அந்த உணவு சமனையிருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் மக்கள் அதிகமாகப் பெருகிவிட்டதால் அதற்கேற்ப உணவுற்பத்தியும் தன்னிறைவு பெற வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அதற்கு எதிர்மாறாக சனத் தொகை பெருகியும், உணவு உற்பத்தி குறியும் இருப்பதை இன்று நாம் அறிகிறோம். பராக் கிரமவாகு காலத்தில் நீர்ப் பாய்ச்சல் திட்டம் வளர்ந்து வந்தது. ஈழத்துக்குக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு துளி நீரையும் பொன்னாகக் கருதிய பராக் கிரமபாகுவும் அக்காலத்து மற்றைய அரசர்களும் அந்த நீர் வீணாகக் கடலை சென்றடையாமல் தேக்கி வைத்துப் பிரயோசனப் படக்கூடிய குளங்களை கட்டினார்கள். மன்னர்கள் இதனைப் பெரும் பணியாகக் கொண்டனர். ஒளவையார்கூட “வரப்புயர் நீர் உயரும், நீர் உயர் நெல் உயரும், நெல் உயர் குடி உயரும், குடி உயர் கோன் உயர்வான்” என்று கூறியுள்ளது இங்கு நோக்கற்பாலது. விவசாயத்துக்கு தண்ணீர்தான் முக்கியமானது. இதனால் விவசாயமும் முன்னேறி வந்தது.

இவ்வாறு இருக்கையில் அந்நிய நாட்டார் இலங்கை மீது படை யெடுக்கத் தொடங்கினர். இதனால் விவசாயத்தில் மக்களின் அக்கறை குறைந்தது. இவர்களின் பெருந் தொகையினர் தோட்டப் பயிற்ச

செய்கைகளில் ஈடுபட்டு அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பணம் பெறவே விரும்பினர். இவ்வாறு பணத்துக்காக வேலை செய்த மக்கள் விவசாயத்தைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். இதனால் பழைய குளங்களெல்லாம் தேடுவாற்றுத் தூர்ந்து போயின. அவை திருத்துவார் இல்லாமல் கிடந்தன. இருந்தபோதும் விவசாயம் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டதென்று கூறிவிட முடியாது. ஓரளவு விவசாயச் செய்கை நடந்து கொண்டேயிருந்தது பெரும்பான்மையோர் விவசாயம் செய்வதை விரும்பவில்லை. இப்படி மந்தமாகவே விவசாயம் இதுகாலம் வரை இருந்து வந்தது. இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் விவசாயத்தைப் பற்றி மக்களுக்கும் அரசினர்க்கும் ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளது.

1965ம் ஆண்டில் ஈழத்திற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. உலகச் சந்தையில் அரிசியின் விலையில் ஏற்றமும், விலை கூடக் கொடுத்து வாங்குவதற்கு வசதியற்ற நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையும் காரணமாக அரிசி இறக்குமதி குறைந்தது. இந்த நேரத்தில் இரண்டு கொத்து அரிசியை ஒரு கொத்தாகக் குறைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதைச் சம்பாதித்துதற்கு அரசாங்கம் மக்களுக்கு அரிசியை இலவசமாக வழங்கிற்று. இந்தக் காலத்தில்தான் மக்கள் விவசாயத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தார்கள். இவ் விடயத்தில் அரசாங்கம் முழு அக்கறை காட்டி வருகிறது. விவசாயம் நாட்டின் இரு கண்களாகும். அரசாங்கம் இன்று பழைய குளங்களைத் திருத்தி நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்குகிறது. இதைவிட பல வெவ்வேறு திட்டங்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக உடவளைவை திட்டத்தைக் கூறலாம். தற்போது நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிக்காக மகாவலி கங்கையை வடக்கே திருப்பவும் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

அரசாங்கம் இதற்காக நாட்டில் வேலையற்றுத் திரிகின்றவர்களை - குறிப்பாகப் படிந்த மாணவர்களை விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். மேலும் பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்குச் சிரமதானம் போன்ற விடயங்களில் ஆர்வமேற்படுத்தி வருவதும் போற்றத்தக்கதாகும். அரசாங்கம் நாடெங்கிலும் உள்ள இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி ஒரு விவசாயப் படையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவர்களுக்கு தேவையான உணவு, உடை, பாதுகாப்பு என்பன அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த முயற்சியால் பல காடுகள் அழிக்கப்பட்டு பயிர்ச் செய்கை நில மாக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாயத்தில் பழைய நிலையை அடையவும், நாட்டின் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும் மக்களிடத்திலும் அரசாங்கத்திலும் ஒரு பற்று

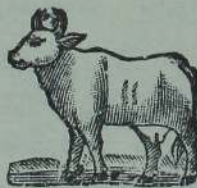
உண்டாகியிருப்பதை நாம் இன்று காண்கின்றோம். தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்துக்கு வேண்டிய பசுவை, விதைநெல், கடன் வசதி என்பனவற்றையும் அரசாங்கம் அளித்துள்ளது. விளைந்த நெல்லை 14 ரூபாய் உத்தரவாத விலைக்கு அரசாங்கம் வாங்குகிறது. அதிக நெல் விளைவிக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பரிசும், பட்டமும் வழங்கி வருகின்றது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமும், புத்தணர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு அரசாங்கத்தின் இடைவிடா முயற்சிகளால் பல ஏக்கர் நிலங்கள் பயிர்ச் செய்கைக்குள்ளாகியுள்ளன. இதனால் உணவுற்பத்தி பெருகுவதை நாம் காண்கின்றோம். சிறு காலப் பகுதியில் விவசாயம் இவ்வளவு முன்னேற்றமடைந்திருப்பது வியப்படைய தக்கதேயாகும். இத்துறையில் அரசாங்கத்தின் பல முயற்சிகளுக்கு மக்களும் ஒத்துழைத்து விவசாயத்தை முன்னேற்ற வேண்டும்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்.”

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்”

J. முத்துலிங்கம்

படிவம் 9 C

“நீங்கள் செய்யும் எந்தக் குற்றத்திற்கும் சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை என்று பெயர் சொல்லி குற்றத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்காதீர்கள்! நீங்கள் செய்யும் ஆயிரம் குற்றங்களைக்கூட மற்றவர்கள் அறியாமல் இருக்கும்படி செய்து விடலாம். ஆனால் ஒரு சிறு குற்றத்தைக்கூட உங்களுடைய மனச் சாட்சியிடமிருந்து மறைக்க முடியாது. அது சாகும்வரை உங்களைக் குத்திக் கொண்டேயிருக்கும்.”

—பால்ஸாக்.

இதயக் கனவில் எழுந்த நம் ஈழம்

சீர்கொண்ட பூதலத்திற் சிறப்புற்ற நாடு—எம்
சிந்தை மகிழ் செந்தமிழை வாழ்விக்கும் வீடு!
ஏர்கொண்ட தொழிலாலே இசை பரப்பும் நாடு
எந்தாயின் மடியாகும் எழிலிலங்கை நாடு!

புத்துயிரும் நட்புறவும் பொலிவு பெறும் நாடு—பூம்
புலங்களெலாம் பொற்குவையாய் நெற்குவியும் பூமி!
எத்துயருமில்லாத இன்பநிலை பொங்கி—என்றும்
இல்லையெனும் மிடியில்லாச் செல்வமிது மீழும்!

நானிலத்தார் நாவறிந்த கல்விதனைக் கொண்டு—பிற
நாட்டவர்க்கும் செல்வநிலை நாட்டிய நல் நாடு!
மேனிலத்தார் வீரமதை வென்றதிதென் றோத—மிது
வீறுதிகழ் இம் மூன்றும் விதப்புறு நல் நாடு!

மண்ணவரை வளர்த்தெடுத்த அறமலிந்த பின்னும்—எங்கும்
மறைந்திருக்கும் பொருள்தேடி மதி பெருக்கும் நாடு!
விண்ணவரும் பெறவிழையும் இன்பநிலை தனையும்—விதி
வென்றுயர விம்மூன்றும் விளைந்திருக்கும் நாடு!

மலை செறிந்த குறிஞ்சி நிலம் வளம் பெருக்கும் நாடு—உயர்
மந்தை வளர் முல்லையெனும் வானேங்கும் நாடு!
அலையெறிந்த கடலோடிக் கலம் பெருக்கும் நாடு—அனை
அடங்கிய நீர் வரம்புயர்ந்து அரகயர்த்தும் நாடு!

பூம்பதிகள் நிறைந்திட்ட பொலிவுள்ள சோலை—உயர்
பொன்மலைகள் கொண்டோர்ந்த பொற்புடைய பூமி!
தீங்கனிகள் நறுஞ்சுவையிற் தித்திக்கும் சோலை—என்றும்
தெய்வ நதி வளம் பெருக்கும் சீருற்ற தேசம்!

ஆவினங்கள் சேவினங்கள் ஆக்கமுறும் தோட்டம்—இது
அருநதிகள் பெருகிவளர் அழகூட்டும் தோட்டம்!
ஒவியங்கள் காவியங்கள் உயர்ந்த கலைக் கோட்டம்—ஓர்
உலகமெனப் பலவினங்கள் ஒன்றி வளர் தோட்டம்!

கொள்கைவலுக் கொண்டோர்கள் கொலுவிருக்கும் சங்கம்—இது
கோல்கொண்ட தமிழினத்தார் கொலுவிருக்கும் நெஞ்சம்!
தெள்ளுதமிழ்த் தாயுடனே சிங்களமும் ஒன்றி—உளச்
சிக்கறுத்து ஒற்றுமையின் சீருயரக் காண்போம்!

முத்து நடராசா

க. பொ. த. வகுப்பு (உயர்தரம்)

வள்ளியும் - முருகனும்

அந்த அழுக்குவத்தை தோட்டமென்றால் அதை அறியாதோர் யாருமே இருக்க முடியாது. அதுவும் வள்ளியையும், முருகனையும் அந்த அழுக்குவத்தையே அறிந்துகொண்டதென்றால் அதற்கு அர்த்தம் இல்லாமலா போய்விடும். ஓ! அவர்கள் சண்டைக்காரர்கள்! அவர்கள் தங்களுக்குள் போடும் குடும்பச் சண்டை அவசியமில்லாததாய்மிருக்கும், இருந்தாலும் அவர்கள் ஏச்சும், பேச்சும் சில வேளைகளில் கவிதைகளாகவே பெருக்கெடுத்தோடுவது கேட்போர்க்கு இன்பச் சுவையாகும்.

அன்று வள்ளி, முருகனைக் கடைக்குப் போசவில்லை என்று ஏசி விட்டாள்.

முருகனுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாய் வந்தது.

“அடா நான் சம்பாரிச்சுப் போடத் தின்றுபட்டு

‘அடாபுடா’ என்று திட்டுகிறாளை” என்று கூறி முருகன் வள்ளியை அடிக்கக் கையை ஒங்குகின்றான்.

“ஆ..... அடிங்க பார்ப்போம். இப்பவே எங்க அம்மா வீட்டுக்கு போயிடுவேன், அப்புறம் யார்தான் சமைச்சுப் போடுவாங்க”

வள்ளியின் கேள்வி முருகனை வாயடைக்கச் செய்தது. முருகன் ‘உம்’ என்று முகத்தை வைத்துக்கொண்டு மூலையில் அமர்ந்து விட்டான். வள்ளி பலமுறை அழைத்துப் பார்த்தாள். முருகன் கதைப்பதாய் இல்லை. கடைசியாக,

“தித்திக்கும் முக்கனி போன்ற மச்சான்—நீ
திரும்பாது நிப்பதும் ஏனே மச்சான்
எத்தனை நாளைக்கு நீயும் நானும்
இப்படியே இருப்பது சொல்லு மச்சான்.”

என்று பாட ஆரம்பித்தாள். தன்னை சமாதானப் படுத்தப் பார்க்கிறாள் என்பதை அறிந்த முருகன்,

“மச்சானு என்னை நீ அழைக்க வேண்டாம்—நான்
 மானங்கெட்டு உன்னோடு கதைக்க வேண்டாம்
 கச்சணத்தை கட்டிக்கிட்டு காணியிலே—நான்
 கதிர்காமம் போகப் போறேன் காண்பாயடி”

என்று தான் கோபத்தில் கதிர்காமம் போகும் விஷயத்தைச் சொல்கின்றான். வள்ளிக்குத் தெரியும், முருகன் கதிர்காம கந்தனிடம் அருள்பெறக் காவடி எடுக்கப் போகிறான் என்று. அவள்,

“கதிர்காமம் போனாலும் என்ன மச்சான்—நம்ம
 கஷ்டமெலாம் தீர்ந்திடுமே சொல்லு மச்சான்
 கதிர்காமம் போவதற்கும் காசு வேண்டும்—மச்சான்
 காலமெலாம் நம்மளுக்கு கஷ்டந்தானே.”

என்று குடும்ப விஷயத்திற்குள் முருகனை இழுக்கப்பார்க்கிறாள், முருகன் வள்ளியை வேலைக்கனுப்ப எவ்வளவோ முயன்றுவிட்டான். “ஊஹும்” வள்ளி போனால்தானே? வள்ளி குடும்ப விஷயத்திற்கு வரவே முருகன் அவளை வேலைக்கனுப்ப இது நல்ல தருணமென்றெண்ணி அவளுக்குப் புதுக் கொழுந்துக்கூடை வாங்கித் தருவதாகக் கூறுகின்றான்;

“வேலைக்கு நாளையே போடி கண்ணு—பெரும்
 வேதனையில் என்னைப் போட்டு வாட்டாதேடி
 நாளைக்கே கூடையும் வாங்கித் தாரேன்—இனி
 நல்படியாக நீயும் நடக்க வேண்டும்.”

இதைக் கேட்ட வள்ளி யோசிக்கிறாள். பின்பு முருகனிடம்;

“நாளையே நான் கொழுந்து எடுக்கப் போறேன்—இந்த
 நாலு மாசம் விட்ட பணம் தேடப் போறேன்
 காணியிலே கட்டுச்சாதங் கட்டிக்கிட்டு—நல்ல
 காசுபணம் நான் தேடப் போறேன் மச்சான்”

என்று முருகன் நெஞ்சம் குளிரக் கூறுகின்றான். இதைக் கேட்ட முருகனுக்கு மகிழ்ச்சி தாளவில்லை.

“கண்ணை கண்ணே—இனிக்
 கஷ்டமில்லைப் பெண்ணே
 பொன்னு புவே—உன்
 புது முகத்தைக் காட்டு”

என்று நாணத்தால் சிவந்த அவளது முகத்தைத் தன் பக்கம் திருப்புகின்றான். அவர்களிருவரும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதக்கிறார்கள். பின்பு இருவரும்;

“அன்பாலே நாங்க ஒன்று பட்டோம்—இனி
அன்பாய்ச் சண்டைகளை விட்டோம்—இன்பக்
கண்ணீரில் நம்ம துயர் கரைய—நாங்க
காலமெல்லாம் களித்திடுவோம் பாடி!”

என்று தங்கள் ஊடலை மறந்து இன்பக் கடலில் நீந்துகிறார்கள்.
நாமும் அவர்களை வாழ்த்துவோம்.

வே. தர்மலிங்கம்

“ 10 E ”

“வாழ்க்கையில் ஒரு கதவு மூடிக்கொண்டால், இன்றொரு கதவு திறந்து கொள்ளும். இது இயற்கை விதி. பிறகு நாம் ஏன் உபத்திரவப் படுகிறோம்? காரணம் இதுதான். திறந்த கதவை நாம் பார்ப்பதில்லை. மூடிக்கொண்ட கதவைப்பற்றியே ஆசையும் அழுகையுமாய் ஏங்கி நிற்கின்றோம்.”

—ஓர் அறிஞர்.

“நானேக்கு” — “அடேயப்பா! இந்த ஒரு சொல்லில் எவ்வளவு வாய்ப்புக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன! இன்றைய தினம் எவ்வளவுதான் மனச் சோர்வளிக்கக் கூடியதாய், கருமேகங்கள் சூழ்ந்ததாய், பயங்கரங்களும், நோயும், சாவும் நிறைந்ததாய் இருப்பினும் சரி, நல்லது கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையூட்டும் நானேயதினம், நமக்காகக் காத்திருக்கின்றது. எனவே, சாவையுங் கூட நம்பிக்கையுமும், நிறைவும் பெற்றுள்ள மற்றொரு ‘நானேய தின’மாக நாம் கருதுவோம்.”

—ஹெலன் கெல்லர்.

இரு துருவங்கள்

“ஏய் கருப்பா, மணி ஆறுச்சி மெதுவா சரக்கைக் கொண்டு போயிரு” வழக்கம் போலவே டிமேக்கர் நடராஜாவிடமிருந்து கட்டளைப் பிறந்தது.

“இந்தா போறேங்க ஐயா! இந்த பயலுங்க ரோட்டுலே சுத்தி கிட்டு இருக்காங்க நாய்களாட்டம்”

என்று கருப்பன் மொழிந்தான். இன்றைய உலகத்தில் எந்த ஒரு மனிதனும் நேர்வழியில் சென்று வாழ மாட்டான். தான் எவ்வளவு சிக்கிரம் நல்ல நிலையில் வாழலாம்? என்ற ஒரு கேள்வி அவனை எந்த நேரமும் அவதிப்படுத்திக் கொண்டே தான் இருக்கும். இந்த வினாவுக்கேற்ற விடை குறுக்கு வழி! ஆம், குறுக்கு வழியில் சென்றால்தான் நல்ல நிலையில் வாழலாம். நேர்மைக்கு எங்கே காலம்? டிமேக்கர் நடராஜாவுக்கு மட்டும் விதி விலக்கா என்ன? எக்கச்சக்கமான பிள்ளைகள்! எப்படித்தான் முப்பது நாளும் முக்கி முக்கி ஸ்டோரில் வேலை செய்தாலும் குடும்பப் பழுவைத் தாங்க முடியாத நிலை! நடராஜா இதைக் கண்டு கலங்கினான். ஏன்! எதற்காக கலங்க வேண்டும்? குறுக்கு வழி நல்ல நிர்மலமானதாக இருக்கின்ற தல்லவா? எப்படியாவது தேயிலையை மிச்சம் பிடித்துத் துரையின் பார்வைக்கு ‘கரெக்டாக்’ கணக்கைக் காட்டி விடும் அபாரத்திறமை நடராஜாவிடமிருந்து துள்ளி விளையாடி மகிழ்ந்திருந்தது. அந்தத் தேயிலையை இரகசியமாக ஸ்டோர் வேலையாள் ஒருவனிடம் கொடுத்து “ஒத்தகடை” முதலாளியிடம் விற்பனை செய்து விடுவார் நடராஜா. பணம் புரண்டு கொண்டிருக்கும்.

இந்த “வியாபாரம்” எந்தக் காலமும் நடந்துகொண்டே இருந்தது. நடராஜாவுக்கு நம்பிக்கையானவன் கருப்பன். அவனுடைய குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. கருப்பன் கலங்கினான். இதை நடராஜா எப்படியோ அறிந்திருந்தார். ஒரு நாள் கருப்பன் ‘ஸ்டோர்’ வேலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். நடராஜா இவனை மெல்லத் தன் வழிக்கும் கொண்டு வந்து விட்டார். மனிதன் துன்பத்தில் அமிழ்ந்தி இருக்கின்றபோது எங்கே நமக்கு விமோசனம் கிட்டாதோ? என்ற நினைவில் கிடந்து அல்லல்படுகின்றான். அவ்வேளையில் விமோசனம் கிடைக்கின்றது. ஆனால் நேர்மையான வழியில் வந்த விமோசனமாக அது இருக்காமலிருக்கலாம். அதை துன்பத்தின் நிழலில்

தூங்கிய மனிதன் உணரமாட்டான். கடலில் தத்தளிக்கின்றபோது எந்த ஒரு ஓடமோ அல்லது ஒரு மரத்துண்டோ கிட்டியவுடன் தன்னுடைய உயிர்மேலுள்ள ஆசையினால் அதை சட்டிப்பிடித்து, தொங்கி கைநெகிழவிடாது காத்துக்கொள்வது இயல்பு! இதைப் போன்றே கருப்பன் தன்னுடைய குடும்ப வறுமையை துடைத்தெறிய எதையும் செய்வதற்கு ஆயத்தமாக நின்றான். அது நேர்வழியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது குறுக்கு வழியாக இருந்தாலும் சரி; கொலையானாலும் தயங்கத் தயாரில்லை. நடராஜாவிற்கு தேயிலை மூட்டை தூக்கிக்கொண்டு கொடுத்தாலும் இரண்டோ மூன்றோ கிடைக்கிறது. கருப்பன் இந்த 'வேலை'க்கு ஒரு காலமும் "லீவு" போட்டதில்லை. நடராஜாவின் நிலையும், கருப்பனின் நிலையும் ஒரே நிலை! நடராஜாவும் வறுமையால் "கொளரவமாக" குறுக்கில் இறங்கியவர். கருப்பனும் அதே வழியில் இறங்கி விட்டான். ஆஹா! இதுவல்லவோ சமத்துவம்! சமதர்மம்! சனநாயகத்தின் தத்துவம்! தோட்டத் தொழிலாளியும், தோட்ட உத்தியோகஸ்தரும் ஒரு கொள்கையும், ஒரே லட்சியமும் கொண்ட உன்னத புருஷர்கள்!

இந்த "பிஸ்னஸ்" மெல்ல மெல்ல வெளியரங்கமாகி வந்தது. நடராஜா தயங்கவில்லை. கருப்பனின் தோளைத் தட்டிக்கொடுத்தார்.

"பயப்புடாதே! அப்புடி எதுவும் வழக்கு வம்புனு வந்திச்சினான் உனக்கு தொனையா இருக்கிறேன்"

"நான் ஏங்க ஐயா பயப்புட போறேன். இந்த தோட்டத்து தலவரு என்னு? தொரை என்னு?" என்று வீர வசனம் மொழிந்தான் கருப்பன்.

"டேய், செல்லையா என்னடா நம்ம கருப்புபய மமேக்கருக்கு பெரிய 'எழுப்பு' செய்யுறாம். தூளு மூட்டை எல்லாம், தூக்கி கொண்ட கொடுத்துகிட்டுவாறாம். நம்ம ஒழைக்கிற ஒழப்புடா அரியாயமா தூளை வித்து தின்கிறாங்கடா? நம்ம தொரை கண்ணையும் மறச்சிபுட்டு" என்று கூறினான் முருகையா. செல்லையா சிந்தனை செய்தான்! அட ஒரு தொழிலாளியும் இதில் ஈடுபட்டு இருக்கிறானே?

"டேய் நான் சொல்லுறதைக் கேளு! நாளைக்கி ஏழு மணிக்கு ஸ்டோர் காணலே நாளைச்சுபேரு ஒழிஞ்சுருப்போம். கருப்பன் கொண்டுவருவானில்ல. ஒடனே புடிச்சி அமுக்கிடுவோம். மூட்டையைக் கொண்ட தொரைகிட்டயே கொடுத்துப்புடுவம், கருப்பனை

தொரை விசாரிச்சா டமேக்கர் நடராஜாதான், கொடுத்து அனுப்புன தாக சொல்ல, சொல்லுவோம்” என்று கூறி முடித்தான் செல்லையா.

“ஆமாடா நல்ல ‘பிளானு’ இது” என்று மகிழ்ந்தான் முருகையா. பின்னர் இருவரும் தங்களுடைய இல்லத்தை நோக்கி விரைந்தனர்.

இருவரின் திட்டம் கூடிய வெற்றியை அடுத்த நாள் மாலை ஆறு மணி அளவில் தந்து விட்டது. முருகையாவும், செல்லையாவும், கருப்பனின் மூட்டையைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள். கருப்பன் பேயறைந்தவன் போலாகி விட்டான்.

“கருப்பா, ஏன்டா ஒனக்கிந்த வேலை. தோட்டத்து உத்தியோகஸ்தவன்கள் நல்ல ஆளுமாதிரிதான்டா இருப்பாங்கே. அவனவன் செய்யுற அட்டீழியத்தைப் பார்த்தால் பொறுக்க முடியலடா, நம்ம தொழிலாளர் சமுதாயம் இதிலே எல்லாம் ஏறங்க கூடாதுடா! வயித்துக்கு இல்லேனா பிச்சை எடுத்து சாப்புடலான்டா! இந்த அசிங்க வேலையை ஏன்டா செஞ்ச? சரி அது போகட்டும், நாங்க காலையிலே தொரைகிட்ட போகப் போறோம். ஒன்னையே விசாரிக்கிற நேரம், டமேக்கெரு கொண்டு போய் ‘ஒத்தக்கடை’ முதலாளிக்கி கொடுக்க சொன்னது, என்று சொல்லு தெரியுதா” முருகையா தன்னுடைய திட்டத்தை விளக்கினான், கருப்பன் பேசாமல் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் சென்றான்.

‘அட நம் ஐயா எனக்கு எவ்வளவு ஒதவி செஞ்சி இருக்காரு. அவரயா காட்டிக்கொடுக்கிறது, ஐயோ பாவம்! நன்றியை மறக்க கூடாது.’ நம்மீள கேட்டா, நான் கொண்டு வரலை என்று சொல்லிப் படுவோம், கருப்பனுடைய இதயம் இவ்வாறு சிந்தனை வயப்பட்டது. கருப்பன் இரவு உணவைக் கூட மறந்துவிட்டு படுக்கையில் புறண்டான். படுக்கை உடம்பை அழுத்தியது!

அடுத்த நாள் காலை! தோட்டமே ஒரே பரபரப்பு காணப்பட்டது. “என்ன கருப்பனை..... புடிச்சுபுட்டாங்களா” தோட்ட மக்களின் வாயிலிருந்து இந்த வாசகங்கள் கிளம்பிய வண்ணமே இருந்தது!

விசாரணையை துரை ஆரம்பித்தார். முருகையா, செல்லையா கோஷ்டியினர் ஆபீசை அடைத்துக்கொண்டு நின்றனர்.

“எங்கருப்...பா தேயிலை மூட்டை யாரு கொடுத்தா எங்க கொண்டுக்கிட்டு போனாய்?” என்று துரை ஆரம்பித்தார். “நான் மூட்டையை தூக்கவுமில்லே தொரையளே! எனக்கு யாருமே கொடுக்கவுமில்லை” என்று கருப்பன் பரிதாபமாக கூறினான்.

“அப்படியா இருந்தா இது என்ன?” என்று மூட்டையை உதைத்துக் காண்பித்தார் துரை. கருப்பன் கலங்கிப் போனான். துரை உடனே “நீதான் திருடினாய் உனக்கு பச்சிட்டு ஆமா” என்று சொல்லிவிட்டார்.

கருப்பன் உண்மையைக் கூறாமல் பொய்யுரைத்தான். உத்தி டோகஸ்த்தன் ஒருவனைக் காட்டிக்கொடுக்க கருப்பனின் சிந்தை எண்ணவில்லை. ஆனால்..... பழி அவன் மேல் விழுந்தவிட்டது. அவன் மட்டும் உண்மையை கூறி இருந்தால்.....மேகக் கர் நடராஜா பிடிப்பட்டிருப்பார். துரையும் தேயிலை மூட்டை சாட்சியாக இருந்தப்படியால் கருப்பன் தான் தேயிலையை திருடி விட்டதாக எண்ணிவிட்டார். கருப்பனுக்கு ‘பற்றுச்சிட்டு’ கொடுக்கப்பட்டதை அறிந்த செல்லையா—முருகையா கோஷ்டியினர் கலங்கி விட்டனர்.

‘அடக்கடவுளே, நம்ம நடராஜாவைத்தானே பிடித்துக்குடுக்க ஆசைப்பட்டோம். இந்தப் பாழாய்ப்போனவன் உண்மையைச் சொல்லாமல் பழியைத் தன் மேல் போட்டுக்கொண்டானே? என்று எல்லோருடைய மனமும் சஞ்சலத்தின் எல்லைக்கே போய் விட்டது.

“நீ உண்மையை சொல்லிப்புட்டால் என்னடா”? இது செல்லையா.

“நீங்கதான்டா என்னை கெடுத்துப்புட்டிங்க நீங்க நாசமாய்ப்போக” கருப்பன் அழுதுகொண்டே சென்றான்.

காலையில் நடந்ததெல்லாம் நடராஜாவிற்கு தெரிந்திருந்தது. விசாரணையின் முடிவு திருப்தியை தந்திருக்கலாம். ஆகலால் மகிழ்வுடன் நடராஜா நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தார். கருப்பன் மனைவி மக்கள் சகிதமாய் நடராஜா வீட்டை அடைந்தனர்.

“என்னாது கூட்டம் கெட்புவுட்” என்று இரைந்தான் நடராஜா. இதைக் கேட்டு கருப்பன் அதிர்ந்து விட்டான். மனைவி

மக்கள் அழுதே விட்டனர்! அடகாளி, மாரி இப்புடி ஐயா பேசுவாருனு நான் நெனைக்கலியே? என்று கருப்பன் சிந்தித்தான்.

“நீங்க ஒதவி செய்யறன் என்று சொன்னீங்க அதனாலே.....”

“அதனாலே.....ஒன்றும் செய்ய முடியா. அது அப்ப சொன்னேன் இப்ப முடியாது நீ போகலாம்” என்று நாயை விரட்டுவது போல கத்தினான் நடராஜா.

கருப்பன் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டான் என்றுதான் இந்த “பிஸ்னஸ்ஸில்” அவனை ஈடுபடுத்தினார். பிடிப்பட்டாலும் தப்பித்து விடலாம்! ஆம் தப்பித்துவிட்டார்!! காரியம் முடியும் வரையும் கழுதை காலைக் கட்டிப்பிடித்து, காரியம் முடிந்ததும் எட்டி உதைத்த கதையாகி விட்டது. உத்தியோகஸ்தன் உத்தியோகஸ்தனைத்தான் விரும்புவான், நேசிப்பான். தொழிலாளி தொழிலாளியைத்தான் விரும்புவான், நேசிப்பான். முதலில் சொல்லிய சமூகமும், இரண்டாவதாக சொல்லிய சமூகமும் இரண்டு துருவங்கள். அது இரண்டும் இணையாது.

ச. லிங்கராஜ்

“ 10 E ”

“கபடமற்ற, உண்மையுள்ள பண்பு சவர்க்க வாயிலின் திறவுகோல்”

—மகான் அரவிந்தர்.

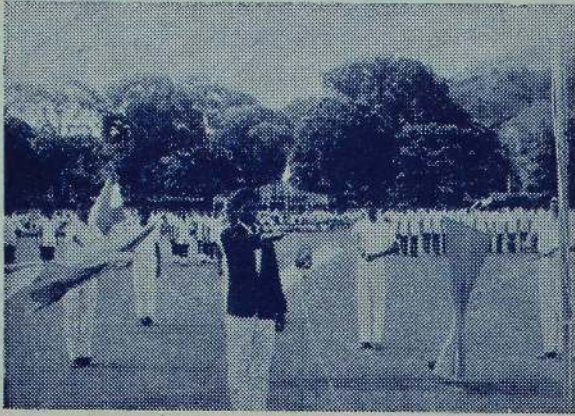
“நான் விலங்காக மாறி அவற்றோடு வாழலாம் என்று இருக்கிறேன். அவை அமைதியாகவும், இன்பமாகவும் வாழ்கின்றன”
வால்ட் விட்மென்.

“நாடு வரிப்பாடலாகும், நகரம் நாடகமாகும், இரண்டும் கலந்தால் ஒரு சிறந்த நாடகம் உருவாகும்.”

—லாங்பெல்லா.

INTER HOUSE SPORTS MEET — 1968

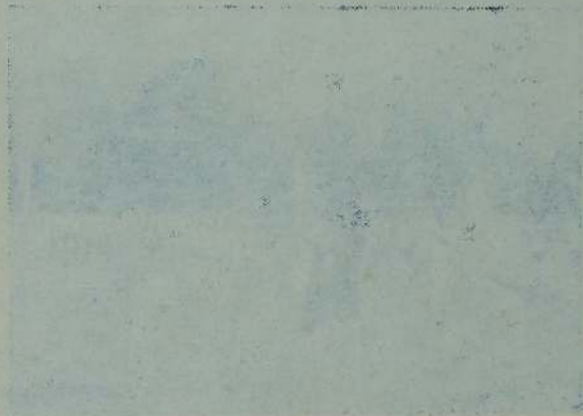
TAKING OF THE OATH

HOISTING OF THE FLAG

FANCY DRESS PARADE

TAKING OF THE OATH

HOISTING OF THE FLAG

இஸ்லாமியர் தமிழ் மொழிக்காற்றிய தொண்டு.

தமிழ் மொழி காலமறியாத் தொன்மையுடையது. அதன் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் பற்றி ஆராய்ந்த பல மொழி ஆராய்வாளர்களும் இற்றை நாள் வரை ஒருமுகமான முடிவைக்கூறவில்லை. இம் மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சி என்பன பற்றிய - ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களும், யூகங்களும் முடிந்த உண்மைகளாகவும் தெரியவில்லை.

இத்தகைய ஆதிகாணத் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிப் பணியில் பல்வேறு சமயத்தவர்களும் பங்கு கொள்கின்றனர். அழியாப் புகழ் படைத்த தொல்காப்பியம், வள்ளுவன் வடித்த திருக்குறள், பெண்ணின் பெருமைக்கோர் பொக்கிஷமாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரம், பெருங்காப்பியமாம் சீவகசிந்தாமணி என்பன சமணர் தமிழ் மொழியிற் பாடித் தந்தவைகளாம். பௌத்தர் தன்னைப் பாரெங்கும் பரப்புவதற்கென்றெழுந்த மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வீரசோழியம் போன்றன பௌத்தர் தமிழில் வடித்த செல்வங்கள். பக்திச் சுவை நனிசொட்டும் திருமுறைகள், நாயன்மார் சரித்திரங் கூறும் பெரிய புராணம் என்பவைகளே சைவத் தமிழ் இலக்கியங்கள். ஆழ்வார்கள் பாடி நயந்த நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம், உலகத்துக் காவியங்களோடு உவமிக்கக் கூடியதாக விளங்கும் கம்பராமாயணம், வில்லி புத்தூரரின் பாரதம் போன்றன வைணவர் அழகு தமிழில் ஆக்கித் தந்த பொக்கிஷங்கள். காவியங்களுள் முடிமணியாகத் திகழும் தேம்பாவணி, கலம்பகங்களுள் ஒன்றான திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், தத்துவக் கண்ணாடி போன்றன கிறிஸ்தவர் தோற்றிய இலக்கியங்கள்.

இவை தவிர எண்ணில்லா இஸ்லாமியப் புலவர்களும் ஏனைய சமயத்தவர்களைப் போலவே சிறந்த இலக்கியப்படைப்புக்களைத் தமிழில் யாத்துள்ளனர். இவ்விதமே ஒவ்வோர் சமயத்தவரும் தமிழ் மொழிக்குச் சேவையாற்றக் காரணம் அவரவர்கள் தத்தம் சமயங்களை வளர்ப்பதற்காகவே என்க. இன்னோர் வழியிற் கூறப்போந்தால் சகல சமயத்தவரையும் தன்பால் ஈர்க்கும் அற்புத வலு அமுதத்தமிழுக்கு இருந்தமையும் எனலாம். இஸ்லாமியர் தந்த நூல்கள் வெவ்வேறு தலைவர்களைக் கொண்டிருப்பினும் அவையாவும் தமிழ் மரபுக்கும், பண்பாட்டிற்கும் ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றன.

இஸ்லாமியப் பாவலர்களின் வரிசையில் 'முன்னணியாகத் திகழ்பவர் கனியேறு எனப்பிற்காலப் புலவர் பெருந்தகைகளாற் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட உமறுப்புலவர் என்பவரே. இவர் எட்டய புரத்துச் சமஸ்தானப் புலவர்கள் வரிசையில் பெயர் பெற்ற கடிக்கை முத்துப் புலவரின் தலைமாணக்கனாவார். இவர் அக்காலத்தே வட தேசத்திலிருந்து எட்டயபுரம் வந்து சமஸ்தானத்தை தன் புலமைச் சக்தியால் தட்டிக்கொள்ள வந்த வாலீவாரிதி என்ற தமிழ்ப் பண்டித சிகரமணியோடு பாவாதஞ் செய்து, வாகை சூடி சமஸ்தானத்தைக் காப்பாற்றித்தான் பெரும் புகழ்கண்டதோடு அன்னையாந் தமிழ் மொழிக்கும் அழியாப்புகழீட்டித் தந்தவர். அதே உமர் தெள்ளு தமிழில் "சீரூப்புராணம்" என்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய நூலைத் தமிழிற் பாடித்தந்தார். சீரூப்புராணம் என்பது சீறத்-புராணம் என விரு சொற்களைக் கொண்ட வரலாறு எனக் கருத்து வழங்கும். ஆகவே நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றைக் கூறுவதே சீரூப்புராணம் நபிகள் நாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட சீரூப்புராணம் கம்பன் அளித்த கம்பராமாயணத்தை ஒத்தது. கம்பர் தன் காவியத்திற் கங்கையையும் நாட்டைப் புனிதப்படுத்துவது போல உமறுப் புலவர் தம் சொல்லாற்றலால் சீரூப்புராணத்தில் அராபியப் பாலீவனத்தைக் குளிர் பொருந்திய நிலமாகக்கொண்டு புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

சாந்தம் தவழும் சாந்தி மார்க்கமாம் இஸ்லாம் சமயத்தை உலகின்கண் நிலைபெறச் செய்து புனர்வாழ்வளித்த நபிகள் நாயகத்தின் திருவவதாரத்தை உமறுப்புலவர் தம் நூலில்,

“கோதறப் பழுத்து மதுரமே கனிந்த
கொவ்வை வாய் அரம் பையர் வாழ்த்தித்
தீதறநெருங்கி ஏவல் செய் திருப்பச்
செழுங்கம லாசனத் திருந்த
மாதருக் கரசியாம் மமீனா வுதா
மணியிடத் திருந்து மானிலத்தில்
ஆதாம் பெருக நல்வழிப் பொருளாய்
அருமது தோற்றின ரன்றே”

என்று பாடியுள்ளார். பொருள் வளங் கொண்ட இக்கனியிலிருந்து உலகில் அன்பு மலர்ச்சி பெறுவதற்குப் பிறந்த அண்ணல் நபியவதாரம் எத்துனைச் சிறப்பொடு கூறப்பட்டுள்ளது என்பது நோக்கற்பாலது. இத்தகைய கருத்தாழமிக்க உமறுப்புலவரின் பாடல்கள் தமிழ் மொழியைச் சிறப்பித்துத் தந்துள்ளன. இதுமட்டுமா? சீவக சிந்தா

மணியில் இராசமாபுரம் “பூமிநகர் பொன்னுலகொத்ததே” என்று திருத்தக்க தேவரால் வருணிக்கப்பட்டதே போன்றும், கம்பன் தன் காவியத்தில் “அங்கண் மாஞாலத் தன்னக ரொக்கும் பொன்னகரம் -ரர் நாட்டியதே” என்று கோசலை நாட்டைச் சிறப்பிப்பது போன்றும், உமறுப்புலவர் தந்த சீரூப்புராணத்தில் மக்கமா நகரம் “பொன்னுலக மெட்டு மொன்றெனத் திரண்டு வந்திருந்த தொத்திருக்கும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் அத்தோடு திருவள்ளுவர் தன் நூலில் “அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போனெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு முகம்” என்று பாடியதைப்போன்றே புலவர் உமறும் தன் நூலில்

அடுத்தவை காட்டுகின்ற பளிங்கு போலகத்தினூடு
 தொடுத்திடு நலிதலியாவு முகத்தினூற் றேன்றக்கண்டு
 நடுத்திற நிலைமை பூண்ட நாயகக் குரிசிலன்றோர்
 விடுத்திடும் வீரம் பூண வொருமொழி விரைவிற் சொல்வார்

என்று பாடியுள்ளார்.

(சீரூ 113)

என்னே அவரின் கவித்திறன், என்னே அவரின் ஆற்றல் மிக்க புலமை.

உமறுப்புலவர் தந்த சீரூப்புராணத்தைப் போன்றே காயற் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த மகாவித்துவான் செய்கு அப்துல் காதீரு நெய்நா லெப்பை ஆலிம் புலவர் தமிழிற் படைத்த நூல்கள் பல. அவர் பாடிய நூல்களுள் “குத்பு நாயகம்” சிறப்பு மிக்கது. அந்நூல் மக்களாற் தலைசிறந்தவோர் ஞானியாகக் கருதப் பட்ட முகையித் தீன் ஆண்டகை அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவகைக் கொண்டது. சிறந்த தலைவரான முகையித்தீன் ஆண்டகையைத் தன் சுவைமிக்கப் பாக்களின் மூலம் உயர்த்தி மெருகூட்டிக் காட்டுகின்றார். நெய்நா லெப்பை ஆலிம் புலவருடைய அத்தகைய பாடல்களைக் காளமேகம், ஓட்டக்கூத்தர் போன்றவர்களின் கவிகளுக்கொப்பிடலாம். அவ்வாறே அவருடைய பாடல்கள் கருத்தாழம் மிக்கதாகக் காணப்படு வதோடு பல அகப்பொருள் ஒழுக்கங்களும் ஆளப்பட்டுள்ளதாக மிளிர்கின்றன.

இவர்களைப் போலவே வேறுபல இஸ்லாமியக் கவியரசர்களும் தமிழ் மொழியில் ஆற்றல் மிக்க பாடல்களை இயற்றித் தந்து இனிய தமிழை உயர்வுபடுத்தியுள்ளனர். தமிழ் மொழிக்குச் சொந்தமான சும்மி, தாலாட்டு, தெம்மாங்கு வெண்பா மற்றும் ஆற்றுப்படை நூல்கள் போன்றவற்றையும் தமிழ் வளர்த்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள் கைநழுவ விடாது பாடிவைத்ததை அவர்களின் பாடல்களை நோக்கும்

போழ்து நாம் காணலாம். கொம்மை என்னும் கிராமிய வழக்கு வினையாட்டிலிருந்து சும்மி என மருவிற்கென்பர். செய்து முஸ்தபா புலவர் பாடிய சும்மிப்பாக்கள் இதற்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாம்.

இவைகளோடு மாலைப்பிரபந்த வகைகளும், நபிகள் நாயகத்தைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட திருப்புகழும், தமிழிலக்கியத்தை வளம்படுத்தியுள்ளன. இத்தகைய பண்ணமைந்த பிரபந்த வகைகளைப்பாடுவதிலும் இஸ்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்கள் தம் கவித்திறனைக் காட்டத்தவறவில்லை. அத்தோடு மாலைப்பிரபந்த வகைகளுள் நாலடி கொண்ட அதபுமாலை, முதுமொழி மாலை, முபாறக்கு மாலை போன்றவற்றையும் இயற்றித் தந்துள்ளனர். அதபு மாலை என்பது தமிழிற் பாடப்படும் ஒழுக்கம் போதிக்கும் பாடல் வகைகளை ஒத்தது. முதுமொழி மாலை நபிகள் நாதரைப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டதாகும். முதுமொழி மாலையைப் பாடியதும் உமறுப்புலவரே. தமிழ்ச் சூழலில் வாழ்ந்து வந்த உமறு தமிழை ஐயந்திரிபறக் கற்று சீரூப்புராணத்தை இயற்றுமுன் இதனை இயற்றினார்.

இவ்வாறு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தமிழிற் கவிக்களை யாத்தோடு சில அரபுச் சொற்களையும் தழுவி யுள்ளதாகப் பல பிரபந்த வகைகளை இயற்றினர். அவை இடைக்கிடையே அரபுச் சொற்களைக் கொண்டிருந்த போதும் அவற்றிற்கான தமிழ் விளக்கத்தைச் சிறந்த உரை நடையில் அமைத்துள்ளனர். அவ்வகை நூல்களுள் முறாஜாத்து, கிஸ்ஸா என்பன அடங்கும். இவை இன்றும் தமிழ் மொழியை மிளிரச் செய்த வண்ணமே இருக்கின்றன.

தெள்ளு தமிழுக்கு அருஞ்சேவை புரிந்த இஸ்லாமியர்கள் பாவினங்களோடு மட்டும் நின்று விடவில்லை. அவர்கள் மென்மேலும் கதைகள், கட்டுரைகள், தொடர் கதைகள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், போன்றனவற்றையும் உலகிற்களித்துத் தமிழ்த்துறையைச் சிறப்பித்துள்ளனர். வழிவழியாக வந்த இஸ்லாமியக் கதைகளில் “சிந்து நதிக்கரையினிலே,” “ஆயிரத்தோர் இரவுகள்,” “மற்றுபின்” போன்ற இஸ்லாமிய வரலாற்று நாவல்களும், “ஹஜாத்து” என்ற தொடர் நவீனங்களும் இஸ்லாமியர் சிருஷ்டித்த அருஞ் செல்வங்களாகும். எனினும் அவை தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றோடு நெருங்கிய சம்பந்த முடையனவாகத் திகழ்கின்றன.

தமிழில் மணிப்பிரவாள நடையைப் போல இஸ்லாமியர்களும் அரபும், தமிழும் இரண்டறக்கலந்த ஒரு நடையைத் தமிழ் மொழி

யிற் புகுத்தினர். அதனால் தமிழில் அரபு மொழியாற்றலும் சங்க மித்த தெனக் கூறலாம். இவ்வாறு இரு மொழி கலந்த தமிழிற் பாடிய நூல்கள் தமிழில் ஏராளம், ஏராளம் உள.

காலச் சமுற்சியின் ஓட்டத்திற்கேற்பத் தமிழோங்கும் தற்காலத் தில் இஸ்லாமியப் புலவர்களும், அறிஞர்களும் தமதாற்றலைக் காட்டித் தமிழ் மொழியை வளர்த்துள்ளனர். எமது தினந்தப் பத்திரிகைகளில் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், தொடர்கதைகள் முதலியவற்றையும் எழுதிவருகின்றனர். அவற்றுள் காலம் கடந்து போயினும் தமிழன்னையை வரம்பு கட்டிக் காக்கும் சிறப்பான எழுத்தோவியங்களையும் நாம் காணலாம்.

தமிழ் மக்களின் சூழலில் வாழ்ந்து தமிழைத் தம் தாய் மொழியாகக்கொண்ட ஒரே காரணத்திற்காக இஸ்லாமியர்கள் தம் தாய் மொழியின் வளர்ச்சியில் அயராதுழைத்து வந்துள்ளார்கள் என்பதை எவராலும் மறுத்துரைக்க முடியாது. அவர்கள் ஆற்றிய சேவையைச் சிலர் மறைத்தும், வெளியிற் கூற மறுத்தும் வந்தாலும் பக்கச் சார்பற்ற மொழியாராய்வாளர்களின் கூற்றுக்களிலிருந்து உண்மைகள் வெளிப்படாமலில்லை. இவ்வகையில் இஸ்லாமியர்கள் இனிமைத் தமிழுக்கு ஆற்றியதொண்டை இரம்மட்டென்று அளந்து கூற இயலாது. அவர்கள் தொடர்ந்தும் இத்தமிழ் மொழிக்குச் சேவை புரிவர் என்பது ஒருதலையன்றோ!

T. M. ஹலாவுதீன்
க. பொ. த. உயர்தரம்

“உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் நண்பனை விட வெளிப்படையாக உள்ள பகைவனே ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தவன்”

—நெப்போலியன்.

கால வெள்ளம்

விண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் கொண்டு தமிழகத்தை ஆட்சி புரிந்த காலம்—சங்கம் இருந்து தமிழ் வளர்த்த அப்பொற் காலத்திலே—வசந்தம் தன் பொழில் விளையாட்டை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்த அன்றொரு நாள்—

உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னி என்ற நற்பெயரைப் பூண்ட சோழ வேந்தன் முன்னிலையில்—கொஞ்சிக்குலாவி மெல்ல மெல்ல அடிமேல் அடிவைத்து இளநடை பயின்று கொண்டிருந்தான் சிறுவன் ஒருவன். தனக்குப் பின் சோழவள நாட்டை நற்சிறப்பெய்த, நல்லரசு புரிய நல்லவகையும் அத்துடன் வல்லவகையும் வாரிசு ஒருவன் வேண்டுமே என ஏங்கித் தவித்த மன்னனுக்கு வாரிசாக வந்தவன்தான் அச் சிறுவன். ஆய்; அவன் அவனது பாலகன்தான்.

மன்னன் சிறு பிள்ளைத்தனமாகச் சிறுவனிடம் விளையாடிக் கொண்டிருந்த நேரம்—வினாடி நிமிடமாகி, நிமிடம் மணியாகக் கரைந்து கொண்டிருக்க, காலம் தன்கடமையைச் செய்து கொண்டிருந்தது. திடீரென்று குருவிகள் கீச்சிட்ட வண்ணம் தாம் அமர்ந்திருந்த மரக்கிளைகளிலிருந்து பறந்தன. இவ்வளவு நேரமும் மன்னனைப் போலவே அவைகளும் சிறுவனின் விளையாட்டுத் தனமான நடையிலேயே பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தன. அதனால் தான் திடீரென்று அச்சோலையிலே துளைந்த ஓர் ஆளேக் கண்டு திடீர்ப் பயத்தினால் பறக்கத் தொடங்கின. இவ்வளவு நேரமும் குழந்தையுடன் தன் உள்ளத்தையும் ஏன் தன்னையும்தான் ஒரு குழந்தை என்ற நினைப்பில் குதூகலித்திருந்த மன்னனை இச்சலசலப்பு பின்னால் திரும்ப வைத்தது. அங்கே ஒரு சோடிக் கண்கள் குழந்தையையே நோக்கிக்கொண்டிருக்க, கால்கள் தனது வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்க ஒரு முதியவர் வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் முகம் பஞ்சினால் மூடப்பட்டிருந்ததைப் போன்று வெள்ளை வெளேரென்று காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தது. தலையும் அப்படித்தான் இருந்தது என்பதைக் கூற வேண்டியதில்லை. கண்களிலே இருந்து அருள் நோக்கினை அள்ளித் தெளித்துக் கொண்டிருந்த அப் பெரியாரின் தோற்றம் முத்தமிழ் வித்தகரான புலவர் அவர் என்பதனைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தது.

ஆம் முதியவர் முத்தமிழ் வித்தகரான புலவர் மட்டுமல்ல; மன்னனுக்கு வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய நல்லுரைகளை வழங்கும் மதியூகியுமாவார். அவர் வேறுயாருமல்ல, மன்னனின் மைத்துனரான இரும்பிடர்த் தலையாரேயாவார்.

“என்ன மன்னரே, நீங்களும் குழந்தையுடன் ஒரு குழந்தையாகி விட்டீர்களே?” என்று அமைதிக்கு ஒரு முத்தாய்ப்பு வைத்துக் கொண்டே சிறுவனைத் தூக்கி ஓர் அன்பு முத்தம் கொடுத்துக் கீழே இறக்கிவிட்டார். அவர் புலவர் என்றால் என்ன? அவருக்கு மட்டும் குழந்தைப் பாசம் இல்லாமலா போய்விடும்? குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்று. கள்ளமற்ற வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவை இவை இரண்டும். களங்கம் இல்லாத கிள்ளை மொழி பேசும் பிள்ளையிடம், அரசாரும் மன்னனென்றால் என்ன? அரைப்பட்டினி கிடக்கும் ஏழை என்றால் என்ன? காட்டும் அன்பு ஒன்றுதானே?

“ஆம், அமைச்சரே சோழ நாட்டின் வருங்கால் மன்னனுடன் நான் ஒரு குழந்தையாகி விட்டேன்” என்று விடையிறுத்தான் மன்னன். தன் மைந்தனை ‘வருங்காலச் சோழ வேந்தன்’ என்று கூறிக்கொள்வதில் அவனுக்கு அவ்வளவு ஆனந்தம்! ஆனால் இந்த ஆனந்தம் எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும் என்று அறிந்திருந்தால் அவன் அப்படிக்கூறி இருக்கவே மாட்டான். அவன் நாட்டுக்குத் தான் கடவுள். ஆனால் தனக்கல்லவே? அப்படி அவன் தனக்குத் தானே கடவுளாய் இருந்திருந்தால் வருங்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதனை அறிந்திருப்பான்.

“நன்று சொன்னீர்கள். ஆனால்...” என்று இழுத்தார் இரும்பிடர்த்தலையார். “என்ன அமைச்சரே நான் கூறியதில் ஏதும் தவறு இருக்கின்றதோ” எனச் சிறுவனைத் தன்னிடம் அணைத்துக்கொண்டே கேட்டான் மன்னன்.

“இல்லை மன்னரே தாங்கள் கூறியதில் தவறேதும் இல்லை. ஆனால் உங்கள் சகோதரரின் பிள்ளைகள் இதற்குச் சம்மதிக்க மாட்டார்களே” என ஏதோ கூறக் கூடாததொன்றைக் கூறுவதைப் போன்று தயங்கித் தயங்கிக் கூறினர் அமைச்சர்.

“யாரைக் கூறுகிறீர்கள், ஓ! அண்ணன் சேட் சென்னியின் மைந்தர்களையா? அவர்கள் சம்மதிக்காவிட்டால் என்ன? மக்களுக்காகத்தானே அரசன். மக்கள் என் மகன் அரசனாவதைத்தான் விரும்புவார்கள். எனவே அவர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற ஏதும் சூழ்ச்சி செய்தாலும் அதை மக்களே அழித்து விடுவார்கள். மேலும்

நீங்கள் இருக்கும்போது அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சியெல்லாம் கதிரவனைக் கண்ட காரிருள் போன்று அழிந்துவிடும்” என மக்களிடமும், மந்திரியிடமும் உள்ள மதிப்பை வலுப்படுத்தினான் மன்னன். “டாண்...டாண்” அரண்மனையை அடுத்திருந்த கோயிலில் கட்டியிருந்த மணி “இறைவனை வழிபட வாருங்கள், வாருங்கள்” என்று அழைப்பதைப்போன்று ஒலித்தது. இவ்வொலி அரசனையும், இரும்பிடர்த்தலையாரையும் மேலும் பேசிக்கொண்டிருக்க விடாது தடுத்து, கோயிலை நோக்கி விரையச் செய்தது.

காலவெள்ளம் கரை புரண்டோடியது. திருமாவளவன் பிறந்து பதினெட்டு ஆண்டுகளாகிய அணைகளையும் அடித்துச் சென்றது காலவெள்ளம். அவ்வணைக்கட்டுகளில் பதினாறுவது அணைக்கட்டுடன் திருமாவளவனின் தந்தை உருவப் பல்லோர் இளஞ்சேட் சென்னியையும் அடித்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டது. அதன்பின் இரு அணைகளையும் உடைத்துக் கொண்டு, மூன்றாவது அணையை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது அப் பெருவெள்ளம்.

அப் பெருவெள்ளத்திலே திருமாவளவனின் தாய் மாமன்மார்களும், பெரிய தந்தையின் மைந்தர்களும் செய்த எண்ணிலாச் சூழ்ச்சிகளும் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. அவையெல்லாம் எவையெவையென விரிவாக விரித்துரைக்க அந்த வெள்ளத்தினால் தான் முடியும். அச் சூழ்ச்சிகளை யெல்லாம் செய்தவர்களுக்குக் கூட விரிவாகச் சொல்ல இயலாது. ஏனென்றால் அவையெல்லாம் தோற்கடிக்கப்பட்டன.

நாட்டில் எங்கெல்லாம் சூழ்ச்சி நடந்ததோ அங்கெல்லாம் திடீர் திடீரெனத் தோன்றினான்—திருமாவளவன். மார்பிலே புலிச்சின்னம் பெற்றித்திருந்த மறவீரன் அவன்; அவனை புயவலிமையினால் வெல்ல இயலாது என்பதனை உணர்ந்து சூழ்ச்சியால் வெல்லக் கருதிய அவர்கள் சூழ்ச்சியாலும் திருமாவளவனை வெல்ல முடியாது என்பதனைப் புரிந்து கொண்டனர், என்றாலும், மயங்கி விடவில்லை. கடைசியாக ஏதாவது செய்து பார்ப்போம் என்று துணிந்தனர். தீயோர் ஒன்று கூடினர்; மந்திராலோசனை நடைபெற்றது. மன்னனைத் தீயிலிட்டுக் கொழுத்துவோம் என்றான் சகுனி ஒருவன். வைத்தனர் தீ; கொழுத்தினர் மாளிகையை. அப்போது அங்கிருந்து ஒரு கரிய உருவம் கரும்புரவி ஒன்றிலேறிப் பறந்து சென்று கொண்டிருந்தது.

பத்தொன்பதாம் அணையுடன் திருமாவளவனையும் காலப் பெருவெள்ளம் உருட்டிக் கொண்டோடிவிட்டது, எனக் குதூகலித்தனர்

அவனது பகைவர். அறம் வெல்லுமல்லவா? தீயோரின் குதூகலம் நீடித்து நிற்கவில்லை. திரும்பி வந்தான் திருமாவளவன், இல்லை! இல்லை கரிகாலன். ஆம், கரிகாலன் என்ற பெயரோடு. மக்கள் ஆரவாரித் தனர்; ஆனந்தக் கூத்தாடனர். தீயோர் சூழ்ச்சி அழிந்தது; அறம் வென்றது. இப்போது மன்னாதி மன்னனாய் வீற்றிருக்கிறான் கரிகாலன். அமைச்சர் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார் இரும்பிடர்த் தலையார். ஆம், தந்தைக்கும் மகனுக்கும் அவரே அமைச்சர்.

முன்பொருநாள் கரிகாலனின் தந்தையுடன் அவர் சோலை யொன்றில் கரிகாலன் சிறுவனாய் இருந்தபோது பேசிக்கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சி அவர் மனக்கண் முன் தோன்றுகின்றது. “நீங்களும், சூடி மக்களும் இருக்கும்போது தீயோரின் சூழ்ச்சி ஈடேறாது” என்று கரிகாலன் தந்தை கூறியது எவ்வளவு உண்மை என்று தனக்குள் கூறிக் கொள்கிறார் அவர்.

“டாண்... டாண்...” கோயில் மணி அடிக்கும் ஒசை அவர் காதுக்கு இனிமை பயக்கின்றது. அவர் கரிகாலனுடன் கோயிலுக்கு விடைகின்றார். அவர் உருவம், நடை எல்லாம் அன்றி நந்ததைப் போலத்தான் இப்போதும் - சிறிசேனும் மாற்றம் அடையாது அப்படியே இருக்கின்றது.

காலம் தன் விளையாடலை நடத்திக்கொண்டே இருக்கின்றது. ஆம், காலம் தன் கடமையைச் செய்யத் தவறுவதே இல்லை.

(யாவும் கற்பனை.)

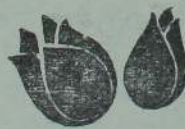
குறிப்பு:-

சோழர் சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.

R. தங்கவேல்

க. பொ. த. வகுப்பு

(உயர்தரம்)

“குறைந்த அளவு தீமையும், கூடிய அளவு நன்மையும் விளையும்படி வாழ்வதுதான் சிறந்த வாழ்வாகும்.

—ரோமன் ரோலந்து.

இளைஞர் சாரணியம்

கூடவுளுக்கும், அரசனுக்கும், தேசத்திற்கும் தன்னொற் கூடுமான வரையிற் தனது கடமையைச் செய்பவனும், தனது செயல்களால் பிறருக்கு உபயோகமுள்ளவனும், மரியாதை தெரிந்தவனும், பிராணிகளுக்கு அல்லது உயிரினங்களுக்கு துன்பங்கள் ஏற்படும்போது அவற்றிற்குத் தன்னால் முடிந்தவரை உதவி செய்பவனுமாய், உள்ளவனே “சாரணன்” என்று பெயர் பெறுகிறான். இவர்களின் போற்றற்கரிய தொண்டே சாரணியம் எனப்படும்.

சாரணியம் ஒருவன் வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு துணை புரியும் எனக் கூறமுடியாது. ஆனால், காரணியத்தில் இருக்கும் ஒருவனுக்கு அது எவ்வாறு துணை புரிகிறது என்பதைச் சாரணன் அனுபவத்தில் உணர்ந்து கொள்கின்றான். இச் சாரணிய இயக்கம் இலங்கையில் 1912 ம் ஆண்டு ஆரம்பித்தது. இது ஆரம்பித்த போதிலும், இயக்கத்தின் கொள்கை விளக்கங்கள் நமது தாய் மொழியில் இல்லாது, ஆங்கில மொழியாகவே இருந்தது. இதனால் ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழர்கள் அதாவது நம் முன்னோர்கள் இதைப்பற்றி அறியாமல் இருந்தார்கள். நம் தமிழர்களும் இதைப்பற்றி அறிந்து முன்னேற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் 1952 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் திரு. செ. நடராஜா அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து “இளைஞர் சாரணியம்” என்னும் புத்தகத்தை வெளியிட்டார்.

இவ்வாறு திரு. செ. நடராஜா அவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப் பட்டபடியால் இலங்கையில் உள்ள பல தமிழர்களும், தமிழ் மாணவர்களும் தாய் மொழியிலேயே சாரணியத்தைக் கற்று, அனுபவபூர்வமான பல நன்மைகளை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

சாரணியத்தின் நோக்கம் “என்னால் கூடுமானவரை கடவுள், அரசன், தேசம் இவைகட்கு என் கடமைகளைச் செய்யவும், எக்காலத்திலும், எந்த நேரத்திலும் பிறருக்கு உதவி புரியவும், சித்தமாய் இருப்பேன்” என்பதேயாகும்.

“நாம், நாடு எனக்கு என்ன செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. ஆனால், என்னால் நாட்டுக்கு என்ன செய்ய முடியும், என்ன செய்ய வேண்டும், என்பதையே சிந்திக்க வேண்டும்.” என்ற திரு. கென்னடியின் கூற்றும் சாரணியத்தின் குறிக்கோள்களை உணர்த்துவதாகும்.

இவ்வாறு நாம் முன்னேற்றமடையவும், நாடு முன்னேற்றமடையவும் சாரணியத்தை முதலில் உருவாக்கியவர் அதாவது சாரணியத்தின் தந்தையென அழைக்கப்படுபவர் திரு. கில்வெட் பேடன்பவுல் பிரபு அவர்களாவார்.

ஒரு சாரணன் தான் விரும்பாவிட்டாலும், தனக்கு இடப்பட்ட கட்டளையை ஒரு மாலுமி, யுத்த வீரன் செய்து முடிப்பது போன்று நிறைவேற்றுவான். உதைப் பந்தாட்டக் குழுவின தலைவனது கட்டளைக்கு வீரர்கள் பணிந்து நடப்பதுபோல், சாரணனும் சாரண ஆசிரியர், அணித் தலைவன், குழுத் தலைவன், சாரணஸானன், பெற்றோர், சகோதரர் முதலியோரின் கட்டளைக்கும் பணிந்து நடப்பான். இவர்கள் இட்ட கட்டளைக்குப் பணிந்து காரணம் கேட்காது நிறைவேற்றபவன்தான் சாரணன். இவர்கள் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றி முடித்த பின் அவர்கள் ஆட்சேபனை தெரிவிக்கலாம். “இவன் காரணம் கேட்காது கீழ்ப் படிபவன்.”

இவ் விடயங்களைப் பின்பற்றி தமது வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற மடைய உலகத்தில் எறக்குறைய 30 இடச்சத்திற்கு மேற்பட்ட சாரணர்கள் இருக்கின்றார்கள். வனசரர்களின் கடினமான கலைகள், நடைமுறை, பயிற்சிகள் என்பவற்றைக் கற்று ஒருவர் பரிபூரணமாக வனசரர்களின் வாழ்க்கையைக் கொள்ள முடியாது. வனசரன் எவ்வாறு வாழ்க்கையை நடத்துகிறான் என்பதைப் பற்றியும்; அதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றியும், அவனது வாழ்க்கையைப் பற்றியும் எப்படி நடத்த முடியும் என்பதையும், இளைஞர் சாரணியம் என்னும் படையிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். இவற்றை அறிதலுக்குத் தான் சாரணன் பாசறை வாழ்க்கையை மேற்கொள்கிறான். இதனால் இவனுக்கு ஒற்றுமையும், பலமும், ஞாபக சக்தியும் ஏற்படுகிறது. நாம் படிப்பதிலும், கேட்பதிலும் பார்க்க அனுபவத்தில் அறிதல் மேலாகும்.

ஒரு உண்மையான சாரணன் மற்ற இளைஞன், பெரியோர் இவர்கள் மீது நம்பிக்கை கொள்வான் என்றும், எந்தக் கஷ்டத்திலும் தன்கட்டமையை செய்யக் காத்திருப்பான்; இவன் எந்தவித இடரிலும் இன்முகம் காட்டி நடப்பான், என்றும் நாம் பாராட்டலாம். சாரணன் அனைவரினதும் நண்பன். ஆகவே நாம் நமது வாழ்க்கைப் பாசையை நன்றாக அமைப்பதற்கு வழிகாட்டியாக உள்ள சாரண இயக்கத்தில் சேர்வோமாக.

“சாரணன்”

இ. நந்தகோபால்
படிவம் (9) A.

சைவமுந் தமிழும்

“அரிதரிது மானிடராதலரிது” என்றார் ஔவையார் பிறன்களில் உயர்ந்தது மானிடப் பிறவியே. இப்பிறவியிலும் யாக்கை நிலையில்லாதது. ஆதலால் கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கிப் பெறுமின்பமே சிற்றயிற்குற்ற துணையாகும் - சிவநெறி பேணுதலையே நமது கடனாகக் கொள்ள வேண்டும். சைவத்தின் மேலும் தமிழின் மேலும் நாம் பற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சமய உண்மைகளை நல்லாசிரியரை அணுகித் தெளிவாகக் கற்கவேண்டும். நிறை தவத்தோரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அருட்பாக்கள் நமது உயிருக்கு உறுது பயக்குமியல் பினவாயமைந்திருக்கின்றன. “காதலாகிக்கசிந்து கண்ணீர் மல்கு” அப்பாடல்களை யாம் ஒதாதொழிவோமானாற் தமிழராய்ப் பிறந்தும் பயனில்லை.

சைவமும் தமிழும் ஒருங்கே பிணைப்புற்றுள்ளன. தமிழ் மொழியை மாணவராகிய நாம் வளர்க்க வேண்டுமானால் சைவத்திருமுறைகளைப் பக்தி சிரத்தையோடு கற்றல் வேண்டும். தாய்மொழியின் மூலம் சமயபோதனைகளை நாம் கற்று அதனை ஞாலமனைத்திலும் பரவச்செய்தல் அறங்கள் பலவற்றிலும் சீரியதாகும். திருவருட்பாடல்களாகிய தெள்ளமுதக் கடலிலே இறங்கிப் பிறவிப் பயனையடைய முயலல் வேண்டும்.

உலகில் பல மொழிகளுள். அவற்றுள் தமிழ் மொழியே இனியதும், மூத்ததுமாகும். அவ்வாறே உலகிற்பல சமயங்கள் உள். அவற்றிற்கெல்லாம் தொண்மையானது சைவ சமயமேயென்பது வாலாறு கற்பிக்கும் உண்மையாகும். மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டுப் பக்தி சிரத்தையோடு தழுவப்பட்டு வருவது சைவசமயமாகும். மனிதன் விரும்பியவாறு பரம்பொருளை அடைய வழிகாட்டுகின்றது. தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகெங்கும் திகழும் வண்ணம் செய்தது மூவர் தமிழும், முனிமொழியும், மணிவாசகரின் வாக்குமாகும் என்பது யாவருமறிந்த உண்மையாகும்.

சைவசமயத்திற்குரிய ஆலயங்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகமெங்கும் தோன்றிப் பெருகின. சமயாசாரியார்கள் அருட்பாடல்களை இயற்றி அப்பாடல்களைப் பண்ணமைத்தப் பாடினர். அவர்களைப் பின்பற்றிய அடியார் கூட்டங்களும் பாடிப்பரவினர். தமிழ்சையும் தமிழ் நாடெங்கும் பரவிற்று தேவார திருவாசகங்களையும், ஆழ்

வார்களின் பிரபந்தங்களையும் தமிழ் வேதமாக ஆன்றோர்கள் போற்றி யுள்ளார்கள். அவை பக்குவமடைந்த பெரியார்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டன. இறைவனே அவர்கள் காயிலாகத் தமது தத்துவங்களை உலகிற்கு ஈந்துள்ளான். அதனால் சைவம் வளர்ந்தது. தமிழ் உலகெல்லாம் பரவியது.

உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் சிவபெருமானுக்கே உரிமையாக்கி அவர் திருவடித் தொண்டு பூண்டு பணி செய்து கிடப்பதே நமது கடனாகும். உலகெல்லாம் அன்புசெறிய, நமது துன்பங்க ளெல்லாம் மறையப் பிறவி நீங்க யாமனைவரும் சிவானந்தத் தேனை நாடோறும் பருகல் வேண்டும். சைவமுந் தமிழும் தழைத்தோங்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

செல்வன் மு. மோகனதாஸ்
வகுப்பு — 7 B

“முடியுமானால் மானத்தோடு வாழ். இல்லையேல் வாழ்க்கையை ஒழித்துவிடு. —ஷேக்ஸ்பியர்.

“கலையில்லாத தொழில் மிருகத்தனம், தொழில் இல்லாத வாழ்வோ முட்டாள்தனம்.” —ரஸ்கின்.

சாரணிய அறிக்கை

பொறுப்பாளர் : திரு. V. K. நாகராஜா B.A. அதிபர்

குழுச் சாரணராளர் ;
திரு. J. S. பிள்ளை

குழுத் தலைவன் :
P. சிதம்பரம்

சாரணராளர் :
திரு. S. நாகரத்தினம்
திரு. C. இராமசாமி

அணித் தலைவர்கள் :
P. திருப்பதி
R. நந்தகோபால்
V. பாலசுப்பிரமணியம்
K. விவேகானந்தன்

எங்கள் குழுவுக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்து சகல உதவிகளையும் தவறாது அளித்து எங்களை ஊக்குவிக்கும் அதிபருக்கு நன்றி தெரிவிக்காமல் இருந்தால் எங்களது கடமையிலிருந்து தவறிய வராவோம். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வகையிலும் உதவி செய்வதே அவரது இயல்பான பண்பு. இதனை பதுளை நகரே அறியும்.

இதனுடன் இன்றோர் பெருமை எங்கள் குழுவுக்குண்டு. அதனை சொல்வதில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. திரு. J. S. பிள்ளை எங்களது குழு ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, பதுளை மாவட்டச் சாரண ஆசிரியரும் அவரே. எங்களுடைய குழுவுக்கு அயராது உழைத்து தமது சொந்த ஊருக்குச் சேவை செய்வதற்காக மாற்றலாகிச் சென்றுள்ள திரு. S. யோகசாமி ஆசிரியருக்கு எமது நன்றிகள். திரு. S. நாகரத்தினம் ஆசிரியர் தமது வாழ்வின துணையைக் கண்டு இல்லறத்தில் இறங்கி விட்டார். தொடர்ந்து பல்லாண்டு காலம் பேரின்பத்துடன் அவரது இல்லறம் அமைய எமதாசிகள். இந்த வருடம் எங்கள் குழுவுக்கு திரு. C. இராமசாமி ஆசிரியர் புதிதாக வந்து சேர்ந்தார். அவரை வருக என அன்புடன் வரவேற்கிறோம்.

இந்த வருடத்தில் எங்கள் குழு சிறந்த முறையில் சில வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. பல பாசறைகளில் பங்கு பற்றியுள்ளது. பல நீண்ட நடைப் பயணங்கள் சென்றுள்ளது. பொது

மக்களுக்குச் சில பாசறைத் தீ வைபவங்களை நடத்திப் பெருமை பெற்றது. சாரணர்கள் பல சிரமதான வேலைகளில் கலந்து பொது மக்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றனர். பசறையில் நடைபெற்ற பயிற்சி வகுப்பில் பங்குபற்றி சாரணர்கள் புகழுடன் திரும்பினர். பல அமைச்சர்கள் பதுளைக்கு விஜயம் செய்தபொழுது மரியாதை அணிவகுப்பில் தவறாது பங்குபற்றினர். வேலை வாரத்தில் பங்கு பற்றியபோது வெற்றிகரமாக தங்கள் கடமையைச் செய்தனர். அன்று உதவிய பொது மக்கட்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

குழுவின் சேவையில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சி, சிலாபத்தில் ஏற்பட்ட சூறாவளியின் விளைவுகட்கு ஆறுதல் தர ஒரு உதவித் திட்டத்தை பதுளையில் ஆரம்பித்து வெற்றிகரமாகப் பொருள், பண உதவிகள் செய்து சிலாப அரசாங்க அதிபர், சிலாப சாரண ஆணையாளரிடம் இருந்து பாராட்டுக்களும், பதுளைக் கல்வி அதிகாரியிடமிருந்து பெருமை பாராட்டி ஒரு கடிதமும் கிடைத்தது.

வெசாக் காலத்தில் பொலீசாருக்கு உதவி செய்து அவர்களின் பாராட்டையும் பெற்றது. அண்மையில் பண்டாரவளையில் நடைபெற்ற 'ஜீம்' பாசறையில் கலந்து பொது நல அமைப்பு நாடுகளின் தலைமைச் சாரணர் 'சார்ள்ஸ் மக்லீன்' அவர்களைச் சந்திக்கும் பெருமையைப் பெற்றது.

இன்றுபோல் என்றும் சிறப்பாக எமது சாரணர் குழு வளர வாழ்த்துவோம்.

G. பன்னீர்ச்செல்வம்
செயலாளர்.

“தாழ்ந்த இலட்சியத்தில் வெற்றி பெறுவதைக் காட்டிலும் உயர்ந்த இலட்சியத்தில் தோல்வியுறுவது மேலானது.”

—பிரௌனிக்.

Shramadhana

We were under foreign rule for about three hundred years. We had no freedom under their rule. In 1948 we got political freedom. This has no meaning without economic freedom. We have not obtained economic freedom.

More book learning is not education. Practical education is also essential for us. We must also learn to use our head. Therefore the National Government has decided to encourage food production through shramadhana. The National Government of Ceylon has proposed that uncultivated land in every school should be cultivated. Hence every school has work experience programme on two days a term. On this day pupils are engaged in many activities. Shramadhana is also one of the means to produce more food.

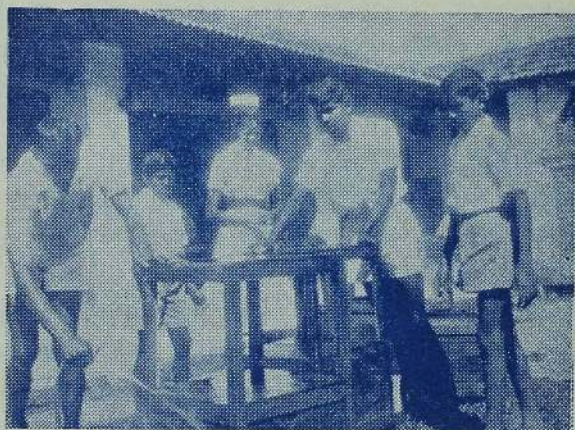
On the 15th of May 1968 it was bright and sunny. On that day we did not bring any books, but we carried many types of implements - mammoties, knives etc. When the bell rang we went into the school compound.

The students were divided into different groups and work was assigned to each group. Some cleaned the entire garden. Some cut down unwanted creepers and shrubs while others were manuring. All were quite happy enjoying themselves by doing various jobs. At 10-30 a.m. we had an interval. During the interval we had a good treat from the teachers and the Principal. We had "vadai" plantains and tea. We ate till our stomachs were full. After refreshments we were happy to start work again. Next we took part in various activities, like cleaning our school premises and repairing the chairs and desks. By 12-30 p. m. our school closed for the day. We went home wearily with crumpled and dirty uniforms. But we were quite happy for we learnt the dignity of labour.

N. Rajendran
G. C. E. (A. L.)

SOCCER - SECOND XI

SHRAMADHANA (Badulla Govt. Hospital)

HOCKEY - SECOND XI

A Day in the life of a Postman

We see people at work everywhere. On the streets, on the roads, in the estates, in the offices and in the factories. People work to earn for their livelihood. The work of some is easy while the work of others is difficult. Every worker has a daily routine of work.

The Postman is a government servant. He is an important worker. Because he brings us letters from our relations. Daily people await his rounds. A Bicycle, tunic and raincoat are provided by the government to the postman. The postman daily gets up early in the morning. He washes his face and eats food that his wife or mother prepares. Then he dresses himself and goes to the post-office on his bicycle. He goes to the Post Office at half past seven in the morning.

He reaches the Post Office and first signs his name. There he waits till the mail bus comes. When the mail bus comes he starts his work. The postmen bring the mail bags and put them in heaps in the sorting room. Sorting takes half an hour. Receipts for registered letters, parcels and notices are written by the assistant post master. The post man collects the letters, registered letters, parcels and express letters of his area and starts on his delivery round. At first he rings the bell and gives the letters.

The post man is a wel-come visitor to every home. His arrival is eagerly awaited for he brings news good or bad of our friends and relations who live far away. Some times dogs bark at him. Some times the post man brings us money from our parents and relations. We are always very glad to see the post man. During the festival times most of the people give him presents. When his delivery round is over he collects the letters and parcels in his bag from the sub-post office and post boxes and goes to the post office. When his duty is over he goes home on his bicycle.

S. Ponnusamy

G. C. E. (A. L.)

Deepavali Day

It was Deepavali Day. We had a holiday on that day. All the people woke up early in the morning and bathed. The boys and girls put on new clothes. The children lighted crackers. I too bathed and put on clothes. We ate refreshments. On that day many boys went to the cinema. Some boys and I decided to go on a picnic. While we were going, we saw the monkeys playing on trees. They had noticed us. So they cried and hit us with fruits. We took them and put them into our bags. Then we reached a small forest. We found several kinds of flowers, plants and trees. But it was not a cool place. Therefore we left the place and walked. Soon we found a small deer. The boys who came with me caught it and went to kill it. But I said "Do not kill it, please leave it off" then they left it.

Then we came to a big forest. It was a good place. The fresh wind blew gently. We decided to stay here. So we chose a large rock and we put our things on it. Then some boys climbed on trees and were singing. Some walked here and there. There were many big rocks and streams. The water of the streams was cold.

There we lighted some crackers. At once many monkeys, hare, pigs and birds ran away. Afterwards, two boys brought cool water. Then we started to eat our lunch and refreshments. We did not eat the fruits thrown by the monkeys. After eating we went to sleep. When we went to sleep, it was eleven o'clock and when we got up it was half past twelve, in the morning.

After a few minutes a herd of buffaloes came at us. We trembled and started to run. But the buffaloes chased us too. So we climbed up the trees at once. They stood around the trees. Then we took out crackers and lighted them and threw on the buffaloes. At once they ran away. Then we felt very happy and got down and started back home. While we were coming back home, Veeran found a beehive and brought honey. We ate some of it and some fruits. We brought some honey and some fruits for our parents. It was exactly three o'clock.

V. Marimuthu
Grade 10 - E

Our Country

The name of our Country is Ceylon. It is an island which lies in the Indian Ocean. It is in the continent of Asia. Ceylon is a member of the British Commonwealth. The Governor General of Ceylon is the Hon. Mr. N. William Goppalawa. The present ruling party of Ceylon is the United National Party. The leader of it, Hon. Mr. Dudley Senanayake, is the Prime Minister of our country. Colombo is the capital of Ceylon.

At present the opposition party is the Sri Lanka Freedom Party. The leader of it is Mrs. Srimavo Bandaranayake. We got our independence on the 4th of February, 1948. The first Prime Minister of Ceylon is the Late Hon. Mr. D. S. Senanayake the father of the present Prime-Minister.

The population of Ceylon is $1\frac{1}{2}$ million. Its length is 270 miles & breadth is 140 miles. The area of Ceylon is twenty five thousand, three hundred and thirty two square miles. Ceylon is divided into nine provinces, and each province has a Capital. There are Tamils, Sinhalese, Muslims, Burghers, Europeans and Indians living together.

Ceylon is an agricultural country. In ancient times Ceylon was called the Land of Paddy. Now Ceylon is famous for its tea. Ceylon earns most of its income in exporting tea. Tea is grown in the hilly parts of Ceylon. Up country tea has a greater demand than the medium and low grown tea. The sea shores are full of coconut trees. The other main exports of Ceylon are Rubber & Cocoa.

Mahaweli Ganga is the longest river in Ceylon. It is 208 miles long and Kelani Ganga is the widest river. Pidurutalagala is the highest mountain in Ceylon. It is 8292 feet high. Adam's Peak is a sacred mountain. There is a footprint in the mountain. Buddhists say that this is Lord Buddha's footprint. Hindus say that it is Sivas, and Christians say that it is Adam's

So no one knows which is the truth. There are lagoons in Negombo, Batticaloa and Puttalam. They are full of fish.

Anuradhapura and Polonnaruwa are the ancient cities of Ceylon. In those days Anuradhapura, Polonnaruwa and Kandy were capitals and now too they are famous cities. Sigiriya and Dalada Maligawa are the ancient palaces of our country. Kandy is famous for its "Perahera" and there is a University. There are seven hot springs in Trincomalee. There are beautiful gardens in Nuwara-Eliya and in Peradeniya. There is a Zoological garden, a Museum, a Parliament a Harbour and an Airport in Colombo. There are many tanks in Ceylon. They are used to irrigate the paddy fields. There many Holy places in Ceylon. Kataragama, Naloor Kandasamy Temple, Adam's Peak, Muneeswaram and Koneswaram are some of them. Nuwara Eliya is the most coldest and beautiful city in Ceylon. We call it the England of the East.

Ceylon is a small beautiful island. So it is called the pearl of the Indian Ocean.

L. Christopher,
Grade 8 - B

My Flower Garden

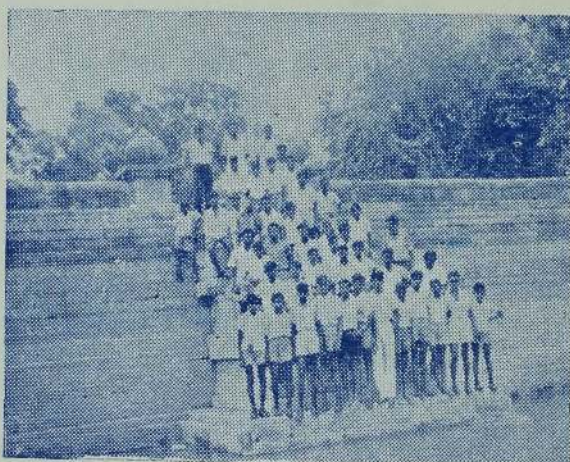
I have a flower garden in my house. My garden is neither too big nor too small, but it is a beautiful one. There are many kinds of flowers in my garden. Out of all the flowers. I like the rose the most.

My friends come to see my garden. I do not allow any one to pluck flowers from my garden. But my sister makes garlands out of jasmine and wears them on her hair. I water my garden everyday. I put manure and make the plants grow well. I love my garden more than any thing else in the world.

M. Mohandas
Grade 7 - B

**ATHLETIC TEAM
BADULLA CIRCUIT RUNNERS-UP - 1968.**

A TOUR AT ANURADHAPURA

GAMES AND ATHLETICS (1966-1968)

Volleyball :

This was the popular game among the pupils of the School. The teams did well in the tournaments conducted by the Uva Volleyball Association in 1966 and 1967. No tournament was conducted in 1968. S. Subramaniam and A. Arputham led the teams in 1966 and 1967 respectively. P. Periyasamy and S. Palanivel attended a coaching camp organised by the Uva Volleyball Association in 1967 and the former was one of the two selected for further training from Uva.

The Coach, Mr. T. Yogasamy, worked very hard to bring the teams up to a very high standard. He was transferred in May this year and we already feel his loss.

1966 : - Winners of the 'Daily News' Trophy. (Uva Schools Volleyball Champions)

1967 : - Runners up, Inter - Schools' Tournament.

Hockey :

This game was introduced in 1966 and is proving to be a popular one. The School team led by S. Palaniandy participated in the tournament organised by the Uva Schools' Hockey Association. S. Palaniandy and K. Gnanajothy were selected to represent the Uva Schools' Hockey Association team at the Ceylon Schools' Hockey Nationals at Colombo.

After a lapse of one year the Uva Schools' Hockey Association was revived in 1968 with our Principal Mr. V. K. Nagarah as President. The under 20 and under 17 teams captained by K. Gnanajothy and M. Kathirkamanathan fared very well playing against schools' where Hockey had been played for several years. K. Gnanajothy and V. Rajasinghan (under 20) and M. Kathirkamanathan (under 17) were selected to represent the Uva Schools' Hockey Association at the Ceylon Schools' Hockey Nationals at Matale. M. Sriskandarajah, N. Tharmadeva and K. Mahendran attended a coaching camp organised by the Ministry of Sports at Peradeniya in May this year. The coaching was done by Mr. Gian Singh of India.

Mr. A. Mahadevan coached our Hockeyside this year. He is a member of the Ceylon Schools' Selection Committee.

He did an untiring and a wonderful job in having trained the team and brought them to this high standard in Hockey.

Soccer :

The game was introduced in 1966. From that time onwards we have been improving gradually. Our team participated in the tournament organised by the Badulla Association Football League in 1967. The performance of this team Captained by S. Namasivayam was satisfactory. There was no tournament for Schools in 1967. The Uva Schools' Football Association was revived in 1968 with Mr. V. K. Nagarajah, our Principal, as President. We participated in both the Inter-Clubs and Inter Schools' Tournaments.

The teams were Captained by R. Nadarajah (1st Eleven) and K. Mahendran (2nd Eleven). The selectors of the Ceylon Youth team picked out K. Sivakumaran and K. Gnanajothy to join the Pool for further training. K. Sivakumaran has been selected to the Pool for the Dual Sports Contest (between India and Ceylon) to be held in Bangalore next year.

We proved our selves the 'giant killers' in the tourney by defeating the Badulla Maha Vidyalaya by 2 - 1. In the future they are sure to win fame and glory in the Soccer arena.

Results :

Mahinda College, Uduwara,	Won	1 — 0
Dharmadutha College,	Lost	1 — 5
Unicorn Sports Club, Hali-Ela,	Won	3 — 2
Uva College,	Lost	0 — 2
Badulla Maha Vidyalaya,	Won	2 — 1
Sri Siddartha Vidyalaya,	Not to play	Won

We are happy to have Mr. S. Yogachandran as Coach this year. His experience and knowledge of this game is already beginning to show fruitful results.

Ahtletics :

The teams participated for the first time at the M. V. and M. M. V, Meet conducted by the Ministry of Education in 1966. The team was Captained by K. Manoharan. The first Inter House Meet after the School was upgraded was held in 1966.

1966 : M. V. and M. M. V. Meet :

K. Gnanajothy (under 16) 100 Mts. — 3rd Place.

In 1967 the School team did exceptionally well at the Badulla Circuit Meet and Provincial Meet, special mention must be made of the performances of the brothers K. Manoharan who captained the team and K. Gnanajothy. They were mainly responsible for the success of the teams. The latter represented the School at the Public Schools' Athletic Meet in Colombo. Red House once again became champions at the Inter House Meet.

1967 : Uva Province M. V. and M. M. V. Meet :

The school Team was placed 2nd

K. Manoharan	— 100 m. and 200 m. — 1st (FIRST)
K. Gnanajothy	— 400 m. — 1st (FIRST)
A. Segapalan	— Long Jump- 2nd: Triple. J - 3rd
Relay teams	— 4 x 100 m. -2nd : 4 x 400 m. - 2nd

Group Meet :

K. Gnanajothy — 100 m. and 400 m. — 1st (First)

The Under 16 team performed well at the M. V. and M. M. V. Meet in 1968. The team was led by K. Gnanajothy.

1968 : Badulla Circuit M. V. and M. M. V. Meet :-

The School Team was placed 2nd

K. Gnanajothy	: 200 m. — 2nd
S. Selvarajah	: Hurdles (110m.) — 2nd Long J. — 3rd
I. Manoharan	: Discus Throw — 2nd
P. Nadarajah	: 800m. and 1500m — 3rd
K. Mahendran	: (under 16) 100m. and 200m. — 2nd
V. Ponnampalam	„ Long Jump — 2nd
A. Kandasamy	„ Putting the Weight — 2nd
Relays (under 16)	4 X 100m. 2nd : 4 x 200m. — 3rd
Relays (under 19)	4 x 100m, 3rd : 4 x 400m. — 3rd

Group Meet :

K. Gnanajothy (under 19) 200m. 2nd : 100m. — 3rd
 K. Mahendran (under 16) 400m. 2nd

During the last two years we have done well in Athletics and Games. Our Standards continue to improve and we are confident of better performances in the years to come. The enthusiasm of the pupils and the untiring efforts of the Coaches gives us hopes for a brighter future in this field.

In conclusion I wish to congratulate the Red House who have won the Championship at the Inter House Meet for three consecutive years. My thanks are also due to our Deputy Principal Mr. A Mahadevan who rendered valuable advice and assistance in the organisation of various games and Athletics.

R. Easwaramoorthy,
Prefect of Games

QUALITY PRINTERS

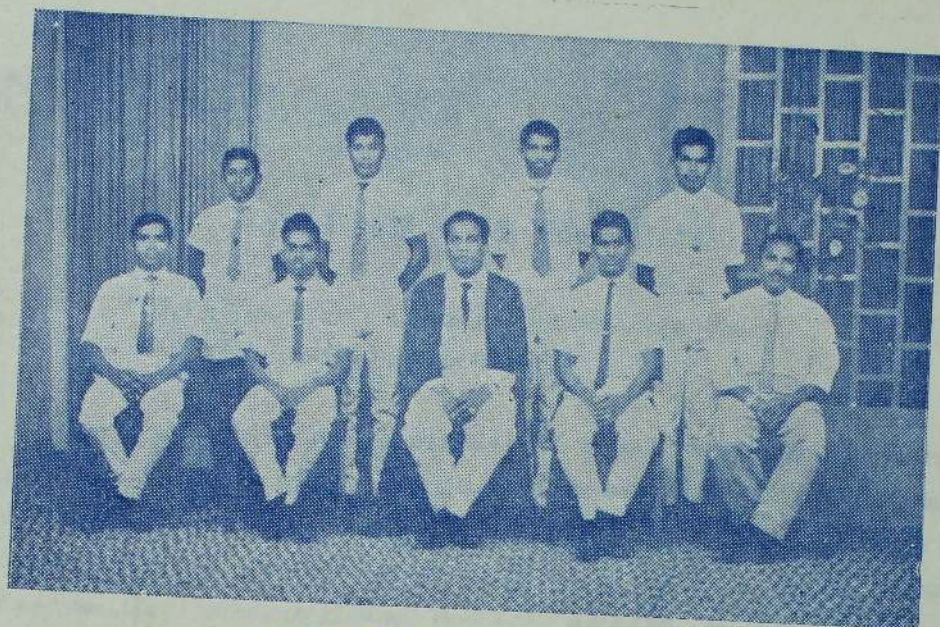
FOR

- ✦ INVITATION CARDS
- ✦ ADDRESS PAPERS
- ✦ E. P. F. FORMS
- ✦ HAND-BILLS
- ✦ BAGS
- ✦ MEMORANDUMS
- ✦ ACCOUNT BOOKS
- ✦ CHECK ROLLS
- ✦ SCHOOL FORMS
- ✦ ETC. ETC.

GANDHI PRESS

24, WARD STREET — BADULLA

Telephone: 486

SCHOOL PREFECTS

AT PRAYERS

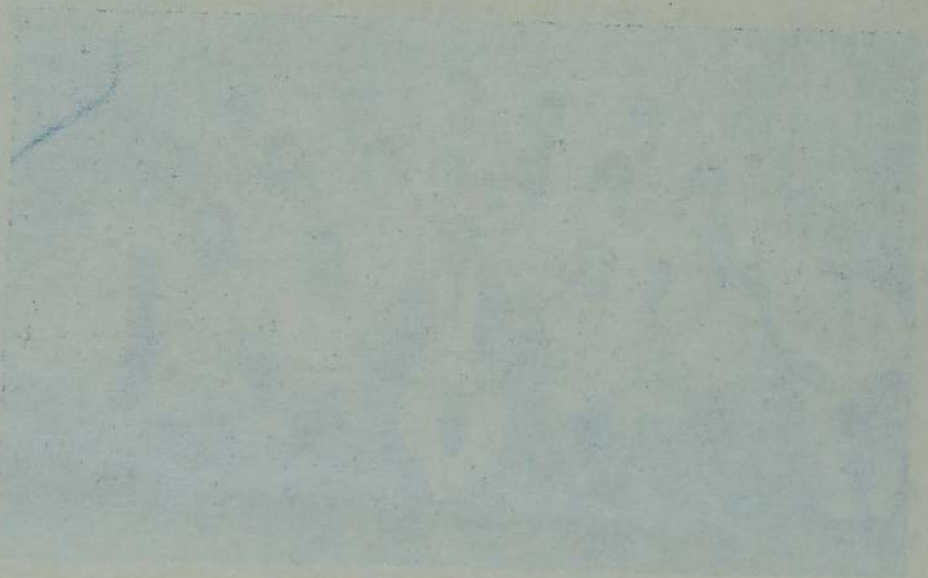
CLASS MONITORS

SCHOOL PREFECTS

AT PRAYERS

மன்ற அறிக்கைகள்

சைவ மன்றம்

“கற்றதனாலய பயனென் கொல் வாலறிவன்
நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்”

என்ற வள்ளுவரின் அறிவுரையை இலட்சியமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது எமது மன்றம். மாணவர்களைச் சமய வாழ்க்கையில் நாட்டங் கொள்ளச் செய்தல், விசேட தினங்களில் சமய விழாக்களை நடாத்துதல், சமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துதல், மாணவர்களிடையே சமய அறிவை வளர்ப்பதற்கான பேச்சுப் போட்டி, திருமுறை மனனப் போட்டிகள் நடத்துதல், சமய பாடப் பரீட்சைகளில் மாணவர்கள் பங்கு கொள்ள ஊக்கமளித்தல் முதலியன எமது மன்றத்தின் நோக்கங்களிற் சிலவாகும்.

சைவ சமயத்தின் உயிர் நாடியாய் விளங்கும் ஆலய வழிபாட்டைச் சாதனையாகவே மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பு எமக்குளதாயிருப்பது எமது பாக்கியமே. வித்தியாலயத்தில் அமைந்துள்ள சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் நாள்தோறும் காலை வழிபாடு நடத்திய பின்னரே வகுப்புக்கள் ஆரம்பமாகின்றன.

எமது வித்தியாலயத்தில் கடந்த 26-2-68ல் நடந்த சிவராத்திரி விழா எமது மன்ற அனுசரணையுடன் வதுளை அரசாங்க சைவ ஊழியர் மன்றத்தால் சிறந்த முறையில் கொண்டாடப் பட்டது. இவ்விழாவில் செல்வன் பி. மதுரைவீரன், பூபதி ஆகிய இருவரும் நிகழ்த்திய சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் சிறந்த பாராட்டினைப் பெற்றது.

நால்வர் குருபூசைத் திவங்களில் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் குருபூசைத் திருநாள்கள் பாடசாலை, விடுமுறைக் காலங்களில் வந்தமையால் கொண்டாடும் வாய்ப்பினை இழந்துவிட்டோம். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரது குருபூசை 11-6-68லும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது குருபூசை 30-6-68லும் சிறப்புற நடைபெற்றன.

ஆண்டுதோறும் நடைபெறுவது போலவே இவ்வாண்டும் 23-9-68 தொடக்கம் ஒன்பது நாளும் வழிபாடியற்றி நவராத்திரி

விழாவை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினோம். விவேகானந்த சபையார் நடாத்தும் சமய பாடப் பரீட்சையிலும் மாணவர்கள் பங்குகொண்டு முன்னேற்றவதற்கு மன்றம் இயன்றவரை முயன்ற வருகின்றது.

மன்றத்தின் இயக்குநராகிய, ஆசிரியர் சைவப்புலவர், நா. பொன்னையா அவர்களது அயரா ஊக்கமும், மற்றும் சைவ ஆசிரியர்களது ஒத்துழைப்பும் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. மேலும், சமய நிகழ்ச்சிகள் நன்கு நடைபெறுவதற்கு அவ்வப்போது ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வந்துள்ள எமது அதிபரின் ஆர்வத்தையும் எம்மால் மறக்க முடியாது. அவருக்கு எமது மனம் நிறைந்த நன்றியுரியதாகுக, எமது மன்றம் மேலும் வளர்ந்தோங்க உழைத்த, உழைக்கின்ற ஆசிரியப் பெருமக்கட்கும், மற்றும் மாணவர்கட்கும் எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வணக்கம்.

செல்வன். ச. சுப்பிரமணியம்
சைவ மன்றச் செயலாளர்.

மாணவர் கலாமன்ற ஆண்டறிக்கை

கூடந்த காலங்களில் நடந்தேறிய மன்ற நிகழ்ச்சிகளை விட இவ்வாண்டில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பல துறைகளிலும் எமது முன்னேற்றத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாயிருந்தன.

மாணவரிடையே 'பட்டிமன்றம்' அமைத்துப் பல விவாதங்கள் அரங்கேற்றப் பட்டன. நமது மொழியை வளம்படுத்திய இலக்கியச் சிற்பிகளாகிய வள்ளுவருக்கும், பாரதிக்கும் நாமெடுத்த விழாக்களில் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், வெளியிடங்களில் இருந்து வந்த அறிஞர்களும் சுவைமிக்க கருத்துச் செறிந்த அறிவுரைகளை வழங்கியுள்ளனர்.

பாரதத்திலிருந்து வருகை தந்த 'தீபம்' ஆசிரியர் திரு. நா. பார்த்தசாரதி அவர்கள், "மாணவர்களுக்கு எதைப் பிடிக்கச் செய்ய வேண்டும்" என்னும் பொருள் பற்றி எமது மன்றத்தில் அறிவுரை வழங்கியமையை எமது வரப்பிரசாதமாகவே கருதுகின்றோம். மேலும், பதுளை இந்து வாலிபர் சங்க ஆதரவுடன் தமிழக மாணவ இயக்கத் தலைவரும், 'நங்கூரம்' ஆசிரியருமாகிய திரு. இரா. சரூர்த்தனன் எம். ஏ. அவர்களை அழைத்து ஒரு சொல் விருந்தை

யும் ஏற்பாடு செய்தது. எமது மன்றத்தின் கடந்த காலச் சாதனைகள் இவை மாத்திரமல்ல; இன்னும் பல. கல்விமான்களின் கருத்துரைகளும், கதம்ப நிகழ்ச்சிகளும் அவ்வப்போது நடைபெற்றன.

மாணவர் மன்றச் செயற் குழுவின் விடாமுயற்சியினாலும், அங்கத்தவர்களின் பூரண வாதாவினாலும், அதிபரின் ஆர்வத்தினாலும் ஆசிரியர்களின் உற்சாகத்தினாலும் எமது வித்தியாலயத்தில் முதன்முறையாக மார்கழித் திங்கள் 4-ம் நாளில் கலை விழா கொண்டாட நடத்துவதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்துள்ளோம். கலை விழாவுக்காக எமது மன்றத்தினால் இசை, கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டன.

நாம் எடுக்கும் கலை விழா எமது வளர்ச்சியை மதிப்பிடுவதற்கும், சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்தின் சிறப்பை நிலை நாட்டுதற்கும், ஒர் எடுத்துக்காட்டாக அமைய வேண்டுமென ஆசைப்படுகின்றோம். இந்த நல்ல கைங்கரியத்துக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் ஆதரவும் நல்கிய பெரியோர்களைவருக்கும், எங்கள் முன்னேற்றத்துக்காகவே அயராது உழைத்து வரும் அதிபர், மற்றும் ஆசிரியர்கட்கும், மாணவர்கட்கும் எமது சிரந்தாழ்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

வணக்கம்.

க. ஞானசோதி

மன்றச் செயலாளர்,

உயர்தர வகுப்பு மாணவ மன்றம்

எமது மன்றம் கடந்த 7-7-68 அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு நன்கு இயங்கி வருகிறது. உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருதியே இம் மன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறந்த பேச்சுக்களாலும், விவாதங்களாலும் எமது மன்றத்தின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

வெளி இடங்களிலிருந்து கல்வியில் வல்ல பெரியார்களையும் பேச்சாளர்களையும் வரவழைத்து அவர்களின் கருத்துமிக்க சொற்பொழிவுகளையும் கேட்டு எமது மாணவர்களின் அறிவைப் பெருக்குவதே எமது மன்றத்தின் பேரவா! ஆனால் மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குறுகிய காலத்தள் இப்படியான நிகழ்ச்சிகளை இடம்பெறச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. எனவே அடுத்த வருடத்தில் இருந்து இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்துள்ளோம்.

எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிப்பணியில் மாணவ அங்கத்தவர்களும், ஆசிரியர்களும் பெரும் பங்கு வகுத்துள்ளனர். கடந்து போன மன்றங்களில் எமது அதிபர் திரு. வி. கே. நாகராஜா B. A. அவர்களும், சைவப்புவலவர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்களும் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் நடைபெறும் இம் மன்றக் கூட்டங்களில் இடை இடையே ஆங்கில நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. எமது மாணவ அங்கத்தவர்கள் சிறந்த முறையில் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றி மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளனர் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ப. இலட்சுமணன்

கௌரவ காரியதரிசி

கிறிஸ்தவ மாணவ இயக்கத்தின் வருடாந்த அறிக்கை - 1968

எங்கள் இயக்கம் 11 கிறிஸ்தவ மாணவர்களையும், 15 கத்தோலிக்க மாணவர்களையும் கொண்டது. கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் செல்வி சீனித்தம்பி, திரு. நல்லையா, திரு. யோசப் ஆகியோரும், கத்தோலிக்கச் சமயத்தைச் சேர்ந்த திரு. சுவரியப்பாபிள்ளை ஆசிரியரும் எமது இயக்கத்தை வழி நடத்துவதில் அயராது உழைத்து வருகின்றனர்.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் இந்து மாணவர்கள் பிரார்த்தனை நடாத்தும்போது எங்கள் மன்றம் வைத்திலிங்க மண்டபத்தில் காலை சமார் 8-00 மணியளவில் ஜெபத்துடன் கூடும். அம்மன்றத்தில் கிறிஸ்தவ பாட்டுக்கள், பேச்சுக்கள், கதைகள் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறும். அவற்றில் மாணவர்கள் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றுவார்கள். ஆசிரியர்களும் அறிவுரை வழங்குவார்கள். வாரந்தோறும் ஒரு பாட நேரத்தை எமது சமய வழிபாட்டில் செலவிடுகின்றோம்.

நாங்கள் இவ்வருடம் ஆசிரியர் திரு. கதிரேசன் அவர்கட்கும், திரு. சூசைதாஸ் அவர்கட்கும் பிரியானிடை அளித்தோம். உயிர்த் தெழுதல் திருநாளுக்கு வண. பிதா கிறைஸ் அவர்களை அழைத்து

ஒரு கூட்டம் நடத்தினோம். இவ்வருடம் ரத்தார் பண்டிகைக்கு விழா நடர்த்த ஆயத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன.

கிறிஸ்தவர்கள் சிறு தொகையினராயிருந்தும் எங்களுக்கு இப்பாடசாலையிலே இவ்வளவு உரிமை கிடைத்ததற்காக அதிபருக்கும், இறைவனுக்கும் நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

லோ. சிறிஸ்தோபர்

கிறிஸ்தவ மாணவ இயக்கச் செயலாளர்.

சரஸ்வதி மகா வித்தியாலய ஆசிரியர் கழக அறிக்கை

ஆசிரிய கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு மூன்று வருடங்களாகின்றன. கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அதன் அங்கத்தவர்களுக்குப் பல துறைகளிலும் உதவி அளித்து வந்துள்ளது. கடந்த காலத்தில் பல அங்கத்தவர்கள் மாற்றலாகிச் சென்றதினால், கழகம் அவர்களின் நல்லுறவை இழந்தது. எனினும் புதிய அங்கத்தவர்களின் வரவால் அவ்விழப்பு நீக்கப்பட்டது.

அங்கத்தவர்களின் ஒய்வு நேர உபயோகத்திற்காக, கழகம் சில சஞ்சிகைகளைத் தருவிக்கின்றதுமல்லாமல் மாணவரின் உபயோகத்திற்காகவும் மஞ்சரி, கலைக்கதிர் ஆகிய சஞ்சிகைகளையும் தருவிக்கின்றது. இன்னும் கழக அங்கத்தவர்களுக்குத் தனது கடன் வழங்கும் திட்டத்தின் மூலம் அவ்வப்போது கடன் வழங்கி உதவியுள்ளது.

இவ்வாண்டில் கழகத்தை விட்டுப் பிரிந்து மாற்றலாகிச் சென்ற ஆசிரியர்களைக் கௌரவித்து விருந்துபசாரம் நடத்தியது. விருந்துபசாரத்திற்கு சில ஆசிரியர்கள் தமது வசதியினங் காரணமாய் வராமையினால் அவர்களுக்கு விருந்துபசாரம் அளிக்க முடியாமற்போய் விட்டது.

கழகம் மென்மேலும் வளர்ச்சியடைய அங்கத்தவர்கள் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்குவாராக.

தோ. நல்லையா

செயலாளர்.

பெற்றார் ஆசிரிய சங்கம்

எமது வித்தியாலயப் பெற்றார் ஆசிரிய சங்கத்தின் இவ்வாண்டறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம். எமது சங்கம் இவ்வித்தியாலயத்தின் உயர்வுக்காகக் கடந்த காலங்களில் பலவகையிலும் பணி புரிந்து வந்திருக்கின்றது. இன்றும் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றது. எமது சங்கத்தின் நிர்வாகிகளாகப் பின் வருவோர் அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

தலைவர் : திரு. V. K. நாகராசா அவர்கள் (அதிபர்)

உப தலைவர் : திரு. சி. இராமையா அவர்கள்

பொருளாளர் : திரு. A. K. கந்தசாமி அவர்கள்

நிர்வாக உறுப்பினர்களாகப் பெற்றோர்களின் சார்பில் திருவாளர்கள் S. காத்தமுத்து, K. முருகையா, R. N. சண்முகம், முத்தையா, R. ஆறுமுகம், M. சிலம்பரம், K. சாமிநாதன், திருமதி கிறிஸ்டியன் ஆகியோரும், ஆசிரியர்கள் திரு. N. யோசப், திரு. நா. பொன்னையா, திரு. மு. பரராசசிங்கம் என்போரும் செயலாற்றி வருகின்றனர்.

கடந்த காலங்களில் சங்கம் ஆற்றிய சேவைகளில் வித்தியாலயத்தில் வழிபாட்டிற்குரிய ஓர் ஆலயத்தை நிதி திரட்டி அமைத்ததோடு பூசைக்குரிய உபகரணங்களைப் பெற்றோர் மற்றும் அன்பர்கள் மூலம் திரட்டித் தந்தமையும், வித்தியாலயத்துக்கு மின்சார விளக்குகள் பொருத்தி உதவியமையும் 1967ஆம் ஆண்டு நடந்த இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிக்கு நிதி திரட்டியுதவியமையும், தளபாடங்கள் கொடுத்து உதவியமையும் இங்கு குறிப்பிடக் கூடியனவாகும். மேலும் சிரமதானப்பணிக்கும் எமது சங்கம் பொருளுதவி புரிந்து ஊக்குவித்தது என்பதையும் இங்கு அறியத் தருகின்றோம்.

எமது சங்கத் தூது கோஷ்டியொன்றும் ஊவா மாநில வித்தியாதிபதியைச் சந்தித்து வித்தியாலயத்துக்கு அவசிய தேவைகளாகிய தளபாடம், விலசாய உபகரணங்கள், கட்டிடம், நூல் நிலையம், வர்த்தக வகுப்பு ஆரம்பித்தல், கணித, விஞ்ஞான, வர்த்தக, சங்கீத ஆசிரியர்களை நியமித்து உதவுதல் முதலிய விடயங்களைக் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்ததோடு, மதிய போசனமாகக் கொடுக்கப்படும் 'பணிஸ்' உணவை மாற்றி 'பிஸ்கட்டும்' பாலும் கொடுக்க வேண்டு

மென்றும் கேட்டுக்கொண்டது. மேலும் வருட நடுப்பகுதியில் ஆசிரியர்களை மாற்றம் செய்வதைத் தவிர்த்தல், வித்தியாலயப் பெயர் மாற்றம், இப்போது கடமையாற்றும் உடற்பயிற்சிப்போதனாசிரியரை நிரந்தரமாக நியமித்தல், தொலைபேசி அமைத்தல், பகல் காவற்காரன் அல்லது ஒரு தொழிலாளியை நியமித்துத் தருதல் ஆகிய விடயங்கள் பற்றியும் வித்தியாதிபதியிடம் வலியுறுத்தினோம்.

சங்கத்தின் முயற்சியினால் வேலி போடுவதற்கும் 'பிஸ்கட்' வழங்குவதற்கும், தளபாடங்கள், விவசாய உபகரணங்கள் கிடைப்பதற்கும் ஆவன செய்துவிய கல்விக் காரியாலயத்தினருக்கு எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நமது வித்தியாலயத்தில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்தல், நூல் நிலையத்தின் வளர்ச்சிக்கும், விளையாட்டு உபகரணங்களுக்கும் வேண்டிய நிதியை அடுத்தாண்டில் வித்தியாதிபதியின் அனுமதியோடு சீட்டிமுப்பு மூலம் திரட்டுதல். பெற்றோர் ஆசிரிய சங்க நிதிக்காக ஒவ்வொரு பெற்றோரிடமும் ஒரு ரூபாய் நன்கொடை திரட்டுதல் போன்ற திட்டங்களை எதிர்வரும் ஆண்டில் நிறைவேற்றதற்குச் சங்கம் முயன்று வருகின்றது.

எமது வித்தியாலயம் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு வருகின்றது. கடந்த காலங்களில் இதன் வளர்ச்சியில் பெரிதும் உழைத்து வந்துள்ள முன்னைய அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் ஆர்வமிக்க பெரியோர்களுக்கும், தற்போது வித்தியாலய முன்னேற்றத்துக்காகச் செயலாற்றி வரும் அதிபர், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்களுக்கும், பெரியோர்களுக்கும் எமது மனங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

எமது வித்தியாலயம் இன்னும் மேலும் வளர்ந்து முன்னணியில் விளங்க யாவரது பரிபூரண ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

அ. மகாதேவன்

பெ. ஆ. ச. செயலாளர்.

இல்ல அறிக்கைகள்

சிவப்பு இல்லம்

இவ்வருடமும் எங்கள் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி வழக்கம் போல நடைபெற்றது. மழை, வெயில், குளிர் என்பவற்றையும் பொருட்படுத்தாது எங்கள் இல்ல ஆசிரியர்கள் எமது இல்ல விளையாட்டு வீரர்களுக்கு உற்சாக மூட்டிப் பயிற்சியளித்து வந்தமையே எம்மை முன் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது. நீல இல்லத்திற்கும் எங்கள் இல்லத்திற்கும் கடும் போட்டி ஏற்பட்டது. எங்கள் ஆசிரியர்களது உற்சாகத்தினாலும், வீரர்களின் கடமை உணர்ச்சியினாலும் இறுதி நிகழ்ச்சி நமக்கே அனுகூலமாயிற்று. எனவே இவ்வருடமும் இல்ல வீரர்களாக (Champions) எமது இல்லமே இடம்பெற்றது. அதிமேற் பிரிவு, மத்திய பிரிவு ஆகியவற்றில் முறையே செல்வன் ஆ. ஜெகபாலன், செல்வன் க. மகேந்திரன் ஆகியோர் பிரிவு வெற்றி வீரர்களாகத் (Champions) திகழ்ந்தனர். கடந்த மூன்றாண்டுகளும் எமது இல்லமே முதலாம் இடத்தைத் தொடர்ந்து பெற்று விளங்குவது ஒரு சாதனையேயாகும். எங்கள் இல்லம் திருவாசக மனனப் போட்டியிலும், பேச்சுப் போட்டியிலும் பங்கு பற்றிப் பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளது.

ஆ. ஜெகபாலன்
இல்ல மாணவ தலைவன்.

நீல இல்லம்

இவ்வருடம் நடந்த இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியின்போது இல்ல மாணவர்கள் காட்டிய ஊக்கமும் முயற்சியும் போற்றத்தற் குரியன. எனினும் நாம் இரண்டாவது ஸ்தானத்தையே பெற்றுள்ளோம்.

எமது இல்ல அங்கத்தவர்களில் சிலர் காற்பந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், ஹொக்கியாட்டம் ஆகிய கோஷ்டிகளில் பங்குபற்றி எமது கல்லூரிக்குப் பெருமைபளித்து வருவதையிட்டு இல்லம் பெருமைப் படுகின்றது. எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் க. ஞானஜோதி விளையாட்டு வீரனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். இவ்வருடம் நடந்தேரிய இல்ல

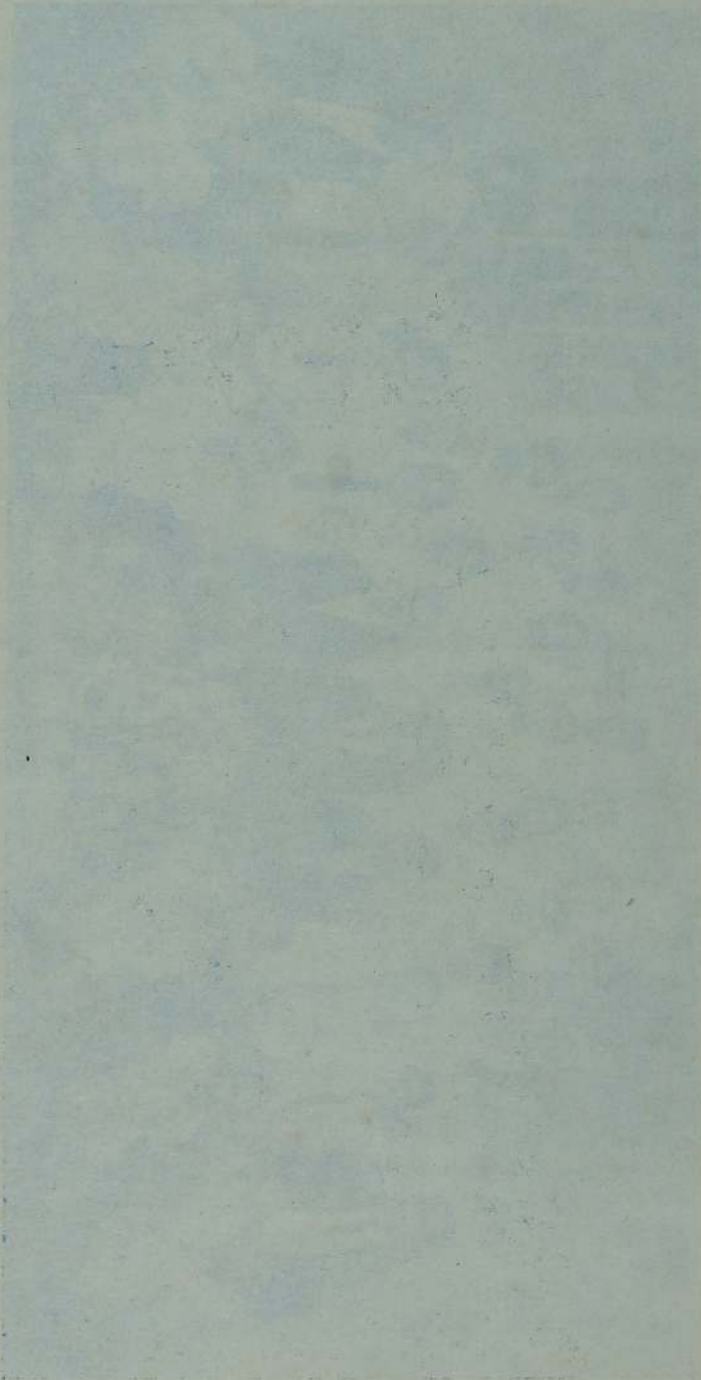

RED HOUSE
INTER HOUSE SPORTS MEET CHAMPIONS

1968.

1901

THE HOUSE OF COMMONS
MEMORIALS

வினையாட்டுப் போட்டியில் அணிநடையில் முதலிடத்தைப் பெற்றதோடு, கயிறு இழுத்தலிலும், வினோத உடைப் போட்டியிலும் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

எங்கள் இல்ல ஆசிரியர்களின் விடாமுயற்சியினாலும், எங்கள் உழைப்பினாலும் இல்லம் முதலாவது இடத்தைப் பெறும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் சில புள்ளி குறைந்ததாலேயே எமது இல்லம் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. வரும் ஆண்டுகளில் எமது இல்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பெரு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இல்லம் மிகப் பணிவாக வேண்டுகின்றது.

மு. சீனையா

இல்லத் தலைவன்

ப ச சை இ ல் ல ம்

இவ்வருடம் எமது இல்ல அங்கத்தவர்கள் கல்வித்துறையில் மாத்திரமல்ல, வினையாட்டுத் துறையிலும் முன்னேறியுள்ளார்கள். பல வருடங்களாகக் கடைசியிடத்தைப் பெற்று வந்த எமது இல்லம் இவ்வருடம் சில புள்ளிகளால் இரண்டாமிடத்தைக் கைப்பற்றத் தவறி, மூன்றாமிடத்தைப் பெற்றுள்ளது பாராட்டற்குரியதாகும். செல்வன் கா. பொன்னம்பலம், கீழ்ப் பிரிவில் வெற்றி வீரனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அஞ்சலோட்டப் போட்டியில், முப்பிரிவிலும் முதலிடத்தை எங்கள் இல்லம் சவீகரித்தது.

எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த வினையாட்டார்வமுள்ள மாணவர்கள் பலர் பாடசாலைக் கர பந்தாட்டம், காற்பந்தாட்டம், ஹொக்கி யாட்டம் ஆகிய கோஷ்டிகளில் பங்கு பற்றிப் பாடசாலைக்குப் பெருமையை ஈட்டி வருகின்றார்கள். எம்மை வழி நடத்தும் இல்ல ஆசிரியர்களுக்கும், சகோதர அங்கத்தவர்களை வரக்கும் எமது உளங்களிந்த நன்றிகளைச் செலுத்துகின்றோம்.

சி. இராமச்சந்திரன்

இல்லச் செயலாளர்.

ம ஞ் ச ள் இ ல் ல ம்

எங்கள் இல்லத்தின் இவ்வாண்டிற்குரிய அறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இவ்வருடம் நடந்த இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளில் எமது இல்லம் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னணியிற் திகழாது விட்டாலும் எமது முயற்சிகளுக்கேற்ற வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளோம் என்பதில் நாம் பெருமைப் படுகின்றோம். கீழ்ப்பிரிவு 'வெற்றி வீரன்' என்ற பட்டத்தையும், விருதையும் செல்வன் க. பரமசிவம் பெற்ற எமது இல்லத்துக்குப் புகழ் தேடித் தந்தார். மற்றும் சில விளையாட்டுக்களிலும் நாம் முன்னணியில் விளங்கினோம். எமது இல்ல ஆசிரியர்கள் எமக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளித்துப் பயிற்சிகள் தந்து எம்மை வழி நடாத்தினர். அவர்களுக்கு நாம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். யாவருக்கும் எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

எஸ், பழனிவேல்
இல்லத் தலைவன்.

A TEA PLUCKER'S LIFE.

I am very proud to write about a Tea Plucker's life. Mostly women pluck tea leaves. They lead a strenuous life unlike other women and render a great service to our country. The tea industry fully depends on their hard work and they play a vital role in the improvement of the economy of the country.

The tea plucker wakes up early in the morning before dawn. She cleans the house, furniture and compound. Then she prepares breakfast and shares it with her entire family. She often rushes to the tea field without breakfast and comes home late in the evening. In the field she works hard and fast throughout the day in the hot sun and heavy rain. She plucks the tender leaves swiftly and carefully and puts them into the Basket which hangs over her back.

Everyday she takes the tender leaves thrice for weighing and entrusts them to the K. P. or Conductor. She plucks at least thirty to fifty pounds a day. At noon she has one hour's leave for lunch. After lunch she works till four o' clock in the evening and goes home at about half past five after registering her name at the Factory Office. At home she bathes and then looks after her family.

Everyday her life rolls by in this manner and we have to thank her for her great and Noble Service.

P. Letchumanan
G. C. E. (A.L.)

THE STAFF (December 1968)

Principal

V. K. Nagarajah, B. A. (Madras)

Deputy Principal

A. Mahadevan, Senior Secondary Trained (English)
Physical Education Certificate (Ceylon)

Head Master

S. Nallathamby, 1st Class Trained (Tamil) Head Master Grade 2

Staff

S. R. Veerakathy,	1st Class Trained (Tamil) Teachers Counsellors' Certificate.
Miss. R. Seenithamby,	1st Class Trained (English)
N. Joseph,	B. A. (Madras)
R. Rasiah,	1st Class Trained (Tamil) Art Teachers' Certificate.
C..M. J. Saveriappa Pillai,	Senior Secondary Trained (English)
T. Nalliah,	1st Class Trained (Tamil)
T. Kanagalingam,	2nd Class Trained (Tamil)
V. Thiyagarajah,	1st Class Trained (Tamil)
N. Perambalam,	1st Class Trained (Tamil)
S. Nagaratnam,	1st Class Trained (Tamil)
Miss. R. Chinniah,	E.A. (Madras)
M. A. Mueen	2nd Class Trained (Tamil)
M. Pararajasingham	2nd Class Trained (Tamil)
N. Ponniah,	1st Class Trained (Tamil) Saiva Pulavar.
V. Somalingam,	B. A. (Calcutta)
K. Nagappan	2nd Class Trained (Tamil)
R. Easwaramoorthy	Physical Education Certificate (Madras)
S. Yogachandran	Senior Secondary Trained (English)
C. Ramasamy	B. A. Hons. (Ceylon)
S. Rasa	Teachers' Certificate (Tamil) 3rd Class
V. Chandrasekeram	Clerical Staff

SCHOOL OFFICERS (1968)

Prefects.

M. Sinniah	G. Panneerselvam
P. Sithambaram	K. Gnanajothe
A. Jegapalan	R. Vijayasundaram
M. Kathirgamanathan	

Staff Adviser : Mr. J. S. Pillai

Monitors.

P. Sithambaram	K. Vivekanandan	A. Iyadurai	P. Ganesan
P. Velautham	P. Murugesu	S. Perumal	S. K. Rengasamy
R. Nandagopal	V. Ponnambalam	V. Muthumani	N. Dharmarajah
T. Selvaraj	S. Karuppiah	S. Shanmugam	M. Nadarajah
P. Mahalingam	P. Sithambaram	M. R. Marutiah	S. Selvarajah

Staff Advisers : Mr. S. Nagaratnam & Mr. M. Pararajasingam

Games

Captains

Masters

<i>Athletics</i>	K. Gnanajothe	Mr. R. Easwaramoorthy
<i>Football (U 20)</i>	R. Nadarajah	„ S. Yogachandran
<i>Football (U 17)</i>	K. Mahendran	„ R. Easwaramoorthy
<i>Hockey (U 20)</i>	K. Gnanajothe	„ A. Mahadevan
<i>Hockey (U 17)</i>	S. Kathirgamanathan	„ A. Mahadevan

Prefect of Games : Mr. R. Easwaramoorthy

House Masters.

Blue : Mr. M. A. Mueen Mr. R. Rasiyah Mr. C. Gnanasundaram
Mr. T. Nalliah

Green : Mr. S. Yogachandran, Mr. V. Thiagarajah, Mr. N. Joseph,
Mr. T. Kanagalingam.

Red : Mr. M. Pararajasingham, Mr. S. Nagaratnam,
Mr. N. Perambalam, Mr. K. Nagappan Mr. K. Krishna Pillai

Yellow : Mr. V. Somalingam, Mr. N. Ponniah, Mr. S. R. Veerakathy
Mr. T. Yogasamy

House Captains.

Blue : M. Sinniah

Green : M. Muthumani

Red : A. Jegapalan

Yellow : S. Palanivel

Teachers' Guild.

President : Mr. S. Nallathamby

Secretary : Mr. T. Nalliah

Treasurer : Mr. S. Yogachandran

இலங்கைத் தேசிய கீதம்

நமோ நமோ தாயே நம் ஸ்ரீ லங்கா !
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே !
நல்லெழில் பொலி சீரணி
நலங்கள் யாவு நிறை வான்மணி லங்கா!
ஞாலம் புகழவள வயல் நதி மலைமலர்
நறுஞ் சோலை கொள் லங்கா !
நமதுறு புகலிடமென வொளிர்வாய் !
நமதுதியேல் தாயே !
நமதலை நினதடி மேல் வைத்தோமே
நம துயிரே தாயே ! (நம்ஸ்ரீ லங்கா நமோ)
நமதா ரருளானாய் !
நவை தவிருணர் வானாய் !
நமதேர் வலியானாய் !
நவில் சுதந்திரமானாய் !
நமதிளமையை மீட்டே
நகுமடி தனை யோட்டே
அமைவுறு மறிவுடனே
அடல் செறிதுணிவருளே
நமதாரொளி வளமே !
நறிய மலரென நிலவுந்தாயே !
யாமெலாமொரு கருணை யனைபயந்த
எழில் கொள் சேய்களெனவே
இயலுரு பிளவுகள் தமையறவே
இழிவினை நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வுரு பூமணி
நமோ நமோ தாயே.

முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி

- நவ நாகரிக
- உத்தரவாதமுள்ள
தங்க நகைகளுக்கும்
- என்றும் பிரகாசிக்கும்
எவர்சில்வர் பாத்திரங்களுக்கும்
- கவர்ச்சி மிக்க
கைக்கடிகாரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

லிப்ரா ஜுவல்லர்ஸ்
பதுளை.

தொலைபேசி ; 471

REMEMBER ALWAYS TO VISIT

K. R. V. ANNAMALAI CHETTIAR

No. 47 — BAZAAR STREET — BADULLA.

FOR
REQUIREMENTS
IN

— LEATHER SUITCASES
— STEEL TRUNKS
— VEGETABLE SEEDS
— AGRO CHEMICALS
— SPRAYING EQUIPMENT
— BAUR'S MANURE
AND
SPORTS GOODS

**CUSTOMERS
SATISFACTION**

IS OUR AIM

PLEASE VISIT

FOR YOUR

REQUIREMENTS OF

DAILY NEEDS

Agents for: LAKE HOUSE GROUP PAPERS
55, BAZAAR STREET — BADULLA.

Phone: 294

ALL VARIETIES OF RICE

TINNED FOODS

BABY FOODS

CHOCOLATES

MEDICINES ETC.

With Best

Compliments of

K. V.

PITCHAMUTHU

LICENSED
PAWN BROKER

44, BAZAAR STREET,
HALI-ELA.

For Your

BREAD

CAKES

&

PASTRIES

PLACE YOUR ORDERS

AT

**SULTHAN
BAKERY**

LOWER STREET,

BADULLA.

Dial: 211

Agents for:-

- * SCHOOL BOOKS & STATIONERY
- * EASTERN PAPER MILLS CORPORATION
- * IMPORT PAPER ITEMS
- * KELANIYA TYRES
- * OILMAN GOODS ETC. ETC.

Ambika Stores

No. 1, Lower Street, Badulla.

Phone : 369

For your
Requirements

Try

Badulla Apothecaries

Estd: 1922

Phone : 449

WITH BEST
COMPLIMENTS OF

**K. V. T.
Muthiah Pillai & Co.**

BADULLA.

Phone : 298

டின் உணவு வகைகள்
மெலிபன் பிஸ்கட்டுகள்
முட்டை
தேசிய லொத்தர் சுவீப்
ஜாதிக சம்பத்த சுவீப்

கலைமகள், லீலா, மெய்கண்டான்
கலண்டர்—டயரிகள்

வீரகேசரி, மித்திரன், தினபதி,
'லேக்கவுஸ்' பத்திரிகைகள்

தீபாவளி - பொங்கல் - கிறிஸ்மஸ்
வெசாக் வாழ்த்துக் கார்டுகள்

யாவும் வாங்க ஒரே சிறந்த இடம்

சீப் சயிட்

16 இ. புகையிரத வீதி,
வதுளை.

For all your

Photographic
Requirements

VISIT

STUDIO CARMEL

241, LOWER STREET, BADULLA.

நம்பிக்கை

நாணயம்

உத்தரவாதமுள்ள

பவுண்ட் தங்க
நகைகளுக்கே

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள் !

“ஜோதி ஜுவெல்லர்ஸ்”

நகை வியாபாரம் & அடவு பிடிப்பவர்கள்

நிர். 149, லேசவர் வீதி,
வதுளை.

கிளை : நிர். 53, பஜார் வீதி
வதுளை.

போன் : 340 [3 இணைப்புகள்.]

ஜாதிக சம்பத்த சுவீப் டிக்கட் விற்பனையாளர்கள்.

உங்களுக்குத் தேவையான

தமிழ், ஆங்கில, சிங்களப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள்
தின-வார-மாதப் பத்திரிகைகள், சினிமாப் பாடல்கள்,
வசனப் புத்தகங்கள், தனிப் பாடல்கள், தனி நாடக
வசனங்கள், திருமணப்பரிசு நூல்கள், வாழ்த்திதழ்கள்
பெரியார்களின் படங்கள், வைத்திய ஜோதிட நூல்கள்
குறிப்புப் பேரேடு, கணக்குப்பதிவு நூல்கள் மற்றும்
டின்வகை சாமான்கள், சாப்புச் சாமான்கள்
யாவும் பெற ஒரே ஸ்தாபனம்

மீனம்பிகா புத்தகசாலை

235, லோவர் வீதி, வதுளை.

FOR QUALITY PHOTOGRAPHS

❁ PASSPORTS
❁ WEDDINGS
❁ BIRTHDAYS
AND
FOR ALL OCCASIONS

VISIT

LAKSHIMI FOTO

166, LOWER STREET — BADULLA.

PHONE : 487

Branch : MAHIYANGANA.

A. M. P. S. SELLASAMY NADAR & Co.

FOR
RELIABLE, PROMPT & EFFICIENT

Phone No:
332
BADULLA.

- TRANSPORT SERVICE
- RICE & FOODSTUFFS
- GENERAL HARDWARE
- BUILDING MATERIALS
- AGRICULTURAL CHEMICALS
- SHAW WALLACE'S VEGETABLE
- & TEA FERTILISERS
- DOLOMITE ETC.

Grams
"SELLASAMY"

No. 253, LOWER STREET — BADULLA.

COLOMBO OFFICE :—

No. 139, Fourth Cross Street,
COLOMBO 11.

Phone: 26447
Grams: AYEMPYES

உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு

அரசினர் பாடசாலைகளில் இடமில்லையா ?
தொழிற் கல்வி வேண்டாமா ?

☛ தட்டெழுத்து (ஆங்கிலம்-சிங்களம்)

☛ சுருக்கெழுத்து

☛ கணக்கியல்

விசேட ஆங்கிலம் - தமிழ் - சிங்களம் - கணிதம்

ஆதியள

குறைந்த செலவில், குறுகிய காலத்தில்
கற்றுத் தேறலாம்.

ஜெயா டியூட்டரி,

1, கோப்பிவத்தை வீதி — பதுளை.

விசேஷ வைபவங்களா ?

பண்டிகை நாட்களா ???

உங்களுக்கு தேவையான

ஜவுளி வகைகளுக்கு

உடன் விஜயம் செய்யுங்கள்

● உயர் தரம்

✿ சகாய விலை

✿ பல வகைகள்

கிடைக்குமிடம்

R. சொக்கலிங்கம்

211, — லோவர் வீதி — பதுளை

தொலைபேசி — 485

பதுளை ரசிகப் பெருமக்களுக்கு என்றும் உன்னத
சித்திரங்களை அளித்து மகிழ்வித்து வரும் எமது

கலைக் கூடம் எதிர்வரும் ஆண்டில்

திரையிடவிருக்கும் படங்கள் :-

* ஊட்டிவரை உறவு	(சஸ்ட்மென் கலர்)
* திருவருட் செல்வர்	" "
* தில்லாடு மோகனம்பாள்	" "
* பக்த பிரகலாதா	" "
* சேம்மீன்	" "
(ஐதாதிபதி தங்கப் பதக்கம் பெற்றது)	
* நீலவானம்	
* சந்திரோதயம்	
* நெஞ்சிருக்கும் வரை	
* அட்டவெளி புதுமய	(சிங்களம்)
* டெப்பிடி தருவா	"
* சங்கம்	(டெக்னிகலர்)
* வாக்ட்	(சஸ்ட்மென் கலர்)
இன்னும் பல	

மொடர்ன் தியேட்டர்

பதுளை

டெலிபோன் 284

PRINTED AT GANDHI PRESS, 24, WARD STREET, BADULLA.